

MỠI TÌNH DẤU - MÔNG DIỆN HÀM NGỮ

Mỗi Tình Đâu

tác giả

MÔNG DIỆN
HÀM NGỮ

MIN dịch

(Tiểu thuyết)

Mối Tình Đầu - Mông Diện Hàm Ngư

Mông Diện Hàm Ngư

Ebook được tạo bởi DTV EBOOK

Ngôn Tình, Sắc, Sủng

Nam nữ chính hơn kém nhau bốn tuổi.

Anh nam chính nhìn ngây thơ nhưng thực chất là sói đội lốt cừu non...

Mục lục

- [Chương 1](#)
- [Chương 2](#)
- [Chương 3](#)
- [Chương 4](#)
- [Chương 5](#)
- [Chương 6](#)
- [Chương 7](#)
- [Chương 8](#)
- [Chương 9](#)
- [Chương 10](#)
- [Chương 11](#)
- [Chương 12](#)
- [Chương 13](#)
- [Chương 14](#)
- [Chương 15](#)
- [Chương 16](#)
- [Chương 17](#)
- [Chương 18](#)
- [Chương 19](#)
- [Chương 20](#)
- [Chương 21](#)
- [Chương 22](#)
- [Chương 23](#)
- [Chương 24](#)
- [Chương 25](#)
- [Chương 26](#)

Chương 1

Thi Thanh đứng hút thuốc bên lề đường, vào giờ này

trên đường đã chẳng còn mấy người qua lại, nhưng có một số cửa tiệm vẫn mở cửa kinh doanh, lác đác chiếu sáng cả con phố.

Cô 24 tuổi, một độ tuổi không lớn cũng chẳng nhỏ.

Cô mới tốt nghiệp được hai năm, làm một công việc bình thường, có một cấp trên vừa tầm, trải qua kiếp sống bình thường của dân công

sở. Chẳng qua cô vẫn chưa bị xã hội này áp bức tới mức độ vừa tan làm là muốn về nhà ngủ. Ngược lại, gần đây càng ngày cô càng

có tinh thần, cho dù là tăng ca tới 12 rưỡi, về tới căn nhà trọ rách nát của mình, cô cũng chẳng buồn ngủ mấy.

Cô nghĩ, có lẽ cô mất ngủ rồi.

Hút hết một điếu thuốc, lồng ngực của cô hơi nóng lên, đi ngang qua một gã đàn ông răng vàng miệng ngậm điếu thuốc, thi thoảng gã đó liếc

cô một cái, trên mặt mang theo biểu cảm vi diệu kiểu như “Em xem tôi có đẹp trai hay không”, nhưng đối phương không tiến tới

bắt chuyện, thấy Thi Thanh chẳng buồn liếc mắt đến gã, gã bèn bĩu môi đi qua luôn.

Một chút phản ứng sốt sắng này chẳng thể khiến Thi Thanh thỏa mãn được, dạo này cô không chỉ mất ngủ, còn luôn cảm thấy

cơ thể mình ẩm ướt, dường như khói thuốc có thể xóa tan đi cảm giác ướt át đó, vậy nên cô lại châm thêm một điếu nữa, hết điếu này tới điếu khác, non nửa hộp cứ như thế bị cô hút để kiểm lấy chút cảm giác, lúc với hộp thuốc ra bên trong đã trống không rồi.

Cô bắt đầu cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, trong cổ họng toàn

là mùi vị của thuốc lá, không thể nói mùi này dễ ngửi được, nhưng tự cô không ngửi thấy mấy, chỉ cảm giác hơi khát

nước. Cô dứt khoát đi thẳng vào siêu thị 24

giờ gần đó để mua thuốc và nước, đứng bên ngoài siêu thị uống hết nửa chai nước, lần này cô không châm thêm thuốc nữa.

Chàng trai ở trong siêu thị ăn hết mì ăn liền của cậu, lúc ra

ngoài đưa cho Thi Thanh một điếu thuốc, nhưng cô không dùng tay nhận lấy, mà nghiêng đầu qua ngậm lấy điếu thuốc, lớp son trên khóe

môi chưa nhạt hết còn in một chút lên khớp ngón tay của chàng trai.

Cậu ta không lau đi, mà dùng ngón tay dấn vết son đo kẹp lấy một điếu thuốc nữa, đặt thuốc đến bên miệng, cậu ta không châm

nó lên, chỉ hít sâu một hơi, dường như đang làm tan cơn mệt nhọc sau khi ăn no xong.

“Cậu bao nhiêu tuổi rồi?” Thi Thanh hỏi. “20.” Chàng trai trả lời.

“Không giống.” Thi Thanh nói.

“Còn chị thì sao?” Miệng của chàng trai này khá ngọt.

“35.” Thi Thanh nghiêm chỉnh nói dối, cô thích nhìn thấy phản ứng của người khác sau khi khai gian tuổi của mình, cho dù tới tới lui

lui chỉ có vài ba phản ứng, nhưng cô luôn cảm thấy rất thú vị, cảm giác vui sướng đạt được khi nhảm chán trêu ghẹo người khác.

Thói quen xấu này, đã tồn tại trên người cô rất lâu rồi, may mà cô không làm quá, chỉ duy trì trong phạm vi không làm hại đến ai.

Chàng trai kia ngạc nhiên: “Cũng không giống ạ.”

“Cậu xem trông tôi giống bao nhiêu tuổi?” Thi Thanh hỏi. “22.”

Đây giống như một kiểu lễ phép, luôn có người thu nhỏ con số lại để gọi.

Thi Thanh cười cười, cô móc bật lửa ra châm lên, cô cất tiếng

hỏi, giống như một loại điên cuồng đột ngột: “Vừa rồi ăn no chưa?”

“Chị cho rằng tôi ăn no chưa?” Chàng

trai đẩy đáp án về cho Thi Thanh lựa chọn

Thi Thanh không đưa ra kết luận, chỉ nói: “Nhưng mà tôi đói rồi.”

“Có cần người xách túi cho chị không?” Chàng trai hỏi.

“Cần.”

Chàng trai thuận thế đón lấy túi của cô, cả đoạn đường hai người không nói không rằng, chậm rãi đi lang thang trên phố, trông giống như là bạn cũ, lại hết như những người chẳng liên can, đương nhiên là trông

giống chị em nhất.

Làn da của Thi Thanh bầm sinh rất đẹp, dùng từ “chạm vào

là vỡ” để hình dung cũng không quá, vóc dáng cũng đẹp, nơi cần có thịt thì đều có, chiều cao 1m65 cũng miễn

cưỡng đạt chuẩn, cộng thêm giày cao gót năm phân nữa, trông

cả người vô cùng thon thả gầy gò, đứng cạnh chàng trai 1m8 trông rất vừa vặn. Thế nhưng sức trẻ trên người chàng trai cô lại không có.

Trên người cô có phong tình và tinh tế khéo léo của

người phụ nữ trưởng thành, thế nhưng có lẽ liên quan tới khí chất lạnh lùng trên người cô, mà phần phong tình này lại mang theo chút lạnh lẽo.

Đứng cạnh chàng trai ngây thơ trong sáng, cô thấp hơn

một chút, nhưng khí thế lại mạnh hơn khá nhiều, giống hệt như một bà chị nghiêm khắc đưa thẳng em trai ngỗ tào đi lượn phố vậy.

Thi Thanh hút xong một điếu thuốc, nhét vào trong bao thuốc mang theo người, sau đó ném bao thuốc đựng đầy đầu lọc vào thùng rác

gần đó, cô quay đầu nói với cậu: “Đáng tiếc bây giờ không có người.” “Sao?”

“Nếu không người qua đường trông thấy chúng ta đứng

cùng nhau, chắc chắn sẽ cảm thấy.....Người phụ nữ này chắc rất nhiều tiền.” Khóe môi Thi Thanh mang theo nụ cười có chút hài hước.

Chàng trai không đồng tình: “Có lẽ sẽ cho rằng chúng ta là người yêu mới đúng.”

Thi Thanh không quần quýt lấy vấn đề này, mà quay lại hỏi: “Cậu học đại học ở gần đây hả?”

Chàng trai gật đầu.

“Khá tốt, có bạn gái chưa?” Thi Thanh hỏi tiếp.

“Độc thân từ trong bụng mẹ đến giờ.” Chàng trai bày ra biểu cảm có chút xiu đáng thương.

Nhưng Thi Thanh chỉ cười cười, không đưa ra bất cứ nhận xét

nào, ánh mắt khẽ chuyển, cô trông thấy một cửa hàng nướng bufffe vẫn còn mở cửa, hất cằm về phía đó nói: “Ăn thịt nướng không?”

“Được ạ.” Chàng trai gật đầu.

Trên đường đi qua đó, chàng trai như bỗng nhớ ra chuyện gì nói: “Dường như chúng ta đã quên giới thiệu về mình rồi.”

“Bèo nước gặp nhau, không cần thiết.” Thi Thanh từ chối. Chàng trai cũng không quần lấy nữa.

Tới cửa hàng, sau khi Thi Thanh trả tiền suất hai người

xong, cô và chàng trai cùng nhau bước vào chọn một vị trí đặt

mấy đồ lặt vặt của mình xuống, lúc nhân viên phục vụ tới bắt đầu nướng thịt, bọn họ đã đi lấy một số đồ muốn ăn.

Có lẽ thực sự cậu đã ăn mì no rồi, thịt nướng bật ra tiếng xèo xèo trên vỉ, tỏa ra hương thơm kết hợp từ mùi

mỡ chảy và bột ớt, những thứ này cũng chẳng thu hút được

cậu, mỗi khi thịt nướng chín, cậu sẽ gấp nó lên, đặt vào trong lá rau xà lách, gói thành cuộn dài bốn góc bỏ vào bát của Thi Thanh.

Thi Thanh đói thực sự, cô chẳng khách sáo, gấp lên ăn luôn.

Hết miếng này tới miếng khác, trong cơn "mớm bôn" không

ngừng nghỉ của đôi phương, cảm giác nóng cháy nơi bụng vào vùng ngực dần rút đi, trong lúc cô uống hết nước ô mai trong cốc, đôi phương sẽ kịp thời tiếp thêm.

Thi Thanh khó nén vui vẻ: "Cậu tới ăn cơm, hay là tới làm nhân viên phục vụ tạm thời hả?"

Chàng trai nhún vai: "Tôi không đói lắm." "Tôi cũng không đói nữa." Thi Thanh trả lời.

Lúc này cậu mới bắt đầu ăn, giống như một cô vợ nhỏ ngoan ngoãn nghe lời.

Sau khi ăn no uống sau, chàng trai nhiệt tình đưa cô về tận nhà, tới dưới lầu, rõ ràng đã nói tạm biệt, nhưng tinh thần của Thi Thanh vẫn rất

tràn đầy, chẳng có chút buồn ngủ nào cả, cô lên tiếng gọi chàng trai đang định rời đi.

"Cậu có chơi game không?" "Thỉnh thoảng."

"Giờ muốn chơi không?" "Được."

Chàng trai thuận thế bước vào căn nhà trọ rách nát của cô, quả thực căn phòng không lớn lắm, nhưng thẳng ở chỗ là một

căn nhà nhỏ hoàn chỉnh, tuy chỉ có một

gian phòng, phòng khách và phòng bếp đều theo phong cách mở, có một gian vệ sinh, không có ban công.

Trông phòng bếp có vẻ như đã bỏ không từ lâu, không hề có bất

cứ dấu vết được chạm qua, chỉ có giường, sofa và bộ máy tính mới

có chút dấu vết của cuộc sống, trong nhà không nhiều đồ, nhìn giống như mới vào ở chưa được bao lâu.

Cô không thích mua đồ. Cậu cho ra kết luận như vậy.

Thi Thanh lôi mộ chiếc máy tính mới trong ngăn tủ ra, mở máy lên, kết nối mạng, đặt cùng với chiếc mát tính mà cô thường

dùng, sau đó bảo chàng trai chơi game trước.

Thi Thanh không hút thuốc nữa, hai người chơi khoảng chừng một tiếng, ba giờ sáng, đêm đã khuya lắm rồi.

Thi Thanh hỏi: “Muốn ở lại không?” Cậu không từ chối.

Trong bầu không khí tĩnh lặng mang theo một loại ăn ý, sau khi tắm giặt xong, Thi Thanh ngủ trên giường, chàng trai ngủ trên mặt đất.

Thi Thanh nhắm mắt rất lâu, vẫn không thể nào ngủ được. Cơ mắt ngủ của cô đã nặng hơn rồi, mới đầu đến khoảng hai ba giờ sáng

là có thể ngủ được, mà hiện giờ làm thế nào cũng không thể chợp mắt, thậm chí còn hưng phấn hơn. Một loại tâm tình nhàm chán xông thẳng vào lòng cô, mỗi lúc thế này, cô sẽ muốn làm chút

gì đó, phần lớn thời gian cô sẽ dùng lời nói dối để đánh tan cảm giác

buồn tẻ này.

Có những lúc cô sẽ nghĩ, may mà bản thân không phải là tên

biến thái, cũng không có bất hạnh gì trong cuộc sống, nếu không
chắc cô sẽ dùng cách “giết” người để đánh tan cơn buồn tẻ.

Trần trọc khó ngủ, cân nhắc tới chiếc giường này rất thấp, ngã
xuống dưới chắc không đau đâu, cô dứt khoát lăn xuống dưới đất,
nằm bên cạnh chàng trai. Cô nghe thấy tiếng hô hấp của chàng trai
khẽ ngưng lại, sau đó nặng nề hơn rất nhiều.

Trong lòng cô bỗng nổi lên khoái cảm không tên.

Trong lòng thỏa mãn, Thi Thanh định lên giường. Nhưng chưa kịp
hành động, bỗng nhiên cô cảm giác được chàng trai bên

cạnh nhúc nhích cơ thể, trong bóng tối không nhìn rõ lắm, nhưng cô
có thể cảm giác được đối phương hơi nâng người

lên, dường như là đang nhìn cô, cô nhắm chặt mắt lại, muốn xem
xem cậu ta sẽ làm ra chuyện gì.

Chương 2

Đối phương chỉ nâng người lên, sau đó im lặng bất động, cô phỏng đoán người kia đang nhìn hành động của cô, hoặc là đang quan sát xem liệu cô thức dậy hay chưa.

1234567....

Cô bắt đầu im lặng đếm số.

Tới khi đếm đến 101, cuối cùng đối phương cũng chạm vào cô, đầu ngón tay trượt qua vầng trán cô, gạt lọn tóc rối loạn của cô sang một bên, rồi trượt dọc từ trên trán xuống tới sống mũi cô, tò mò ấn lên đầu mũi

cô hết như đứa nhóc, tiếp theo đó trượt xuống dưới bờ môi cô, đầu ngón tay dừng lại ở đó rất lâu, như đang do dự, lại hết như lưu luyến không rời.

Hơi ngửa.

Cô vươn đầu lưỡi ra liếm khóe môi, tiện thể liếm cả lên đầu ngón tay của cậu.

Ngón tay ấm nóng rút khỏi khóe môi cô như bị điện giật, để lại cơn ngứa ngáy càng sâu hơn.

Cô không thể nào ngủ nổi nữa rồi.

Cô dút khoát mở mắt ra, sau khi làm quen với bóng tối, với ánh

sáng tự nhiên đủ để cô có thể thấy rõ được nét mặt khùng hoảng của chàng trai.

“Cậu thường thủ d*ם không?” Câu hỏi của cô khiến chàng trai càng hoảng hốt hơn.

“Chị hỏi cái này làm gì?” Cậu hỏi lại. “Tò mò.”

Chàng trai mím môi chốc lát, nói: “Thì thoảng.” Rồi

cậu như không chịu thua vội vã truy hỏi, “Chị thì sao? Tôi không tin chị không thủ d*ם.”

Thi Thanh cười nhạt, nói: “Cậu đã có câu trả lời rồi, tại sao vẫn còn hỏi tôi?”

Chàng trai duy trì trạng thái mím môi.

“Cậu từng làm với con gái chưa?” Cô tiếp tục hỏi vấn đề khiến cậu cảm thấy khó xử.

“Bạn gái còn không có, tôi làm thế nào?” Chàng trai trả lời. “Muốn không?” Thi Thanh hỏi.

Đối với vấn đề này, câu trả lời của cậu rất nhanh chóng: “Muốn.” “Bây giờ muốn thử không?” Thi Thanh hỏi tiếp.

Câu này hết như cú kích trí mạng, khiến cậu mở to hai mắt, chậm chạp mãi không thể hồi thần được, mà Thi Thanh đã túm chặt lấy bả vai

cậu và hôn lên đó.

Chính là cảm giác tiếp xúc với làn da. Thi Thanh nghĩ, cái này cũng chẳng có gì đặc biệt, chẳng hiểu sao lại có người trầm mê vào nó như vậy.

Chàng trai ngơ người, cậu hết như một khúc gỗ, nhúc nhích một chút cũng không dám.

Lần này Thi Thanh xác định cậu chẳng có chút xíu kinh nghiệm nào cả. Cũng không không thể suy từ bụng ta ra bụng

người được, chỉ có thể nói là kinh nghiệm trong cuộc sống, cô cho

rằng đàn ông đều thích nói dối, trình độ còn cao hơn sở thích nói dối của cô, cô chỉ thi thoảng, còn đàn ông thì thường xuyên, bọn họ không cho rằng đây là lời nói, mà coi đó là tu từ, là chém gió, hoặc là hơi chút khoa trương.

Hiển nhiên, chàng trai trước mắt này là người thành thực.

Cô vươn đầu lưỡi ra, thăm dò rằng môi của chàng trai, miệng của đối phương mở ra theo bản năng, mang theo chút run rẩy, dường như đang trải qua kiếp nạn gì đó, nhưng lại không dám phản kháng, chỉ để mặc cho cô trở thành chúa tể.

Cô thấy chuyện này có chút thú vị và dự định tiến hành nó tới bước cuối cùng.

Có vẻ như chỉ cần có thể cảm nhận được khẩn trương

từ đối phương, mà không thể nhìn thấy, vậy thì đúng là lãng phí.

Khoảnh khắc cô liếm lên đôi môi của đối phương, thuận thế nhồm dầy, cả người nằm bò trên người cậu, rảnh tay với lên đèn ngủ trên đầu giường, ấn một cái, màu vàng ấm áp của ngọn đèn bỗng chốc sáng lên, chiếu lên hai người họ vô cùng rõ ràng.

Cô nhắm mắt một lát, cho dù là đèn ngủ không sáng

lắm, nhưng đối với đôi mắt đã quen nhìn trong bóng tối mà nói có

hơi chói lòa.

Sau khi thích ứng được với ánh đèn, cô mở mắt ra, trông thấy dáng vẻ ngơ ngẩn trợn to mắt của chàng trai, trông như một con thỏ bị dọa sợ.

Cô cố gắng đè nén tiếng cười, tách khỏi bờ môi của cậu, lúc này cậu mới hít sâu một hơi, có vẻ như vừa rồi đã nín thở. Cô kéo tấm chăn mềm mại mà dày dặn trên người cậu ra, nhìn bộ quần áo chỉnh tề trên người

cậu, tay cô trượt xuống dưới, tay trượt qua

mép quần áo, dừng ở vị trí cơ bụng, cô vuốt lên cơ bụng của cậu, lúc này nó đã trong trạng thái căng chặt, cứng ngắc, cô tỉ mỉ vuốt ve

lên đường vân trên đó, chưa trông thấy nhưng có thể tưởng tượng được ra dáng vẻ của nó rồi.

Cô gạt chiếc sơ mi mỏng manh lên trên, rất nhanh đã có thể trông thấy diện mạo của cả lồng ngực, khỏe khoắn, đẹp đẽ, sạch sẽ, trắng ngần. Bàn tay cô dừng nơi cơ ngực của chàng trai, cơ ngực rất lớn, tay của

cô không nắm được hết, lúc khẽ vuốt ve lên nó, cô cảm giác

cơ thể đối phương hơi run lên, lúc này đây cô không nhịn nổi khẽ cười một tiếng: "Cậu đỏ mặt gì chứ."

Thậm chí cô còn bắt đầu trêu chọc người trẻ tuổi này.

Điều này dường như đã kích thích tới chàng trai, bỗng nhiên cậu bắt lấy bả vai của Thi Thanh, ấn cô ngã xuống mặt đất, vị trí của hai người xảy ra thay đổi, tay của cô chạm lên mặt đất, dường như đầu ngón tay còn mang theo xúc cảm rất đàn hồi, trong nhu có cương đó.

“Sờ đủ chưa?” Chàng trai cắn răng nghiêng lợi hỏi. “Chưa đâu.” Lúc này Thi Thanh rất thành thật. “Tới lượt tôi rồi.” Chàng trai nhìn chăm chăm vào

cô nói, giọng điệu khá dữ dằn, nhưng không thực sự ra tay, dường như là đang đợi Thi Thanh gật đầu đồng ý.

Thi Thanh không trả lời, chỉ cười cười, ánh mắt mang theo vẻ thách thức hút người.

Có vẻ chàng trai đã ý thức được cô không ngại ngần, lúc này ánh mắt mới trượt xuống dưới, hàng mi run rẩy đã làm lộ nội tâm hốt hoảng của cậu.

Vừa rồi lúc chàng trai bị cô đè xuống, không biết được cô có mặc đồ lót hay không, cảm giác mềm mại khiến cậu nghi ngờ đó là do tấm chăn mang lại. Mà khi thực sự nhìn xuống dưới, cuối cùng cậu cũng

biết được đáp án...Cô không mặc đồ lót.

Đồ ngủ bằng chất liệu tơ tằm dính sát lên đường cong trước ngực

cô, hai đỉnh nhọn trên bầu ngực nhô lên, bên dưới là xương sườn, cô rất gầy, sau đó nữa chính là phần da bụng hơi lõm xuống, eo cô rất

mảnh, vì động tác nên vạt áo hơi cuộn lên phía trên, lộ ra chút bụng nho nhỏ, có thể trông thấy rốn, gầy mà gợi cảm.

Cậu cố gắng đè nén cho yết hầu không trượt lên xuống, cậu mang theo cảm xúc lý trí đang trên bờ vực sụp đổ, chậm rãi đặt hai tay lên đôi ngực của cô, xúc cảm mềm mại phút chốc lấp đầy lòng bàn tay

cậu, gần như không cần dùng sức, đã có thể khiến nhũ th*т hãm sâu vào giữa kẽ tay cậu.

Thi Thanh không phản đối, cô thông dong năm đó, hết như đang

cổ vũ cho cậu vậy, điều này khiến cậu bao dạn hơn một chút, nhẹ nhàng xoa bóp sờ nắn lấy bầu vú của cô, hạt nhỏ nhô lên càng trở nên cứng rắn hơn, kẹt giữa kẽ ngón tay cậu, như sắp nhảy ra ngoài.

Muốn nhìn xem bên trong là như thế nào, muốn vuốt ve xem xúc cảm chân thực ra làm sao.

Đại não cậu giờ đây hoàn toàn bị dục vọng lấp đầy, quên mất cả khản trương, mà ngược lại sinh ra một luồng dũng khí, điều này đã khiến cậu vững càng hơn nhiều. Cậu không đề lên bả vai cô nữa, mà hai tay lột đi chiếc áo của cô, cơ thể xinh đẹp bại lộ trước mặt

cậu, còn đẹp đẽ hơn trong tưởng tượng của cậu nhiều lắm.

Chiếc cổ, bờ vai, xương quai xanh, hai vú, xương sườn và vùng

bụng, mang tới một cảm giác hoàn hảo hài hòa tuyệt diệu, làn da trắng ngần không chút tì vết chính là sắc màu đẹp nhất, khung

xương và vẻ ngoài đều vô cùng tuyệt vời.

Cậu gần như không rời nổi mắt, lần đầu tiên cậu nhìn thấy cơ thể trần trụi thực sự của của phụ nữ, mà cơ thể của người trước mắt

này quá đồi đẹp đẽ, vẻ mặt của cô hồ hững mang theo chút ửng hồng, càng tăng thêm mấy phần lả lướt.

Ánh mắt kia hết như đang dụ dỗ cậu, lại giống như tùy ý liếc cậu một cái, rõ ràng giờ đây bọn họ đã thân mật tới mức này rồi, nhưng lại cách một khoảng cách khó nói thành lời. Mà cô không hề từ chối cậu tiếp xúc vào sâu hơn....

Chương 3

Cậu không khỏi vuốt ve lên bờ vai cô, từ bờ vai đến xương quai xanh, rồi tới bầu v*. Xúc cảm mềm mại khiến cậu yêu thích không buông tay, cậu không nhịn được cúi người xuống hôn lên xương quai xanh của cô, đầu lưỡi trượt dọc xuống dưới, mút mát lấy v* thịt mềm mại, lại đến đầu v*. Đầu v* hồng hào non nớt bị cậu vừa mút vừa cắn, dường như cậu đang muốn hút được thứ gì đó ra, lại

giống như muốn nuốt chửng nó vào bụng.

Đầu mũi ngập tràn mùi hương sữa thoang thoang, càng khiến cậu

trở nên điên cuồng hơn, động tác của cậu dùng sức hơn rất nhiều, vừa hút lấy đầu v*, còn nắn bóp nó, v* thịt mềm mại như bông ở trong tay cậu bị vằn vò biến dạng, nhanh chóng xuất hiện những vết hằn màu đỏ.

Cậu điên cuồng gặm cắn hai quả dâu tây kia hết như người

lần đầu được ăn thịt, gặm cắn hai đầu v* vốn có màu hồng non mềm trở nên sung huyết đỏ rực.

“Khế thôi, đau.” Giọng nói của Thi Thanh truyền tới, cậu mới bình tĩnh đôi chút, chủ yếu là ăn đủ rồi.

Cậu đổi thành liếm láp, đầu lưỡi

trượt qua đầu v*, quầng v*, rồi đến thịt v*, dường như cậu

rất thích đôi v* này.

Khi liếm láp làn da bắt đầu trở thành màu hồng phấn, cuối cùng cậu mới rảnh, hỏi: “Cảm giác lúc tự chị an ủi so với bây giờ cái nào tốt hơn?”

Lúc này Thi Thanh không muốn nói dối, cô còn bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ.

Đương nhiên bản thân là người hiểu nhất điểm G của

mình ở đâu, cô sẽ tỉ mỉ vỗ về bản thân, trước tiên khiến bản thân có chút cảm giác, sau đó bắt đầu dùng đến đôi tay...

Dòng suy nghĩ của cô chưa kết thúc, lại nghe thấy tiếng chàng trai ậm ừ nói: “Nói ra đi, tôi muốn nghe.”

Dường như Thi Thanh không viết ngại ngùng là gì, cô thực sự nói ra miệng:

“Tôi sẽ vuốt ve v* của tôi, mới bắt đầu chỉ là dùng tay qua loa bóp mấy cái, sau đó đầu v* nhanh chóng cứng lên, lúc đó đầu v* sẽ trở nên nhạy cảm hơn nhiều...”

“Ừ, giống như bây giờ sao?”

Đầu v* đỏ rực to hơn lúc ban đầu một chút, hết như nụ hoa đang đợi nở, chờ đợi có người tới hái.

Ngón tay cậu đặt lên trên đầu v*, nhưng là khẽ khàng ma

sát, đã khiến cho lồng ngực cô khẽ rung lên, đôi v* cũng lắc lư một chút.

Thực ra trong lúc bắt đầu được vuốt ve, cô đã có cảm giác

rồi, sau đó lại được liếm, được hút, rồi được gặm cắn, cảm giác tê dại mê nhanh chóng tràn ngập cả lồng ngực cô, khiến

cô ưỡn v* lên theo bản năng, muốn cậu vào sâu thêm chút

nữa, đúng như dự đoán cậu đã vào sâu rồi, nhưng quá dùng sức, khiến cô bắt đầu cảm thấy hơi đau, thế nhưng loại đau đớn đó cũng

mang theo khoái mái, khiến cô muốn ngừng mà không được.

Bỗng nhiên cô đã có được đáp án, nhưng cô không nói thẳng ra, mà tiếp tục đáp án chưa hoàn thành:

“Bây giờ sẽ càng mãnh liệt hơn chút.”

Trên mặt chàng trai không khống chế được nét vui mừng, sau đó cậu càng gắng sức xoa bóp bầu v* của cô, vừa muốn cô khoái mái, cũng là xuất phát từ lòng riêng.

“Sau khi đầu v* của tôi trở nên nhạy cảm, tôi sẽ tiếp tục xoa bóp, lần nào vào những lúc như thế này, bên dưới của tôi

sẽ bắt đầu ướt đầm, cũng sẽ bắt đầu muốn có được cảm giác

kích thích hơn, tôi sẽ đưa một tay xuống dưới vuốt ve, ngón tay đâm xuyên môi âm đạ*, niết lấy âm để....”

Cô cảm giác được dương v*t của chàng trai đang tì lên thân dưới của mình, mà nơi đó đã ướt đầm từ lâu, bị dương v*t cứng

ngắc chọc vào, cậu hết như không thầy dạy mà tự biết, dựa vào bản năng như thế, điều này khiến thân dưới của cô càng trở nên khô nóng hơn, cũng khiến dương v*t của cậu càng thêm cứng rắn.

Một tay chàng trai còn dừng trước v* cô, một tay khác trượt xuống dưới, lướt qua vùng bụng, vang theo từng đợt khô nóng, lại khẽ

khàng rơi xuống, xuyên qua khu rừng rậm giữa hai chân cô, hai ngón tay còn thô to hơn cô đang xoa nắn bên ngoài

môi âm đạ*, dùng thứ nước ướt đầm ở nơi đó bôi khắp lên môi âm đạ* của cô, hai đùi cô không chịu không chế mà kẹp chặt lại, kẹp cả ngón tay lẫn dương v*t của cậu vào giữa hai đùi.

Cậu thử chuyển động ngón tay, một động tác rất nhỏ lại khiến hai đùi cô kẹp càng chặt hơn nữa, lúc này cậu mới phát hiện hai

má cô đã đỏ ửng. Điều này khiến cậu cảm thấy dễ chịu hơn nhiều, lúc này lại cảm thấy tò mò với vùng đất ở giữa hai chân kia, cuối cùng cậu cũng đành buông bầu v* mềm mại ra, dịch về phía sau

một chút, dương v*t bị kẹp ở giữa hai chân cũng vì động tác này mà được vùng da mềm mại ở đùi ma sát, mang theo từng cơn

kích thích, bàn tay mà cậu đặt ở giữa đùi cũng không khống chế được túm một phát.

“Ừ....” Người phụ nữ xinh đẹp dưới thân khẽ bật lên tiếng rên rĩ kiềm chế, hết như con mèo nhỏ cào lên trái tim cậu.

Cậu bắt lấy hai đùi kia, hai tay dùng lực tách nó ra, sau đó bỗng nhiên hai mắt cậu bị che kín lấy.

“Tôi không muốn tiếp tục nữa.” Người phụ nữ nói. “Không khó chịu sao?” Cậu hỏi.

“Khó chịu.” Thi Thanh thành thật trả lời, “Nhưng tôi có thể tự làm được.”

“Tại sao?” Tông giọng của chàng trai mang theo chút ấm ức. “Bỗng nhiên tôi thấy hơi buồn ngủ rồi.” Thi Thanh trả lời.

“...”

Chàng trai im lặng một lát, lần này không hề tôn trọng ý kiến của cô, nâng hai đùi cô lên, đặt trên vai mình, nói: "Tôi không nhìn cũng có thể tiếp tục."

Thi Thanh nhận ra được lời nói của cô đối với cậu mà nói, không hề nghi ngờ chính là điên cuồng đụng chạm tới tự tôn của cậu, cho

dù đó là suy nghĩ chân thực của cô, thế nhưng cơn buồn ngủ này thực sự không phải là thứ mà cô có thể nắm bắt được, nó tới quá đột

ngột, bỗng nhiên cơ thể cảm thấy rất mệt mỏi, cô không thể nào khống chế được.

Cậu chưa từng ăn thịt heo cũng nhìn thấy heo chạy rồi, không hề tiến vào bước cuối cùng ngay, mà trước tiên vuốt ve môi âm đạ* mềm mại

kia thật lâu, tay của đối phương hạ xuống, cuối cùng cậu cũng nhìn thấy dáng vẻ của nơi riêng tư kia, vùng đùi trắng nõn, huyết thịt non

hồng, rất đẹp.

Cậu nhìn lên đối phương, phát hiện cô mơ màng ngủ rồi.

"Đừng ngủ." Cậu cúi người cắn lên bờ môi cô, thấy đôi mắt mở ra của cô rất mơ hồ.

Cô ậm ừ nói: "Tôi cũng không còn cách nào....Thức đêm mấy hôm rồi...Bỗng nhiên...."

Ngay cả sức để nói chuyện cô cũng chẳng còn nữa, dứt khoát nhắm mắt lại ngủ luôn.

Chàng trai nhìn chăm chú vào vẻ say ngủ của cô rất lâu, hậm hực

dừng tay, rồi lại cúi xuống nhìn dương v*t đang phẫn chấn

tin thần, bỗng nhiên trên mặt cậu lộ ra biểu cảm hết như phục thù, túm lấy tay cô đặt lên dương v*t của mình tuốt một cái, dòng dịch thể màu trắng đục bắn lên trên bụng cô.

“Chị quá đáng lắm, làm gì có ai làm được một

nửa thì ngủ mất...” Cậu thì thầm trách móc, nhưng lại không khỏi liếc nhìn cơ thể trần truồng của cô thêm mấy lần, lúc này

mới nhẹ chân nhẹ tay vào phòng vệ sinh dùng nước nóng thấm ướt khăn lông, cầm đến bên cạnh cô, lau rửa sạch sẽ đắp chăn cho cô, lúc này mới tự xử lý cho mình.

Chỉ là tắm xong ra ngoài, cậu không chọn ngủ trên giường, mà là nằm đến bên cạnh cô, kéo chăn rồi chui vào trong, nghiêng người ôm lấy cô.

Cậu rất tinh táo, trong đầu toàn là những suy nghĩ kích động.

Thi Thanh không biết cậu, thế nhưng cậu đã biết Thi Thanh từ lâu rồi.

Lúc cậu vừa vào đại học đã từng gặp Thi Thanh, khi ấy cậu còn tưởng người này là đàn chị của mình, không ngờ cô lại

là sinh viên đã tốt nghiệp, cậu vừa nhập học, cô đã tốt nghiệp

rồi. Bởi vì không biết, nên cậu cũng quên mất việc dày mặt đi xin số điện thoại.

Sau này cậu vô tình phát hiện cô ở gần nay đây, lúc này cậu lại chẳng có gan đi xin số điện thoại của Thi Thanh nữa, chỉ đành đứng đợi nơi con đường mà cô đi qua hằng ngày, chỉ vì nhìn cô một cái.

Ngồi đợi lâu rồi, cũng sẽ phát hiện ra chút quy luật.

Cơ bản cô đều ăn cơm ở bên ngoài rồi mới về nhà, rất ít khi gọi đồ ăn trên app, thường xuyên tới một siêu thị ở gần nhà.

Vậy nên cậu đã trở thành khách quen ở siêu thị đó.

Cố định mỗi buổi tối thứ năm cô sẽ đi mua một cây thuốc, hiếm khi cười, nhưng không phải kiểu tính tình không tốt, mà là một kiểu cảm giác yên tĩnh, khiến người ta cảm thấy trong sinh mệnh của cô chẳng có thứ gì, việc hứng thú gì đáng được cô chú ý đến.

Cô có rất nhiều người theo dõi, những người kia thường xuyên đưa cô về nhà, nhưng không hề kiên trì quá lâu, rất nhanh đã đổi sang người khác, chẳng hề nghi ngờ cô chính là kẻ chiến thắng trong cuộc đời. Chỉ cần cô muốn, lúc nào cô cũng có thể giả cho

kẻ có tiền, sau đó vào sống trong căn biệt thự tiền tỷ, hằng ngày chỉ cần nuôi hoa chăm cỏ là được rồi, thế nhưng cô không vậy.

Cô dùng tư thái không từ chối không tiếp nhận, chậm rãi từ chối tất cả mọi người tới gần.

Cô vẫn luôn ở gần đây, cuối tuần cũng vậy, năm mới cũng thế.

Dường như cô chẳng hề hứng thú gì đối với việc về nhà, thi thoảng cậu cũng đoán mò rằng có lẽ người này không có nhà, đương nhiên đây

là phỏng đoán không tốt, cậu nhanh chóng bác bỏ suy nghĩ này. Cậu thích cô, bắt đầu từ rất lâu về trước.

Ngày hôm nay hoàn toàn là ngoài ý muốn, cậu thấy cô đứng mãi ở dưới lầu hút thuốc, không có ý định rời đi ngay, cậu mang tâm

lý có thể nhìn thêm mấy lần, mua một hộp mì ăn liền và một chút

đồ ăn, vừa ăn vừa nhìn cô.

Quả thực là ăn khá nhiều, cho nên lúc ăn thịt nướng cậu thật sự không đói.

Đương nhiên, cho dù là đói cậu vẫn

gói thịt cho Thi Thanh trước, vì nhìn thấy cô ăn đồ, đối với cậu mà nói là một chuyện cực kì vui vẻ.

Đi tới đưa thuốc đã quét sạch hết dững khí của cậu, thế nhưng bình đã sút thì đập vỡ luôn, mặt cậu dày hơn, sau đó thế nào mà cứ muốn để cho cô biết tên mình, không ngờ đã phát

triển thành như thế này.

Chương 4

Vô số những suy nghĩ lượn lờ trong đầu cậu, đợi đến khi trời sáng, cậu mới mơ màng đi vào giấc ngủ, trước khi đi ngủ cậu chỉ có một cảm giác, thật tuyệt.

Trong cơn mơ hồ, cậu cũng cảm nhận được tình huống này không tốt lắm, không thể cứ tùy tiện bắt đầu như vậy được, nếu không

rất khó đi đến tương lai. Cậu không muốn chỉ nghĩ đến hiện tại, cậu còn muốn cả tương lai.

Cậu thức dậy sớm hơn chút, trên cơ thể có cảm

giác không được khôi phục, nhưng tinh thần lại cực kỳ hưng phấn.

Thi Thanh vẫn đang ngủ, dáng vẻ khi ngủ của cô rất yên tĩnh, hô hấp rất nhẹ, mang theo cảm giác tĩnh mịch giống như ngày thường.

Cậu nhìn gương mặt khi ngủ của cô, bắt đầu suy nghĩ đến việc sau khi cô thức dậy, phải làm thế nào để liên hệ gần thêm một bước với

cô, cậu không hề muốn quan hệ với cô chỉ là bèo nước gặp nhau.

Hôm qua cũng là xúc động, liệu cô có cảm thấy bản thân mình là một người rất dễ giải quyết không nhỉ? Hoặc là một người rất hơi hợt.

Đột nhiên bụng kêu lên lục cục, cậu hơi xấu hổ, lại trộm nhìn người phụ nữ trong lòng một cái, bỗng nhiên ý thức được đến hiện giờ cậu

vẫn còn ôm lấy cô, cũng

có hơi không nghiêm chỉnh, nói không chừng sau khi cô thức dậy sẽ tức giận.

Mang theo tâm trạng cực kỳ không ổn, cậu đứng

dậy vệ sinh cá nhân, mặc quần áo vào, rồi tiện thể ra ngoài mua bữa sáng cho cô.

Lúc về, cậu nghe thấy tiếng nước chảy trong phòng vệ sinh, đoán rằng cô đã dậy rồi, cho nên cậu đặt đồ ăn sáng trên bàn, ngoan ngoãn chờ đợi cô vệ sinh xong.

Khi Thi Thanh ra ngoài, thấy cậu lại quay ngược về, cô hơi ngạc nhiên một chút, sau đó nhìn thấy bữa sáng trên bàn, cũng không khách sáo

gì nữa, ngồi xuống bên cạnh cậu cầm lấy phần được chia sẵn bắt đầu ăn. Cậu mua hai phần, thấy Thi Thanh bắt đầu ăn mới động đũa.

Lúc cậu ăn còn không quên nhìn trộm Thi Thanh, cô ăn

rất chăm chú, dường như tối qua bọn họ chưa xảy ra bất cứ chuyện gì, dường như bọn họ chỉ là người xa lạ ghép bàn trong nhà hàng thôi.

Bỗng nhiên cậu cảm thấy bất an, tâm trạng có một loại không cách nào nói thành lời, điều này đủ để khiến cậu chủ động ra tay, thăm dò hỏi: "Hiện giờ có thể cho tôi biết tên của chị chưa?"

"Không cần." Thi Thanh trả lời.

Thực ra cậu biết, bởi vì trong trường học Thi Thanh là người đẹp có tiếng, thi thoảng cũng sẽ có lúc nhìn nghe thấy những

người khác nhắc đến cô.

Thế nhưng cậu muốn biết được từ chính miệng cô nói lần nữa.

“Tôi tên là....” Chưa kịp nói xong, miệng cậu đã bị một hạt lạc nhét vào.

Thi Thanh chậm rãi thu đũa lại, nhìn về phía cậu, cười nhạt nói:
“Cậu cũng đừng nói.”

Chàng trai bỗng thấy vô cùng ấp ứ, cậu lặng lẽ ăn hết cháo, định cứng rắn lưu lại số điện thoại của cô, ăn xong cô đưa cho cậu một gói nước súc miệng, lúc hai người tới phòng vệ sinh nhỏ ra, Thi Thanh nhìn

bản thân và cậu trong gương, bỗng cảm giác bông mắt của mình đen rất nghiêm trọng.

“Cậu buồn ngủ không?”

Thực ra bọn họ ngủ không lâu lắm, Thi Thanh còn ngủ lâu hơn

một chút, kết quả trông cậu có vẻ phấn chấn hơn hẳn, đây chắc là tác dụng của tuổi trẻ rồi, cơ thể có sức chịu đựng.

“Không buồn ngủ.” Cậu trả lời.

“Vậy không bằng làm nốt chuyện hôm qua chưa làm xong.” Thi Thanh đề nghị.

Chương 5

Tối qua cơn buồn ngủ tới quá đột ngột, bản thân

cô cũng không khống chế được, kết quả không được thỏa mãn

tối qua, đến hiện giờ bỗng nhiên bùng nổ, cô cảm thấy như thế so với mình tự làm đặc biệt hơn chút, thoải mái hơn chút, cô vẫn muốn làm đến bước cuối cùng xem là cảm giác gì.

Vừa vặn hôm nay đều là ngày nghỉ của hai người, thời gian

rất nhiều, vẫn có thể chơi bởi được một khoảng thời gian, ít nhất

là trước khi trời sáng vào ngày mai, bọn họ còn có thể tiếp tục chơi chút trò chơi.

Chàng trai nói: “Được thôi, nhưng tôi không muốn làm với người phụ nữ mà ngay cả tên cũng không biết.”

“Thi Thanh.” Cô trả lời.

Chàng trai rũ hàng mi xuống, bàn tay đỡ lấy gương mặt của

cô, dường như ánh mắt lại sâu thêm một chút, cậu nói: “Ninh Căn.”

Thi Thanh hạ tay xuống vùng eo của cậu, vuốt ve eo cậu, rất dễ dàng cảm nhận được eo cậu bỗng trở nên căng chặt, vừa căng lên làn da rất rất chặt chẽ, vuốt ve rất đàn hồi, đường nét cơ bắp cũng rất rõ ràng.

Ninh Căn không muốn hoàn thành lần đầu tiên của bọn họ vào lúc

này, thế nhưng đứng trước sắc đẹp, lý trí của cậu lung lay sắp đổ, không nỡ từ chối, không muốn từ chối, để mặc cho bàn tay

của đối phương thâm nhập vào giữa hai chân mình, dường như bàn tay đó đang tò mò đùa nghịch dương v*t của cậu, chẳng bao lâu dương v*t của cậu đã sung huyết.

Cảm giác được đồ trong tay mình chậm rãi cứng lên, cảm giác đó đúng là hơi kỳ diệu.

Thi Thanh không vội không vàng đùa nghịch dương v*t non

nớt, còn không quên kéo cậu ra ngoài, đi đến bên giường thuận thế nằm xuống, dường như cậu giống hệt con rối gỗ mặc cô thao túng, hai bàn tay có thể nói là có ý thức di chuyển tới hai bầu v* cao v*t

của Thi Thanh, cảm giác sờ nắn nó tối qua còn mồn mọt trước mắt, khiến tay cậu ngứa không chịu nổi, lý trí trong lúc này trông có vẻ vô cùng

yếu ớt, không chịu nổi một kích, càng đừng nói là cô vẫn mặc chiếc váy ngủ mỏng manh thế kia, đường cong của cơ thể như ẩn như hiện dưới lớp áo ngủ, gợi lên dục vọng nơi sâu thẳm trong cậu.

Rèm cửa đã được kéo, nhưng rất mỏng, không ngăn được ánh sáng mờ, ánh sáng xuyên qua rèm cửa đủ để khiến bọn họ có thể nhìn rõ được cơ thể và gương mặt đẹp đẽ của đối phương.

Hôm nay Thi Thanh mới tỉ mỉ nhìn khuôn mặt của cậu

lần đầu, là một chàng trai thanh tú, lông mày đậm mắt to, sống mũi cao, bờ môi mỏng, có thể nói là tập hợp đặc trưng của

traí đẹ, lại thêm ánh mắt nghiêm túc kia nữa, trông rất thâm tình.

“Tôi muốn che kín đôi mắt của cậu.” Thi Thanh đã buông dương v* của cậu ra, ngồi lên trên người cậu, hai đầu gối dùng sức, chưa hoàn toàn ngồi xuống, chỉ là khể khàng mơn trớn dùng âm hộ của mình ma sát lấy dương v* đã cứng ngắc, cách mấy lớp vải dệt, cô cũng

có thể cảm nhận được nơi ấy của hai bên đã nóng rực.

Quần áo của cô đã bị Ninh Căn nâng lên, vạt áo bị đẩy lên tận

trên v*, đôi v* cỡ bực kia hoàn toàn bại lộ trước mặt cậu, cô cúi đầu xuống cũng có thể nhìn thấy, hai đầu v* của mình đã co

lại thành hai viên, trông càng đỏ hơn một chút. Bàn tay gầy gò của chàng trai xoa nắn lấy v* của cô, v* thịt mềm mại bị cậu xoa bóp không

ngừng, v* thịt tràn ra khỏi kẽ tay, đầu v* bị hai ngón tay kẹp lồi lên, gợi lên cảm giác tê dại, từ nơi nhạy cảm nhất ở hai đầu v* lan ra

toàn thân, làn da hơi thô ráp thì thoải cạo lên đầu v* khiến cảm giác tê ngứa mãnh liệt kích thích tới thần kinh của cô.

Có lẽ lúc này dương tình tảo, không giống như tối qua bị cơn buồn ngủ giày vò, cho nên cuối cùng cô cũng cảm nhận được cảm

giác then thùng lạ lùng, cảm giác then thùng khi trần truồng như nhộng bị người ta nhìn thấy, dường như lúc này bọn họ thân mật không ai sánh được, dường như là toàn bộ riêng tư của cô bày ra hết trước mặt cậu.

Bỗng nhiên cô che kín lấy đôi v* của mình, che luôn cả hai bàn tay kia lại, theo động tác che đậy của cô càng bóp chặt lấy cặp v*, động

tác che đậy này của cô không chỉ không có hiệu quả, mà ngược lại khiến v* thịt trần ra khỏi những chỗ khác, trông có vẻ càng to hơn, càng mềm mại hơn chút.

Ninh Cẩn nhìn thấy phản ứng này của cô, sợ lý trí cuối cùng đứt “phụt” một phát.

“Không muốn nữa hả?” Cậu cố ý hỏi.

“Không phải.” Giọng nói của cô nhẹ hơn rất nhiều, “Chỉ là tôi rất muốn che kín hai mắt cậu.”

“Tôi không muốn.” Cậu trả lời.

Chương 6

Cậu tiếp tục xoa nắn đôi v* dẫn trở nên nóng bóng kia, xúc cảm mềm mại tràn ngập cả hai bàn tay cậu, dường như đang nhấn chìm cả người cậu vậy, thân dưới của cậu đã cứng ngắt, ước gì có thể lập tức cắm vào trong cơ thể cô, nhưng đôi mắt của cậu vẫn chưa nhìn đủ, hai tay

cậu vẫn chưa bóp đủ, đây là một gánh nặng ngọt ngào.

“Chị chắc chắn muốn làm lần đầu tiên ở chỗ này sao?” Lần đầu tiên cậu nói là chỉ lần đầu tiên giữa hai người họ.

Nhưng Thi Thanh lại hiểu lầm ý cậu, còn tưởng rằng đây là đang nói trải nghiệm lần đầu tiên giữa cô và cậu, cô hỏi vặn lại:

“Có vấn đề gì không?”

“Có, chị chắc chắn muốn ở chỗ này sao?” Ninh Căn hỏi tiếp. Cũng không phải cảm thấy chỗ này không

tốt, chỉ cảm thấy chỗ này không phải nhà cậu, cũng không phải nhà cô, hoặc là một nơi được chuẩn bị kỹ càng nào đó, đối với lần đầu tiên của bọn họ mà nói, khó tránh khỏi không đủ long trọng.

“Nơi này không tốt sao?” Thi Thanh cúi người xuống, buông thõng hai tay, liếm láp lên vành tai cậu, đôi v*i rơi trên đầu vai

cậu, cậu nhìn không thấy nữa, cô cũng không cảm thấy xấu hổ ngượng ngùng.

Hồ hấp của chàng trai trở nên nặng nề hơn, nhưng vẫn nói: “Chỗ này có gì tốt?”

“Tràn ngập sắc màu hài hước.” Thi Thanh nói bên tai cậu, hơi nóng phả lên vành tai cậu, khiến đôi tai bỗng đỏ ửng lên.

“?” Ninh Căn không hiểu.

Giây tiếp theo Thi Thanh lại chậm rãi nói: “Tôi vẫn luôn sống ở đây, nơi này đối với tôi mà nói, đều giống như nhà của tôi rồi, tôi cho rằng nơi này có ý nghĩa rất quan trọng.”

Ninh Căn nghiêng đầu nhìn cô, cơ thể hai người dường

như dính chặt vào nhau rồi, nhưng bờ môi vẫn còn cách một khoảng, cậu hôn lấy cô, nụ hôn như chuồn chuồn đập nước, rồi nói: “Thế sao?”

Cậu muốn biết chuyện của cô. “Chị mua nơi này rồi sao? Sau này có để người nhà chị tới đây ở tạm không?”

Đây chỉ là một căn phòng nhỏ, cả nhà ở chắc chắn không được, nhưng là nơi đặt chân cũng không tồi.

“Chưa mua, kiểu phòng như này không có tác dụng

gì mấy.” Thi Thanh trả lời. Còn về vấn đề người nhà, cô hết như không nghe thấy vậy.

Ninh Căn không hỏi thêm gì nữa, nhưng mà tay cậu vòng qua cổ cô, tới sau gáy, ấn cô về trước mặt mình, hung hăng mút lấy bờ môi của cô, một tay còn lại cuối cùng cũng buông bầu vú* của cô ra, trượt qua vùng bụng bằng phẳng, khẽ véo một cái, chiếc véo này khiến da thịt cô ngứa

ngáy, cơ thể cô không khống chế nổi run rẩy, cả người mềm mại cọ sát lên người cậu, cậu không còn kìm nén nữa, kéo phắt quần và quần lót của cô ra, đưa tay sờ soạng vào khu rừng vườn bí mật, giữa

hai đùi đã ướt đầm từ lâu.

Trông phản ứng của cô không lớn lắm, nhưng cậu vẫn

có thể cảm nhận được thực ra cơ thể cô rất nhạy cảm, chỉ hơi sờ soạng lên làn da của cô, không cần biết là nơi nào, cơ thể cô đều

căng chặt, nếu như là chạm vào điểm mẫn cảm của cô, vậy thì cả người cô không thể đè nén được run rẩy, mà bên dưới của cô càng nhạy cảm hơn, chỉ là chạm tới, hai chân cô đã kẹp chặt lại, hơi xoa bó một

cái, nước ở bên trong sẽ không ngừng trào ra, hai chân sẽ càng khép chặt lại.

Lúc này anh mới khẽ xoa lên môi âm đạ* vài cái, ngón tay kẹp lấy âm để day day, hai đùi cô đã kẹp chặt lại rồi.

Cậu sờ soạng vào nơi sâu hơn, tách cánh hoa ra, chạm vào lõi vào bí mật, cuối cùng chạm vào nơi mà cậu tưởng

tượng đi vào đó vô số lần, một lỗ rất nhỏ, ngay cả ngón tay của cậu cũng rất khó nhét vào.

Bỗng nhiên cậu ý thức được những phản ứng này của cô gộp lại, thực ra không khác lắm với bản thân mình.

“Chị là lần đầu tiên sao?” Bỗng nhiên cậu hỏi. Xuýt nữa thì bị sự bình tĩnh của cô lừa phỉnh rồi.

“Có vấn đề à?” Thi Thanh chẳng buồn giấu giếm, trong lúc bị câu tóm lấy hôn hít, còn có thể hơi bớt chút thời giờ để trả lời vấn đề của cậu.

Động tác của cậu khựng lại, cơn vui sướng cực độ cùng với ngờ vực cùng nhau bay lên.

Sung sướng là bởi vì cô chưa bị những người khác, dù là nam hay

nữ, không có người nào từng được nhìn thấy vẻ đẹp để tuyệt vời nhường này của cô, thi thoảng cậu cũng sẽ tưởng tượng ra cảnh này, khi ấy khiến trái tim cậu đau như dao cắt, nhưng thế thì sao chứ, cô là người

trưởng thành, tự nhiên sẽ trải qua những chuyện này. Vốn tưởng rằng

cô nhàm chán rồi, muốn, cho nên mới tìm mình. Thế nhưng hiện giờ xem

ra, có lẽ cô sẽ không thế này, ít nhất lần đầu tiên nên trải qua cùng người mình thích, tại sao cô lại tùy tiện định trải qua với mình như vậy?

Cậu không hiểu nổi.

Cậu đè cô xuống dưới người, không dám nhìn cô, nhưng lại dám liếm lên hõm cổ và vùng ngực của cô, vừa liếm vừa hỏi ra nghi hoặc trong lòng mình. Cậu lại cởi quần của mình ra, đặt cây dương v*t cứng ngắc cắm vào giữa hai chân cô, hai đùi kẹp chặt đủ để cung cấp cảm giác ma sát cho cây dương v*t nóng bỏng.

Hô hấp của Thi Thanh cũng bắt đầu trở nên thô nặng rồi, cô là người

có sở trường đè nén cảm xúc và phản ứng của mình, nó hết như

một loại bản năng, chỉ là khi quá trình kích thích vượt qua loại bản năng

này, cô cũng không thể nào khống chế nổi.

“Bởi vì....Ừ....Tôi bỗng nhiên rất tò mò là cảm giác gì...Ừm ~” Câu trả lời của cô đứt quãng.

“Chị là thật đấy.” Ninh Cẩn không khỏi cảm thán một tiếng, sau đó ngậm lấy đầu v* cô, cậu đã đưa ra quyết định, hôm nay không tiếp

tục, ít nhất không làm đến bước cuối cùng, ít nhất phải khiến cô muốn mình sau đó mới làm.

Cậu có kiểu kiên trì kì lạ này, nhưng Thi Thanh là người

kỳ lạ hết như những gì mà cậu nói, cho nên xiềng xích đạo đức đối với cô mà nói đều là rắc rối, những chuyện như giao lưu tình cảm đối với cô mà nói cũng khá là nhàm chán vô vị, cô là bị lòng hiếu

kì thôi thúc, cũng là người chỉ muốn bản thân mình sung sướng, lúc dục vọng đã bị khơi lên, cơ thể khô nóng cũng cần phải

giải quyết, đương nhiên sẽ không buông tha cho cậu.

Chương 7

“Tới đi.” Cô vuốt ve lấy bờ lưng của cậu, ưỡn ngực lên hòa với động tác của cậu, hai đùi đã dẹt ra và nâng vùng riêng tư của mình ra, ngay

cả chút xíu cảm giác xấu hổ kia cũng chẳng còn nữa rồi.

“Không muốn.” Có trời mới biết cậu đã kìm nén dục vọng nơi sâu đáy lòng của mình thế nào mới nói ra được câu này.

Gương mặt của Thi Thanh đã đỏ bừng, lúc này hơi cau lại, cô cất lời hết như làm nũng: “Đều làm đến bước này rồi, cậu lại không muốn...?”

Ninh Căn không trả lời câu hỏi của cô, mà đứng dậy tách ra khỏi hai đùi, hai chân lướt qua vùng bụng của cô, bày

ra thế như đang quỳ trên người cô vậy, sau đó chiếc dương v*t nồn

nà hồng phấn kia xuyên qua giữa hai bầu v* của cô, hai tay cậu bắt lấy hai bên v* ép nó lại và đôi v* ấy nhanh chóng nhấn chìm dương v*t của cậu trong đó.

Lúc này hai v* của cô cũng đã tới khoảnh khắc nhạy

cảm nhất, như thế này cũng rất thoải mái, nhưng mà dưới thân của

cô cũng cần được an ủi, cô lại bất mãn, nhưng cô bất mãn thì có tác dụng gì chứ, chàng trai đã lợi dụng đôi v* của cô để làm động tác

cắm vào rút ra, mỗi lần ma sát đều sẽ khiến hai v* của cô càng trở nên nhạy

cắm, hai đùi cô ở sau lưng cậu đã kẹp chặt lại, dùng thịt nơi má đùi cọ vào vùng âm đạ* khô nóng.

Chiếc dương v*t kia càng ma sát càng trở nên cứng rắn, nó chẳng hề có dấu hiệu mềm đi tí nào, gương mặt của cậu cũng càng

trở nên đỏ hơn, thậm chí còn bày ra vẻ mặt rối loạn.

Cơ thể của Thi Thanh đã nóng hết mức, đầu óc cô vẫn còn chút tỉnh táo nhưng vẫn rối hơi chế giễu cậu một câu: "Xem ra Tiểu Ninh không dễ dàng mềm đi như thế đâu."

Ninh Căn nhìn cô, lộ ra nét mặt lúng túng một cách vi diệu, sau đó cậu cắn răng, dứt khoát buông tay ra, xoay người quay

lưng với Thi Thanh, điều chỉnh động tác này xong khiến dương v*t kề cạnh bên môi Thi Thanh.

Cô bị động tác của cậu dọa chết khiếp, nắm chặt lấy dương v*t của cậu nói: "Tôi không oral s.e.x cho cậu đâu."

Trong giọng nói của Ninh Căn mang theo chút bất mãn, nhưng vẫn nói: "Dùng tay là được."

Lúc này Thi Thanh mới bắt đầu vuốt ve chiếc dương v*t của chàng trai chẳng hiểu sao lại kiên trì này, một giây sau hai đùi

cô bị tách ra, sau đó là môi âm đạ* nóng lên, thông qua kẽ hở cơ thể của hai người, cô có thể nhìn thấy gương mặt của cậu đã hoàn toàn vùi

sâu vào giữa hai chân cô.

Đầu lưỡi linh hoạt đang không ngừng trượt lên trượt xuống

nơi âm đẽ, gợi lên từng cơn tê dại, khiến cô muốn kẹp chặt hai đùi lại, nhưng đôi tay khỏe khoắn kia của cậu lặng lẽ ấn chặt hai chân cô, khiến cô có muốn cũng không kẹp nổi, mới đầu đầu lưỡi của cậu chỉ đảo quanh vùng âm đẽ, nhưng rất nhanh bắt đầu trượt xuống dưới, miệng ngậm chặt lấy môi âm đạ* của cô, dường như muốn ăn sạch âm đạ* của cô vậy. Lực hút gợi lên càng nhiều khoái

cảm, nhanh chóng mà kéo dài đột kích khiến đầu óc cô trắng xóa.

Cậu bú mút không chỉ nhanh, lâu, mà còn vô cùng kiên nhẫn, liếm mút từ trên xuống dưới, săn sóc nơi mẫn cảm của cô hết lượt, mà nước càng ngày càng nhiều, cô cảm giác như dưới mông mình đã ướt đầm

rồi, mà môi lưỡi của cậu vẫn chuyển động ở nơi cửa vào kia, đầu lưỡi thọc mở môi âm đạ*, thăm dò sâu vào trong khe

huyệt, ban đầu chỉ tiến vào một chút xíu, nhưng điều này đã khiến toàn thân cô run lên.

“Ư...”

Cô không khỏi rên rỉ ra tiếng, cảm dưới hếch lên cao, bàn tay nắm chặt lấy dương v*t cũng không khỏi dùng sức hơn chút, mà lúc

này đã kích thích đến Ninh Căn, đầu lưỡi cậu dùng sức thọc sâu vào trong, đầu lưỡi mềm mại mà khỏe khoắn đã khai phá lối đi vẫn

luôn đóng kín tới giờ, dòng điện lưu mạnh mẽ lan ra khắp toàn thân cô.

Mà điều này chỉ mới là bắt đầu, sau đó cậu bắt đầu thành thạo hơn, đầu lưỡi ra ra vào vào nơi cửa động ướt sũng chặt chẽ, đảo qua đảo

lại, cửa động giống như một cái miệng đang hé ra đáp lại cậu vậy, đầu lưỡi của cậu mới đi vào một chút đã bị ngậm chặt lấy, bị hút vào, lưỡi mơn nhay cảm và đầu lưỡi va chạm lẫn nhau.

“A~~~”

Số lần rên rỉ của Thi Thanh càng ngày càng nhiều lên.

Sau khi hai đùi cô không khỏi run rẩy vô số lần, cửa động kia bùng nổ một lần, dòng nước phọt thẳng ra ngoài, làm ướt hết cả gương mặt của cậu, mà cửa động vẫn còn đang mấp máy run rẩy.

“Đủ rồi, đủ rồi...” Giọng nói của Thi Thanh mang theo vẻ run rẩy và tông giọng khàn sạn quyến rũ cực kỳ.

Lời nói mang theo chút xin tha này khiến Ninh Cẩn lại há to miệng mà liếm lấy, cậu càng trở nên thành thạo hơn, đầu lưỡi luôn có thể moi móc đến vị trí nhạy cảm nhất của cô, từng đợt từng đợt

kích thích cô, khiến đôi tay đang nắm lấy dương v*t của cậu cũng bắt đầu hỗn loạn.

“Ninh Cẩn....Ninh Cẩn...Dừng, dừng lại...”

Cuối cùng cô cũng gọi ra tên của cậu, Ninh Cẩn lại liếm sạch dòng nước vừa trào ra nơi cửa động của cô sau đó mới

buông tha cho vùng âm đạ*.

Mà dương v*t của cậu vẫn còn đang cứng rắn, thậm chí còn cứng hơn lúc ban đầu. Có lẽ là do thái độ của Thi Thanh khiến lá gan của cậu lớn hơn một chút, cậu nâng dương v*t của mình lên đến bên miệng cô, dùng giọng nói cực kỳ đáng thương: “Chị giúp tôi đi mà.”

Thi Thanh đã được thỏa mãn, cô hết như một f*ck girl vô tình, nói: “Ai bảo cậu không dùng bên dưới hả?”

Ninh Căn nhìn cô nói: “Tôi không muốn làm bước cuối cùng ở nơi này.”

Thi Thanh nói: “Tôi vẫn còn sống ở nơi này, lẽ nào cậu muốn mãi không làm đến bước cuối cùng à?”

Lời nói của cô hết như một loại khẳng định, khẳng định rằng sau này bọn họ vẫn có thể tiếp tục.

Cảm giác ngạc nhiên vui mừng trào khắp lồng ngực cậu, cậu bắt

nảy đôi v* bên dưới đùi mình, hết như đang tóm lấy một loại đảm bảo nào đó, hỏi: “Thế ít nhất chúng ta cũng phải có số điện rồi hẹn thời gian chứ.”

“Ừ.” Thi Thanh bày tỏ tán đồng.

Cuối cùng Ninh Căn dùng đầu v* của cô để hoàn thành động tác bắn tinh, tinh d*ch trắng đục chảy đầy trên bầu v* cô, sau khi cậu thở dài một hơi, thì rút khăn giấy ra tỉ mỉ giúp cô lau sạch tinh d*ch dính trên đầu v*.

Thi Thanh đứng dậy lấy một chiếc áo ngủ có thắt dây khoác lên

người, sau đó che kín cảnh xuân ngay trước mặt Ninh Căn, dây lụa thắt lên vùng eo, thứ này chỉ có thể che kín được cơ thể của cô, nhưng

lại không che lấp được đường cong trên người cô, cơ thể bên dưới lớp tơ lụa vẫn phập phồng như cũ.

Ninh Căn đã bắn một lần rồi, khi nhìn thấy cô như thế này, lại bắt đầu nóng rực lên, cậu di chuyển ánh mắt sang chỗ khác.

Thi Thanh đi đến bàn kéo ngăn kéo, lấy thuốc lá bên trong đó ra, rút

một điếu rồi châm lên, đốm lửa sáng rực xẹt qua, sau đó là màn sương khói vương vít, mùi hương thuốc lá thấm vào trong khoang mũi của Ninh Căn, cậu đi tới cũng lấy một điếu châm lên.

Hai người lặng lẽ hút hết một điếu thuốc.

Có người gọi điện tới tìm Ninh Căn, cậu

ta nhận điện thoại, dường như đang từ chối lời mời gì đó, mà trong thời gian này Thi Thanh cũng từ chối một lời mời đi xem phim điện ảnh.

Tuy không làm đến bước cuối cùng, nhưng trải nghiệm trước mặt cũng không tệ, cô cảm thấy vẫn có thể nhân cơ hội làm thêm vài lần nữa. Còn về việc làm đến cuối cùng sẽ có cảm giác gì, cô vẫn rất tò mò.

Chỉ là chẳng hiểu sao người này lại kiên trì như thế khiến cô nhìn không hiểu, cô chìm vào trong dòng suy nghĩ nào đó.

“Chị đang nghĩ gì vậy?” Ninh Căn hỏi.

“Liệu có cần tìm người khác thử xem không.” Thi Thanh thành thật trả lời.

Bỗng nhiên Ninh Căn bùng nổ, cậu vác cô lên ném lên trên giường, Thi Thanh còn lăn nửa vòng trên

giường, cả người đều đơ, gương mặt cô vẫn đỏ ửng vì cao trào kia tỏ ra khó hiểu, dường như rất ngạc nhiên đối với hành động đột ngột này của cậu.

Ninh Căn bước tới đè lên người cô, dường như vừa hôn vừa cắn lên

miệng của cô, sau khi xả giận mất phút đồng hồ, cậu mới dùng giọng khàn đặc nói: “Đừng đi tìm người khác, chị để tôi chuẩn bị một chút.”

“Bao lâu?” Thi Thanh hỏi.

“Ba đến năm ngày.” Ninh Căn trả lời. “Được, tôi đợi cậu.” Thi Thanh nói.

Ninh Căn không hề nghi ngờ rằng cô sẽ làm trái hành động

này, cậu đã biết được tính cách của người này rất kì quặc rồi, cũng chẳng dám coi lời nói của cô thành đùa cợt nữa.

Chương 8

Ninh Căn đương độ tuổi xuân mơn mớn, tinh lực nhiều vô kể, chỉ là vừa mới tiến lại gần như thế này lại có cảm giác, bàn tay cậu đã đặt trên ngực Thi Thanh từ lâu, động tác xoa v* con người ta của cậu càng ngày

càng thành thạo, cách lớp vải dệt đã xoa bóp khiến đầu v* kia dựng đứng lên, cậu còn chưa thấy đủ, đang định đưa tay vào trong quần áo, nhưng bị Thi Thanh ngăn lại.

“Không làm tới bước cuối cùng thì đừng có mà quỵn

rũ tôi.” Thi Thanh đẩy tay cậu ta, đứng dậy mở máy tính lên chơi game.

Ninh Căn cảm thấy tính nết cô còn tốt hơn so với tưởng tượng của mình, thì ra là một chị gái dịu dàng, cứ thế cậu bạo gan hơn nhiều, đi

tới phía sau lưng cô, cúi người xuống tì hai cùi trỏ lên thành ghế, hai bàn tay vòng qua hai má cô, vuốt ve nó, giọng điệu

mang theo chút nhõng nhẽo:

“Tôi muốn sờ chị thì làm thế nào?” “Nhịn đi.” Thi Thanh thuận miệng trả lời.

Bàn tay kia không thành thật, sau khi xoa bóp gương mặt cô đỏ ửng lên, thì lại khẽ vuốt ve sườn cổ của cô, cảm giác ngứa

ngáy châm chích di chuyển trên làn da, cô không khỏi cắn chặt

bờ môi, nhưng không ngăn cản cậu lại, chỉ là nếu ở mức độ này, cũng trong phạm vi đang hưởng thụ nhưng không đến nơi đến chốn.

Đôi tay to rộng mà nóng rực của chàng trai lại di động xuống hai bên sườn, chui vào trong cổ áo, khiến cổ áo ngủ hơi phồng lên một chút, cậu cúi đầu là có thể nhìn thấy đường cong thấp thoáng nơi khe hở của cổ áo.

Nhưng cậu không hề vội nắm lấy hai bầu v* ấy, mà thăm dò mơn trớn từng tấc da thịt trên bả vai, cánh tay, xương quai xanh, xương

sườn và vùng bụng của cô, cậu cố tình tránh khỏi nơi mềm

mại nhất, cảm giác ngứa ngáy càng cháy bùng lên, mang theo dòng điện

lưu tê dại, bầu v* của cô bắt đầu phập phồng không yên, ngay cả vải dệt của áo ngủ cũng phập phồng theo.

Thi Thanh chơi trò chơi thăm dò đáp án kiểu văn học, trò này không cần thao tác gì quá cao siêu, nhưng cần hết

sức chăm chú, cô bị sờ mó một lát, những manh mối của trò chơi kia trong đầu đã bay sạch sẽ, sức chú ý của cô hoàn toàn đã đổ dồn lên đôi tay đang du dương trên cơ thể cô.

Cô càng tò mò hơn với việc tiến hành bước cuối cùng kia sẽ có cảm giác gì, cô dứt khoát ngẩng đầu lên nhìn chàng trai, ánh mắt của cậu đang dừng ở nơi ngực cô.

“Muốn sờ không?” Cô hỏi.

-

Ánh mắt của Ninh Cẩn di chuyển lên gương mặt cô, cúi đầu hôn lên trán cô, sau đó nói: “Muốn, nhưng không vội, chị muốn được sờ à?”

“Tôi không chỉ muốn được sờ, tôi còn muốn cậu cắm vào trong

cơ thể tôi.” Thi Thanh dùng giọng điệu bình tĩnh khác thường để nói ra lời trắng trợn khác thường, câu này trong phút chốc đã khiến chàng trai lão luyện kia đỏ bừng mặt, đôi tay cũng dùng sức bóp lấy eo cô theo bản năng, nơi đó là chỗ có lông buồn của Thi Thanh, cô rụt người

lại, rồi đứng phắt dậy, tách khỏi chàng trai.

Cô dùng cách chống nạnh để xoa bóp chỗ lông buồn vừa bị véo kia, nghiêm túc nói: “Không được chạm vào eo tôi nữa.”

Động tác của chàng trai không có thay đổi gì lớn, dường như cô vẫn ngồi nơi đó mặc cho cậu sờ nắn, trong mắt chàng trai như bừng

lên ánh sáng, không trả lời thẳng vấn đề của cô: “Cách chơi mà không tiến vào bước cuối cùng có rất nhiều, chị muốn thử không?”

Cậu cảm thấy dáng vẻ hiện giờ của Thi Thanh rất đáng yêu, sau khi hạ quyết tâm có cơ hội sẽ sờ nắn eo cô nhiều thêm chút.

Lông mày của Thi Thanh hơi nhướng lên.

Chàng trai đứng dậy, ấn cô lên vách tường, khẽ nói bên tai cô: “Thử đi chị, chị sẽ thấy thoải mái lắm đấy.”

Thi Thanh hơi động lòng, cô dùng hành động thay cho câu

trả lời, ngẩng đầu hôn lên cằm của cậu, trong tình huống không đeo giày cao gót, Thi Thanh lún hơn cậu rất nhiều.

Chàng trai cũng theo đó cúi đầu xuống hôn cô, cánh môi của hai

người dán chặt vào nhau khó mà tách rời, lúc

này đây Thi Thanh như nhấm nháp ra mùi vị khác, dưới trạng thái tỉnh táo thì cảm giác càng nhạy cảm hơn, không

giống như nổi chán chường bị cơn mất ngủ giày vò, chỉ cảm

giác chẳng qua là chạm vào làn da và mộng thôi, lúc này cô cảm thấy môi lưỡi của mình như hòa tan ra, mỗi mỗi lần tiếp xúc với cánh môi của đối phương đều càng thêm nóng cháy, gợi lên từng dòng điện, càng là như vậy thì muốn càng nhiều hơn. Hai người không ngừng

cọ sát vào nhau, bầu v* bị bàn tay to lớn xoa bóp liên tục, sau lưng cũng bị ôm chặt lấy, làn da sau lưng được bàn tay vuốt ve không

ngừng, kích thích từ trên xuống dưới, từ trái sang phải, khiến cô dần dần quên mất bản thân, hai tay vịn lên vai cậu, sau lưng, ôm hôn với cậu như sắp hòa cùng một thể.

Dòng nước giữa hai chân bắt đầu trào ra, cô có thể cảm giác được dòng nước ấm nóng chảy dọc theo bắp đùi của mình xuống phía

dưới, dường như hai chân cô bỗng nhiên mất hết sức

gần như không chống đỡ nổi cơ thể của mình, nhưng vì sau lưng được người ôm lấy, giữ lấy, cho nên cô vẫn có thể duy trì tư thế đứng thẳng.

Bỗng nhiên, tràng tiếng đập cửa dồn dập vang lên, động tác của hai người đều ngừng lại, hai người đồng loạt nhìn ra phía cửa, hệt như bị bắt gian tại trận vậy.

“Thi Thanh! Có nhà không! Tôi biết hôm nay

cô được nghỉ, ở nhà thì trả lời lại một câu!” Bên ngoài vang lên

giọng nói của người phụ nữ lớn tuổi.

Lúc bà ta gọi còn không ngừng gõ cửa, tiếng đập cửa uỳnh uỳnh khiến người ta phiền lòng.

“Ai đó?” Chàng trai hỏi. “Chủ nhà.” Thi Thanh trả lời.

Bàn tay cậu vẫn di chuyển trên người cô, nhưng bình tĩnh hỏi: “Bà ta tới tìm chị làm gì?”

“Chắc là biết chuyện gì rồi.” Thi Thanh nói, “Xem

ra chỉ có thể như vậy thôi, tôi không ra ngoài bà ta sẽ không dừng lại đâu.”

Ninh Căn nhăn mày lại, bỗng nhiên cười đều một tiếng:

“Vậy thì đừng để ý đến bà ta, chúng ta tiếp tục, xem bà ta có thể gõ cửa bao lâu.”

Chương 9

Ánh mắt của Thi Thanh khi nhìn cậu mang theo

sự ngạc nhiên, dường như là bị đề nghị của cậu chọc cười, nhưng mà cô vẫn đẩy cậu ta nói: “Đừng nữa, cậu ngồi đây trước đã, tôi đi nói chuyện với bà ta.”

Dục vọng của cô giống như vòi nước, không hề tồn tại những lúc vỡ đê, chỉ cần đóng van sẽ dừng lại ngay lập tức.

Ninh Căn phát hiện ra chuyện này, bỗng cậu cảm thấy trên phương diện này của cô rất khó giải quyết, nó đã đánh bay sự tự tin của cậu, vì không có kinh nghiệm gì nên bỗng chốc cậu thấy khó khăn kinh khủng.

Lúc Thi Thanh vào phòng vệ sinh tắm rửa còn không quên nói vọng ra với người bên ngoài một tiếng: “Đợi một tí.”

Lúc này tiếng gõ cửa mới ngừng lại.

Ninh Căn vốn cho rằng chủ nhà đến

là bàn về việc thuê nhà linh tinh, nhưng mà nghe một lát mới phát hiện ra là chủ nhà đã bán phòng ở, tới đây để trả lại tiền thuê và tiền

cọc cho Thi Thanh, hơn nữa bảo cô tốt nhất là dọn đi trong ngày mai.

Câu trả lời của Thi Thanh là: “Biết rồi, cháu chuẩn bị hết

rồi, chút chuyện còn con con này mà còn làm phiền dì đích thân tới à?”

Trong lời nói của cô mang theo vẻ châm chọc, dường như cũng kích thích tới chủ nhà, nhưng mà ngại khí thế của

cô quá mạnh mẽ, chủ nhà đành phải nuốt lời vào bụng, chỉ nói:

“Dì tiện thể đến xem tình trạng phòng ở thế nào, nhưng mà dì tin tưởng cô, sẽ không bày bữa rác rưởi khắp phòng đâu, thuận tiện tới tạm

biệt nhau, dù sao thì đã là khách thuê lâu năm rồi, cô xem gì còn mang quà tới này, là cua lông đấy, đây phải đưa luôn cho

cô không thì dễ hỏng lắm.”

“Cảm ơn.” Thi Thanh nhận lấy quà rồi đi vào nhà.

Bị xen ngang như thế này thì không làm

tiếp được, Thi Thanh dứt khoát đưa cua lông cho Ninh Cẩn, nói: “Mang về chia cho bạn cùng phòng ăn chung đi.”

“Tôi không có bạn cùng phòng.”

Sau khi trả lời, Ninh Cẩn lại hỏi: “Chị không thích ăn cua à?”

Cậu thuận thể nhận lấy hộp cua lông, sau đó đặt ở chỗ trống bên cạnh, không hề có ý định muốn mang nó đi.

“Cũng không hẳn là thích hay không thích, tôi chỉ cảm thấy ăn nó phiền.” Thi Thanh trả lời.

Sau đó Thi Thanh đã nhìn thấy cậu đi rửa cua, còn cố ý lấy chiếc

bàn chải dự phòng chưa từng dùng của cô để cọ rửa cho sạch sẽ.

Thi Thanh đứng dựa một bên khoanh tay nhìn cậu nói: “Cậu muốn nấu ở đây à?”

“Ừ.” Ninh Cẩn quay đầu nhìn cô một cái, trước tiên là nhìn gương mặt của cô, sau đó là đôi v* bị cánh tay đẩy phồng lên, yết hầu cậu trượt lên trượt xuống, dùng giọng điệu thương lượng nói: “Bây giờ tôi phải

xử lý đồng của này, hi vọng chị có thể ra ngoài chơi game một lúc mà không cần dùng dáng vẻ này đứng trước mặt tôi, tôi sẽ phân tâm đấy.”

Thi Thanh nhún vai, đôi v* kia run rẩy một chút, Ninh Cẩn sắp bóp nát con của rồi, cảnh tượng này đối với một chàng trai vừa mới khai

bao đúng là quá kích thích.

May mà Thi Thanh nhanh chóng quay về chơi game rồi, Ninh Cẩn hít sâu mấy hơi, lúc này mới đè ép cơn tình dục vừa cuộn trào lên trong lồng ngực.

Sau khi cậu rửa sạch rửa, đặt lên nồi hấp, hơi nóng nhanh chóng bay ra khắp căn phòng, Thi Thanh vừa nhìn đã muốn đi mở cửa sổ, nhưng bị Ninh Cẩn ngăn lại, lẽ như đối diện có người nhìn thấy dáng vẻ của cô thì chẳng phải rất tồi tệ sao.

Chẳng hiểu sao cậu đã bắt đầu thấy ghen ghét.

Cuối cùng vì không để Thi Thanh đi mở cửa, cậu chỉ có thể bật máy hút khói ồn ào kia lên, lúc này cô không còn làm rộn nữa, đeo

tai nghe vào thì không nghe thấy gì, mà Ninh Cẩn đang pha một bát nước chấm trong tiếng máy hút khói ầm ĩ.

Một khi cậu đã đắm chìm vào chuyện

gì đó sẽ rất chuyên chú, tiện thể cũng sẽ suy nghĩ về chuyện của Thi Thanh một chút.

Hiển nhiên Thi Thanh đối với việc phải chuyển nhà này không

có gì ngạc nhiên, đồ trong nhà cô ít thế này, nói không chừng là đã dọn dẹp qua rồi rồi, chuẩn bị chuyển đi. Cho nên cô mới không để

cậu thời gian quá dài, vì cô sắp phải chuyển đi rồi, tới lúc đó cậu muốn tìm được cô rất khó.

Người con gái này chỉ muốn ngủ với cậu một lần!

Trong lòng cậu trào ra lửa giận chua chát, càng nghĩ càng tức, nhưng không hề ảnh hưởng đến việc cậu làm.

Sau khi làm xong nước chấm, cậu yên lặng ngồi phía sau Thi Thanh xem cô chơi game, đợi đến khi cua được hấp chín, cậu lại lấy một chiếc

kéo đẩy từng thớ thịt ra, mỗi một bộ phận đều để trong một bát

riêng, tám con cua mà cậu làm mất cả buổi sáng, cậu tiện thể cầm một nồi cơm, đợi đến khi tách thịt cua xong, cơm cũng chín rồi. Cậu chạy ra ngoài mua chút đồ ăn về ăn kèm với cơm.

Cứ làm như vậy, lửa giận của cậu đã mài mòn đi đôi chút, cậu phải bình tĩnh lại.

Lúc cậu quay về, Thi Thanh còn đang chơi trò chơi, hiển nhiên

cô đã chơi đến mức nhập tâm, hai mắt cũng chẳng chớp lấy cái, lúc Ninh Căn tới gọi cô, cô mới run lên một cái, như bị dọa giật nảy

mình.

“Ăn cơm.”

“À....Ờ.” Thi Thanh ngoan ngoãn tháo tai nghe ra, tạm dừng trò chơi.

Khi nhìn thấy thịt cua đã được bóc xong, Thi Thanh rất

kinh ngạc, nhưng không nói gì nhiều, sau khi ngồi xuống chia bát đĩa thì bắt đầu ăn.

Lúc ăn cơm, Ninh Căn đề nghị nói: “Chỗ tôi ở vẫn còn phòng

trống, nếu chị không để ý, thì có thể chuyển tới ở tạm mấy ngày, đợi khi nào tìm được phòng mới hãy chuyển đi. Hơn nữa chúng ta vẫn còn cuộc hẹn, cũng phải hoàn thành mới được, chị nói đúng không?”

“Quả thực.” Thi Thanh gật đầu tán đồng.

“Vây đồ đạc của chị thu dọn xong chưa?” Ninh Căn thuận thế hỏi.

“Vẫn chưa.” Thi Thanh lắc đầu uống một ngụm nước, sau đó buông đĩa xuống, cô đổ nước chấm vào bát sau đó là thịt cua và đồ ăn kèm rồi trộn đều lên.

Lúc này Ninh Căn mới nhận ra là đồ của cô thực sự không mua bao nhiêu cả, điểm này coi như cậu hiểu lầm rồi.

“Sao chủ nhà lại đuổi người đột ngột thế, quá đáng lắm đó.” Cậu thăm dò thêm.

“Cũng không hẳn là đột ngột, mấy ngày trước đã nói

rồi.” Thi Thanh nói, “Nhưng đồ của tôi chẳng có nhiều, nên

cũng không thu dọn, đợi đến lúc đó thì mang theo máy tính, điện thoại là được rồi.”

Chỗ này của cô không chỉ ít đồ đạc mà còn chẳng có vương bận gì.

Đây mới là chỗ khó theo đuổi cô nhất, cô hoàn toàn cự tuyệt với cái gọi là vương bận.

Ninh Căn thả chậm tốc độ trả lời, cũng vì để lại cho mình thời gian suy nghĩ.

“VẬY thì ăn xong thì thu dọn một chút đi, có thể mang đi thì mang đi vẫn tốt hơn, khoảng cách cũng không xa đâu, chuyển đi tiện lắm, cũng không cần mua lại nữa, dù sao cũng là dùng thêm mấy ngày. Đợi lát

nữa chuyển qua cũng phải dọn dẹp một chút, làm sớm một chút tốt hơn, thời gian dư giả hơn nữa.”

Lời cậu nói khá là sắc sảo, Thi Thanh không tìm ra được chỗ sai, vậy nên cô gật đầu đồng ý, sau đó cô bắt đầu ăn cơm trộn thịt cua.

Quả thực đồ của cô không nhiều lắm, máy tính, điện thoại với các loại dây sạc, một túi quần áo, đồ dưỡng da đồ trang điểm chỉ có chút xíu, đều là những thứ rất cơ bản, nhìn ra được thực ra cô không thích skincare cho lắm, là một người có cuộc sống cực kì đơn giản.

Những thứ này, bọn họ không cần đến dụng cụ mà xách đi luôn.

Chương 10

Cậu sống ngay trong một khu chung cư gần đó, phòng là cả một căn nhà khoảng gần 200 mét vuông, một người ở thì quá lớn, đồ gia dụng bên trong đều đầy đủ, sau khi cô chọn một căn phòng

dành cho khách, Ninh Cần bảo cô nói với chủ nhà một tiếng, sau đó đi dọn dẹp đồ đạc cho cô.

Thi Thanh gọi điện thoại nói cho chủ nhà biết:

“Tôi đã chuyển đi rồi, chìa khóa để lại trong phòng, dì có thể đi xem thử.”

“Ấy, cô nhanh thế, dì cũng có bảo cô chuyển đi vội thế đấy, người ta tới mua nhà cũng không nhanh như thế, chỉ lo rằng mai sẽ làm phiền đến cô thôi. Nhưng mà thì ra cậu trai kia là đến giúp cô chuyển nhà hả?”

“Nếu không thì sao?” Cô hỏi lại.

Đầu bên kia cười gượng một tiếng: “Dì còn tưởng cô tìm được

trẻ vị thành niên....Khục khục, cô hiểu đấy, như thế không ổn lắm.”
“Cậu ta thành niên rồi.” Thi Thanh trả lời.

“Thế hử, nhìn không giống lắm, nhưng mà cũng phải, trẻ con bây

giờ trông đều non cả.” Chủ nhà lại gượng cười một tiếng, sau đó chào tạm biệt Thi Thanh rồi cúp luôn, tiếp đó là xóa luôn số điện

thoại.

Ninh Căn dọn dẹp đồ đạc xong chạy tới, khoe mắt liếc thấy danh bạ lác đác mấy người của cô, không

có ghi chú bố mẹ, anh chị em, đa số đều là cấp trên, ông chủ, đồng nghiệp gì đó.

“Xong rồi.” Cậu lên tiếng.

“Cảm ơn.” Thi Thanh quay đầu nói.

“Khách sáo gì chứ, nhưng mà chẳng phải chúng ta nên lưu lại

số điện thoại sao? Như thế thì tôi cũng dễ hỏi chị sau khi tan làm muốn ăn gì.” Vốn cậu định nói là tan ca về nhà, nhưng

suy nghĩ đến việc khi nói ra chữ này sẽ bị phản bác, vậy nên cậu loại bỏ hai chữ về nhà đi, không cần phải vội như thế sau này kiểu gì chẳng có cơ hội nói như vậy.

“Tôi muốn ăn gì thì sẽ tự mua.” Thi Thanh nói.

Thi Thanh không phải là đồ ngu, làm sao có thể không biết được trong lòng cậu đang nghĩ cái gì.

Trên thực tế ngay từ khi bắt đầu cô đã biết rồi, chỉ là biểu hiện

của đối phương không khiến người ta phiền, mà khi ấy cô lại nổi hứng lên thuận thế phát triển như hiện tại, nhưng cũng chỉ có thể dừng

lại ở đây mà thôi.

Giống hệt như chủ nhà kia nói, cho dù có thực sự hẹn hò đi chăng nữa, độ tuổi này của cậu cũng không phù hợp.

Càng đừng nói đến việc cô chẳng hề có chút hứng thú nào đối với hẹn hò yêu đương.

Mắt thấy đối phương còn đang nghĩ cách để trao đổi

số điện thoại, Thi Thanh nở nụ cười, đứng dậy ghé sát vào lồng ngực của cậu, nói: "Ở chỗ này, chắc cậu đã có thể chuẩn bị xong rồi chứ?"

Tất cả những lời kia đều bị nuốt về, cho dù hai người đã từng có tiếp xúc thân mật, nhưng cậu vẫn sẽ thấy khấn trương.

Cậu đã bắt đầu cảm thấy điên tiết, người này đúng là không có tim.

Nhưng có điên tiết cỡ nào thì vẫn không thể nào khống chế nổi bản thân đắm chìm vào trong đó.

Có những lúc Ninh Căn cũng thấy kì lạ, trông người này thì cực

kì lạnh nhạt, nhưng hành động còn nhanh nhẹn hơn cả cậu, tinh lực mạnh mẽ kiểu tằm ngấm tằm ngấm, cô chỉ dựa sát vào cậu, cậu đã thần hồn đảo điên, cô cúi đầu nhìn cậu, trong ánh mắt mang theo chút dịu dàng hiếm có.

"Đợi đã...." Bỗng nhiên Ninh Căn cảm thấy khó chịu, rõ ràng đây là sân nhà cậu, sao khí thế lại dễ dàng bị cô đè xuống thế.

"Trân trọng thời gian đi nha." Thi Thanh đỡ lấy gáy cậu, mái tóc ngắn ngắn mang theo cảm giác châm chích, nhưng chất tóc của cậu rất mềm mại, hơi hơi giống cảm giác như đang sờ chó.

"Chị có thể ở luôn chỗ này, cũng tiết kiệm được tiền thuê nhà, tuy không nhiều lắm nhưng

coi như là một khoản, chị có thể tiết kiệm nó để mua nhà hay gì đó."

Bỗng nhiên Ninh Căn bắt đầu sắp xếp nhà ở của mình.

“Đương nhiên, nếu như chị muốn nộp tiền thuê nhà cho tôi cũng được, tôi có thể cho chị một cái giá hữu nghị, tất nhiên tôi

cũng không nói là để chị lấy thân gán nợ, không nhất thiết phải thế.”

Cậu càng nói càng cảm thấy có vấn đề, bỗng nhiên cậu bắt đầu trở nên kích động: “Thì bình thường tôi chẳng có bạn bè nào cả, có mỗi

mình ở nơi này, ngay cả người chơi game cùng tôi cũng không có, nếu như chị bằng lòng ở nơi này, cuối tuần chơi game cùng tôi là được rồi...”

Cậu càng nói càng cảm thấy mình có ý đồ khác, tuy quả thực là cậu có ý đồ khác.

“Tôi không có ý gì khác đâu, chính là...ờ...” Cậu chưa nói xong mặt đã đỏ bừng.

Thi Thanh cười nói: “Tôi hiểu.”

Chỉ ba chữ đơn giản đã vỗ về được nội tâm đang kích động của cậu, cậu bỗng thở phào một hơi, lại thấy Thi Thanh rất lão luyện, còn sẵn

sóc, khoan dung, trừ bỏ chất lượng giấc ngủ rất lạ lùng ra.

“Nhưng mà tôi đã tìm được nhaf rồi, có lẽ tháng sau sẽ chuyển đi.” Thi Thanh nói tiếp.

“Tháng sau sao?”

Giờ đã là cuối táng rồi, cách sang tháng sau chỉ còn ba bốn ngày, chẳng trách cô chỉ để cho cậu thời gian mấy ngày, thì ra đã sớm chuẩn bị phải rời khỏi rồi.

“Khoảng tầm mùng một tháng sau.” Thi Thanh trả lời thêm, bỗng nhiên cô cảm thấy hết hoảng, cô nhận ra sao hôm nay bản thân mình không nói dối, điều này hoàn toàn không hợp với bản tính của

cô, cô là người thích nói dối, thích nói dối ở nơi không quan trọng để kiếm thú vui.

Bởi vì đều là việc nhỏ nhặt không đáng kể, cũng sẽ không bị người ta bóc mẽ.

Có lẽ là chàng trai này quá thẳng thắn, khiến cô động lòng trắc ẩn, cho nên cũng sẽ muốn dùng chân thành để đáp lại.

Cô đoán bản thân tìm cậu tới là vì tò mò, hoặc là một loại sai lầm

nào đó, giờ giảm bớt tổn thất vẫn còn kịp, đi ra khách sạn ở là được rồi.

Cô lùi về sau một bước, cách xa Ninh Cẩn một chút, ngồi về phía sau, sau đó cầm mấy trái nho trên bàn lên ăn, cô là kiểu sẽ bóc từng quả nho một ra ăn, nhét vào miệng nhai thật kỹ rồi mới

nuốt, đồng thời còn cầm thêm một quả trên tay nghịch ra đủ hình dạng.

Nhìn có vẻ hơi thông dong nhưng lại có cảm giác rất

trịnh trọng, chỉ cần nhìn cô ăn đồ, cũng là cảnh tượng vui tai vui mắt.

Ninh Cẩn nhìn chăm chăm cô rất lâu, cho dù trong lòng đã đoán ra từ sớm, nhưng sau khi tận tai nghe thấy cô nói xong, lồng ngực cậu vẫn khó tránh khỏi cơn tức giận khó hiểu.

Nhưng lần này cậu không đề xuống được, thậm chí còn mạnh mẽ hơn.

Sau khi Thi Thanh ăn được hai quả nho, lúc này cô mới mở điện thoại ra định tìm một khách sạn, đặt trước một căn phòng cái đã, may

mà cô không có nhiều đồ, có thể nhẹ nhàng xách đồ phi thẳng ra khách sạn.

Cô chọn một khách sạn quen thuộc, định gọi điện qua đó đặt phòng luôn, còn chưa kịp ấn phím gọi đi, bỗng nhiên trước mắt tối

om, cô ngẩng đầu lên đã thấy Ninh Căn đến trước mặt mình tự lúc nào, cậu cúi người xuống cướp lấy điện thoại của cô.

“Hiếm khi có ngày nghỉ, chị đừng nghịch điện thoại nữa, chơi

trò khác đi.” Giọng nói của cậu trở nên bình tĩnh, dường như đang cố đè nén thứ gì đó.

Cậu vẫn chưa tu luyện tới trình độ vui buồn không lộ ra

mặt, Thi Thanh có thể dễ dàng nhìn thấy cảm xúc tức giận tột cực xuyên qua đôi mắt cậu.

Cô hơi ngạc nhiên, lại cảm thấy hợp tình hợp lý, có lẽ là bởi vì cậu còn trẻ, mà người trẻ tuổi thì luôn

kích động vì những việc không đâu như thế này.

Đương nhiên cũng không phải nói đại đa số người

trẻ không như thế, dù sao thì trên thế giới này vẫn tồn tại loài sinh vật có tên em bé khổng lồ.

Cô chưa kịp từ chối đã bị cậu bế ngang lên, vì để tránh bản thân mình ngã xuống cô vô thức vòng lên cổ cậu, trơ mắt nhìn bản thân

bị bế vào trong phòng, nhìn ra được căn phòng này là phòng

ngủ chính, rất lớn, đầy đủ đồ đạc, mà còn ngập tràn hơi thở cuộc sống. “Đây là phòng cậu à?”

“Ừ.” Cậu bật một tiếng từ trong hốc mũi.

Lúc Thi Thanh quan sát căn phòng này, thì đã tới bên giường rồi, cô bị ném lên trên đó, giường rất mềm mại, chăn đệm rất dày, cũng không đau đớn gì. Cô cảm giác bản thân đã hõm xuống chăn, mà chàng trai trước mặt đang

cởi quần áo, cơ thể đẹp để lộ ra, cô thường thức một lát, không khỏi cảm thán nói: “Tốc độ cởi quần áo của cậu nhanh thật.”

Dường như tâm trạng của Ninh Cẩn không tốt lắm, lúc này không có thời gian trả lời cô, mà bò thẳng lên giường rồi đến bên

cạnh cô, đè lên bả vai cô, hai đùi kẹp lấy chân cô, hết như sợ cô chạy mất vậy.

Thi Thanh không chỉ không hoang mang, mà còn

nở nụ cười nhạt, giơ tay lên vuốt ve gương mặt của cậu, cảm giác được cơ mặt cứng ngắc của cậu, cô càng chắc chắn lúc này con người

này đang tức giận.

“Cậu muốn làm ở chỗ này à?” Cô hỏi. “Ừ.”

“Bắt buộc phải ở trong phòng cậu sao? Vì sao thế?” Thi Thanh cảm thấy tò mò.

Min: hóng chương sau không he he 1/4 vui vẻ nha bà con.

Chương 11

Lúc mà Thi Thanh lạnh lùng thì thực sự lạnh lùng, vẻ ngoài của cô không tệ, vì vậy luôn chẳng thiếu kẻ theo đuổi, chỉ là trước kia

cô chẳng hề hứng thú, cũng không tò mò, cho nên ngay cả nắm tay với người khác giới cũng chưa, trừ cái bắt tay hữu nghị với khách hàng ra.

Ngược lại, lúc cô trở nên nhiệt tình cũng thực sự nhiệt

ình, ví dụ như cô mới quen Ninh Căn một ngày một đêm, những việc cơ bản cần làm thì đều làm hết rồi.

Cô là một người rất tùy hứng.

Chìm đắm vào rất nhanh, rút lui cũng rất nhanh, vừa rồi cô còn muốn ra khách sạn, nhưng giờ lại thấy làm xong rồi đi cũng không bận

gì, dù sao thì hôm nay cũng được nghỉ.

Khi chàng trai hôn cô, đôi tay đã vuốt ve lên người cô, nhanh chóng cởi phắt áo khoác của cô ra rồi, chiếc áo len bên trong hơi

rộng, bị cậu đẩy lên tận bả vai. Thi Thanh chủ động duỗi tay ra, đẩy áo lên lên trên, lúc cánh môi hai người tạm thời tách nhau ra, bị áo

len chen vào một chân, rồi lại nhanh chóng gặp gỡ. Trong đôi mắt cô nổi lên một tầng hơi sương quyến rũ, mang theo ý cười và dụ dỗ,

vốn tưởng rằng sau khi tiếp xúc thân mật và cơ thể đã rạo

rực như Ninh Căn nhìn thấy Thi Thanh thế này sẽ không khống chế nổi.

Cơn tức giận và tình yêu trong lòng cậu trào ra xông thẳng lên đỉnh, mà những lúc như thế này, cậu lại

bình tĩnh lạ thường, những thứ cảm xúc kia dường như chẳng liên quan gì đến cậu, lúc này cậu chỉ muốn hung hăng thật chết cô.

Cảm giác thô bạo chết chóc chưa từng có bỗng khuếch tán trong lòng cậu, trong đầu cậu.

Cậu cúi đầu ngậm lấy cánh môi của cô, gặm cắn nó hết như muốn nhai sống cô vậy, răng môi đang ma sát lên bờ môi cô, khiến cô vừa đau vừa ngứa.

Tay của cô dừng trước lồng ngực cậu, hết như đang đẩy, nhưng lại chẳng có sức lực gì, càng giống như đang vuốt ve mơn trớn hơn. Cơ thể của hai người nhanh chóng rục lên, chút hơi lạnh mà mùa đông mang

tới đã nhanh chóng biến mất chẳng còn tung tích. Lồng ngực của hai người dán chặt vào nhau, bàn tay cậu lại trượt xuống cởi quần của cô, dưới sự phối hợp của cô, chiếc quần nhanh chóng được cởi ra.

Hai cơ thể trần truồng quấn chặt lấy nhau, mà nụ hôn còn chưa kết thúc, cậu cắn xé lấy cánh môi của cô hết như dã thú.

“Shhhh....”

Thi Thanh bị rách một miếng da, không khỏi rên lên đau đớn, tiếng kêu này dường như khiến cậu bình tĩnh hơn nhiều, cậu thả chậm động

tác, không cần cô nữa, mà dùng đầu lưỡi của mình khẽ khàng liếm láp

lên vết thương của cô. Cô ngược cầm lên để mặc đối phương đan an ủi vỗ về môi lưỡi nóng rất trào đầy máu tanh của mình.

Cô có thể cảm nhận được một loại thương cảm đau lòng trong cơn phần nộ khát máu của cậu, Thi Thanh không hiểu nổi cảm xúc

này, nhưng chẳng hiểu sao cô lại mềm lòng đi một chút. Cô vươn đầu lưỡi ra đáp lại cậu, động tác dịu dàng yên tĩnh, hết như cảm giác

mà cô cho người khác khi nhìn thấy vẻ ngoài của mình, mang cảm giác tĩnh lặng nhưng lại khiến người ta nhìn không thấu.

Nhận được đáp trả tinh tế của cô, bỗng nhiên trái tim của Ninh Căn được vỗ về, nhưng cảm giác buồn bã lại càng mạnh mẽ hơn, đầu lưỡi cậu càng dùng sức hơn, hành động

này khiến Thi Thanh cảm thấy đầu lưỡi của mình sắp bị cậu ăn mất rồi.

Hô hấp của cô dần trở nên dồn dập, cho dù trong lúc hai người tiếp xúc thân mật với nhau, bọn họ đều tự học lấy biện pháp lấy hơi, nhưng rất cuộc

là kinh nghiệm thực chiến không đủ, bởi vậy không được thành thạo lắm, mới mấy phút đồng hồ cô đã bắt đầu cảm thấy khó thở, Ninh Căn cũng giống vậy, lúc này bọn họ mới buông cánh môi của nhau ra.

Nhưng rất nhanh lại dính vào nhau, môi lưỡi đụng chạm vào nhau, bàn tay của họ đu đưa vuốt ve trên người đối phương, một người mềm mại một người cứng rắn.

Động tác Thi Thanh vỗ về cậu càng giống như đang an ủi, dịu dàng mềm nhẹ.

Ninh Cẩn vuốt ve cô hết như đang cướp đoạt, mỗi khi trượt qua

bả vai, cánh tay và vùng eo đều để lại vết đỏ bên trên đó, cậu bắt đầu

trở nên hiềm ác hơn, nắm chặt lấy bờ eo thon nhỏ của cô, hung hăng véo mạnh mấy cái, khiến Thi Thanh đau sốc hông ngay tại chỗ, suýt

nửa thì mất đi hơi thở, biểu cảm trên gương mặt

cũng phong phú hơn, vì cơn đau này khiến gương mặt cô ửng đỏ như ráng chiều.

Ninh Cẩn nhìn thấy cô chỉ muốn bên cô cả đời, đáng tiếc là cô không muốn, lại còn muốn ch*ch cậu một lần rồi chạy lấy người!

Nghĩ vậy cậu lại càng buồn rầu hơn.

Cậu đưa tay từ dưới eo lên, bắt lấy đôi v* vẫn đang vì hô hấp của

cô mà phập phồng run rẩy như cành hoa, bọn chúng trở nên yên lặng

bị cậu nắm chặt trong tay, xoa bóp hết như hai nhúm bông gòn, còn mềm mại hơn cả bông gòn, có lẽ là cho xúc cảm như đám mây vậy.

Làn da còn tinh mịn hơn cả tơ lụa dường như có thể trượt ra khỏi bàn tay của cậu bất cứ lúc nào, vì để giữ chặt lấy từng tấc mềm mại, ngón tay cậu bắt đầu di chuyển xoa bóp nhũ th*t mềm, đầu v* mềm nhũn

dựng thẳng lên chọc vào lòng bàn tay cậu, bị làn da ở lòng bàn tay cậu ma sát càng ngày càng cứng. Cuối cùng cậu cũng buông cánh môi

cô ra, v*ì xuống mút lấy sườn cổ cô, xương quai xanh và lồng ngực, nhanh chóng để lại từng mảng dâu tây đỏ ửng.

Cảm giác này khiến cậu ngày càng nghiện, cậu vùi mặt vào giữa khe v* đã trở nên đỏ hồng, để lại trên đó mấy vết màu đỏ.

Min: Chương này vẫn chưa có thịt đâu

Chương 12

Cơ thể của Thi Thanh như dần bị mở ra vậy, cảm giác điện giật tê dại càng ngày càng rõ nét, từng cơn đột kích xông thẳng lên não cô, rõ rệt hơn so với đêm qua, cũng càng khiến cô thất thần

hơn, cả cơ thể cô bắt đầu khô nóng, ngứa ngáy, ước

gì có thể hòa thành một thể với cậu, nhưng lại cảm thấy mức độ trước mắt đã rất kích thích rồi, chẳng hiểu sao cô muốn trốn đi nhưng lại

bị tóm lại càng chặt hơn.

Cơ thể cô thành thật ưỡn lên, khiến cậu có thể an ủi toàn diện dục vọng của mình, cảm giác căng chặt của cơ thịt dường như có thể khiến cảm giác kích thích tê ngứa được an ủi phần nào, mà bên dưới, đầu v* mẫn cảm lại bị cắn lấy, phải, là cắn đó.

Cánh môi mềm mại bao phủ lấy quầng v*, hàm răng cứng

rắn ướt át đang ma sát liên tục xung quanh viền v*, đầu lưỡi nóng bóng liếm láp đầu v*.

“Ư....ưm...”

Cô cũng không thể kìm nén nổi nữa, hai tay cô bắt lấy bả vai cậu, để lại trên đó mấy vệt đỏ ửng, cô đã không thể ưỡn ngực lên nữa, mà co rụt người lại. Thế nhưng miệng của người đàn ông vẫn cắn chặt không buông đầu v* ấy, vùi xuống bên dưới, dường như muốn hãm

sâu vào trong nhũ th*t, cảm giác kích thích sâu thẳm này càng khiến hai chân

cô kẹp chặt lại, nhưng hai chân cô lại ma sát đến môi âm đạ* mang theo từng đợt khoái cảm, kích thích cả trên lẫn dưới khiến cô không khỏi

há miệng ra, hô hấp dần trở nên nặng nề hơn.

Miệng cậu hút chặt lấy đầu v* của

cô, chỉ chiêu đãi đầu v* ấy, sau đó là quầng v*, sau đó lại tiếp tục hút vào, rất nhanh đã hút cả v* thịt vào trong miệng, hàm răng ma sát ở trên đó, giống như đang nhấm nháp, mang theo cơn khoái cảm khiến người ta không khỏi sợ hãi.

“Nhả ra...”

Giọng điệu của Thi Thanh đã mềm đi, nhưng đối phương lại ngày càng táo tợn, vừa mút vừa xoa nắn bên v* thịt còn lại, bàn tay khác thì trượt xuống dưới, cắm vào giữa hai đùi đang kẹp chặt của cô, nhéo chặt

lấy viên â.m để đang nóng hầm hập, hung tợn nắn bóp mất lần, cảm giác kích thích xông thẳng lên đỉnh khiến chút lý trí còn sót lại của cô bay sạch.

“Ahhhh!”

Tiếng rên rỉ bỗng cao v*t lên, nhưng vẫn ngẩn ngủ, đè nén của cô hết như thiên tính.

Mà điều này đối với Ninh Cẩn mà nói lại là cơn dạo đầu của sự thăng lợi.

Cậu lại xoa bóp â.m để và môi âm đạ* của cô thêm mấy lần, nhanh

chóng khiến nơi mềm mại riêng tư kia ướt

sũng thành dòng, sau đó cậu cầm lấy dương v*t cứng ngắc của mình cắm vào nơi mềm mại giữa

hai chân đó, khoảnh khắc khát vọng được thỏa mãn, cậu

cũng không khỏi than nhẹ một tiếng, mà cũng trong lúc này cuối

cùng thì bầu v* của Thi Thanh cũng được nghỉ ngơi đôi lát, mà cảm giác tê dại dần tăng lên, cô bỗng sinh ra ảo giác bản thân sẽ bị cảm giác này bao phủ lấy.

Gậy th*t cứng ngắc đang cắm ở giữa hai chân vô và vùng âm đạ* ướt sũng, khe hẹp giữa hai đùi thân mật dán chặt vào nhau không kẽ hở, cậu cầm rút gậy th*t của mình, ban đầu chỉ là cảm giác điện giật

hơi nhẹ, sau đó theo từng số lần ma sát tăng lên, cảm giác tê tê ngứa ngứa càng ngày càng nhiều, bầu không khí dường như đều nóng

lên, cơ thể hai người bắt đầu mướt mồ hôi, dần dần bị khoái cảm cắn nuốt mất.

Cơ thể mềm mại của người phụ nữ bắt đầu phối hợp với động tác của cậu, mỗi lần gậy th*t cắm vào rút ra, cơ thể của hai người đều

sẽ va chạm vào nhau, dường như mỗi một lần càng dán sát vào

cơ thể của đối phương hơn. Rõ ràng không phải người thân thuộc, nhưng cơ thể của hai người lại ăn ý đến lạ thường.

Ninh Căn đã đi ngược lại với bản năng mấy lần, nhưng cuối cùng lần này cậu không nhịn được, thẳng người dậy tách hai chân

của Thi Thanh ra, nhìn lỗ nhỏ màu hồng phấn đó đang đóng mở trước mắt mình, cơ thể hoàn hảo của người phụ nữ đang phô bày hoàn toàn trước mặt cậu, gương mặt cô không còn bình tĩnh lạnh lùng như thường ngày mà thay vào đó là phong tình vô hạn, là phong

thình mà cô nở rộ vì cậu. Cảm giác như thế này càng khiến cơn sóng trong lòng cậu dâng lên như thủy triều, cậu cảm thấy dương v*t của

mình như sắp nổ tung rồi, hết như một loại bản năng, cậu nhận định chỉ cần cắm vào

cơ thể của đối phương thì mình sẽ tốt lên thôi.

Thi Thanh tóm lấy bả vai cậu, ánh mắt ướt át: “Đến đi...Tôi muốn...”

Giọng nói của cô mềm mại hết như vũng nước

xuân, phút chốc nhấn chìm cậu, cậu gần như dựa vào bản năng cầm

dây thịt của mình nhắm chuẩn vào lỗ nhỏ của cô, cắm thẳng vào trong... không thành công.

Lỗ huyết của cô rất nhỏ, cũng rất chặt, không thể nào cắm nổi vào được.

Gương mặt cậu bỗng chốc đỏ hồng, Thi Thanh không hiểu hàm nghĩa của việc cậu đỏ mặt, nhưng chủ động vươn tay tới vùng âm đạo*, tách hai cánh môi ra, ngón tay lần mò nơi mềm mại mẫn cảm ấy ngay trước mặt cậu, lúc ngón trỏ đụng vào cửa mình, cô thử cầm ngón tay vào trong đó.

“Shhhh....”

Hai đùi cô bỗng căng chặt lại, vùng bụng co rụt, ưỡn ngực

lên, hiển nhiên đã bị ngón tay của mình kích thích, Ninh Cẩn nhìn đến

nổi miệng đắng lưỡi khô, nhưng cậu biết hiện giờ mình vẫn phải nhẫn nại một chút, cậu cảm thấy cơ thể của mình sắp nổ đến nơi rồi.

Ngón tay thon nhỏ kia còn đang run rẩy sờ soạng, thâm nhập sâu vào từng chút một, cả ngón tay nhanh chóng ngáp sâu trong

huyệt nhỏ, cô thử cầm rút một lát, thăm dò một chút đã không nhận nổi bóp chặt lấy hai v*, bầu v* vốn đã to lại bị bóp chặt lại, trông càng

trở nên to hơn và nhanh chóng che mất gương mặt của cô, Ninh Cẩn nhìn thấy ngửa cả tay, cậu dứt khoát mò tay

xuống, sờ soạng một lát đã hóa giải cơn ngứa, lúc này mới bắt lấy bàn tay của Thi Thanh, đẩy về phía sau một chút, cúi người dựa

sát vào âm đạo* của cô, hai tay cậu bắt đầu đùa bỡn

môi âm đạo* đã đỏ hồng, nhìn lỗ huyết đóng mở liên tục, cậu sắp điên mất rồi, nhưng cậu biết giờ vẫn chưa phải

lúc, giờ mà cầm thẳng vào chắc chắn cô sẽ rất đau.

Ngón tay cậu thô hơn cô cả một vòng lớn, ngay cả việc cầm vào bên trong lỗ nhỏ cũng rất khó, nhưng phản ứng của cô vẫn tốt, chỉ hơi cong người lại, dường như có chút không thoải mái.

“Chị thấy thế nào?”

“Hơi đau.” Giọng nói của Thi Thanh đã hoàn toàn mềm đi, hết như đang nỉ non vậy.

Chương 13

Điều này cũng đang kích thích cậu, cậu dùng

lực khống chế mạnh mẽ nhất của mình để khống chế phản xạ của mình, cậu vừa tiếp tục đẩy ngón tay của mình vào vừa vỗ về vùng đùi non và eo của cô.

“Đừng sợ, tôi sẽ làm rất nhẹ thôi.”

“Ừ...Tuy hơi đau, nhưng cảm giác khá là được...rất thoải mái, còn muốn nhiều hơn.”

Bỗng nhiên Thi Thanh cất lời d*m đấng.

Ninh Căn căn rằng: “Đừng nói cảm nhận nữa, chị ngậm miệng một lát đi.” Đây chẳng phải là muốn kích thích cậu sao?

“Ừ...Ừm...”

Thi Thanh trả lời cậu bằng tiếng rên rỉ.

Ninh Căn nghe đến nổi run cả tay, cả ngón trỏ đâm ngập vào lỗ huyệt của cô, kích thích đột ngột khiến cả cơ thể cô run bần bật.

“A!!!”

Trong tiếng rên rỉ mềm mại của người phụ nữ mang lộ ra vẻ thất thần.

Ninh Cẩn dứt khoát không nghe nữa, cậu chỉ nhìn vào nơi mà mình mơ ước đã lâu ngay trước mắt, thử di chuyển ngón

tay, bắt đầu vẫn hơi khó khăn, lỗ nhỏ đó hút chặt lấy ngón tay của cậu, cậu gần như có thể tưởng tượng được gậy th*т của mình cắm vào

trong đó sẽ là cảm giác gì, điều này đối với cậu mà nói cũng là một loại giày vò, dương v*т cứng ngắc của cậu đã bắt đầu sưng đau rồi.

Tiếp đó cậu cho thêm một ngón tay nữa vào, lần này gian nan hơn nhiều, cô đã bắt đầu kháng cự, nhưng vẫn

có thể khống chế được, trong lúc cậu thử bỏ thêm ngón

tay thứ ba vào, cuối cùng cô không nhịn nổi nữa đạp cậu ra.

Ninh Cẩn nhanh chóng bò lên, hôn vồ về cô, đợi đến khi

cô bình tĩnh hơn một chút, mới đỡ dương v*т nhắm chuẩn vào

lỗ nhỏ, bên ngoài gậy th*т mềm mềm, bởi vậy khi cắm vào cũng được dòng nước của cô thấm ướt, đã có hiệu quả bôi trơn, lúc cắm vào

còn thuận lợi hơn lúc cậu dùng ngón tay nhiều, nhưng mới cắm đầu kh*c vào đã thấy hơi khó khăn rồi.

“Ư...Được....Được...” Thi Thanh gắng gượng nửa ngày cũng không nói nổi câu sau, cô cảm thấy nửa thân dưới của mình bị nứt ra rồi, đầu

gậy th*т giống như dị vật cắm vào, trái ngược mà lại gần

kết vô cùng, mang theo từng cơn kích thích cực lớn, khiến đại não của cô bắt đầu quay cuồng.

Cô bất giác đung đưa eo, muốn khiến cho thân dưới càng

dán chặt vào với nhau, dưới sự cố gắng của hai người, gậy th*t từ từ cắm vào từng chút một, cho dù lối đi đã trải qua sự xoa

bóp và thả lỏng, vẫn chặt chẽ không tưởng nổi, sau khi gian nan cắm vào từng chút một, cậu bắt đầu chậm rãi di chuyển

dương v*t, được vách thịt chặt chẽ bao lấy, sau khi dương v*t của

cậu được vỗ về lại bắt đầu cứng lên, cảm giác cương cứng này đã khiến cô cảm thấy bên dưới của mình đã bị nhồi đầy

rồi, thậm chí cô đã bắt đầu dùng sức kẹp đùi lại, kẹp chặt cây gậy th*t kia ở bên trong.

“Đầy quá....Đau đau...”

Thi Thanh ngược nhìn cậu sắp khóc đến nơi, cô không ngờ lại đau như vậy.

Khi nhìn thấy giọt nước nơi khóe mắt của cô, ngoài đau lòng Ninh Cẩn còn cảm thấy rất xinh đẹp.

Cũng không phải cậu không thể cầm rút, nhưng nhìn dáng vẻ hiện giờ của cô, cậu lại lo động tác của mình quá lớn, sẽ khiến cô đau đớn mà khóc thật, cậu chỉ đành đè nén dục vọng sắp khiến cậu mất đi

Lý trí kia lại, cúi người xuống hôn lên khóe mắt cô nói: “Đừng sợ, đừng sợ...Chúng ta từ từ thôi, lát sau là ổn rồi.” “Ừ...”

Cậu bắt đầu dùng tốc độ của dòng điện để cầm rút gậy th*t, điều này đối với bọn họ mà nói là sự giày vò của cơn khoái

cảm và đau đớn, chỉ là Thi Thanh đau thật, cô cảm thấy thân dưới của mình sắp nứt ra rồi, nhưng lại không hoàn toàn bị nứt, mà còn

mang theo khoái cảm đau đớn, cảm giác đó cực kỳ giày vò, cô còn khẩn cầu chuyện này mau chóng qua đi, cô không bao giờ nẩy

sinh tò mò đối với việc này nữa.

Mà Ninh Cẩn vẫn đang an ủi cô, ban đầu là những chiếc

hôn nhẹ nhàng, khẽ vuốt ve, sau đó là liếm mát, thân dưới bắt đầu

dần thích ứng với cảm giác bị lấp đầy, cảm giác nứt vỡ vẫn còn, nhưng nằm trong thế yếu. Thân thể phối hợp với từng đợt liếm mát

an ủi, Thi Thanh dần có cảm giác, cô bắt đầu đáp lại động tác của cậu, đặt lên trán cậu một nụ hôn, vỗ về tấm lưng của cậu, thân dưới cũng phối hợp với động tác của cậu.

Lúc cậu rút ra, cô sẽ lùi về sau, khi cậu cắm vào, cô ưỡn lên phía trước. Nhưng thích ứng được không có nghĩa là không cảm

giác được khác thường, cô chỉ cảm thấy như thế này sẽ kết thúc nhanh hơn.

“A, a....Khó chịu quá...”

Cô vừa phối hợp vừa nỉ non, thế nhưng trong tiếng nỉ non còn mang theo chút vui vẻ vì khoái cảm được an ủi.

Lúc này cơn phản nộ bị thương của Ninh Cẩn đã bay

sạch, cậu chỉ muốn cho cô được thoải mái hơn chút, bởi vậy mà cậu hơi tăng nhanh tốc độ chút xíu thôi, hai người từ từ ăn khớp nhau đến

mức độ thích hợp, tốn mất mười mấy phút đồng

hồ mới thành công, hai chân cô đã hoàn toàn bị tách ra, lối đi cũng

bắt đầu thích ứng với cảm giác bị dị vật xâm nhập, hơn nữa bắt đầu cảm giác được khoái cảm, từng đợt nối tiếp từng đợt một.

Đền đáp của cô cũng rất nhanh, bắt đầu cảm thấy thoải mái rồi thì nói với cậu:

“Được rồi...Tôi cảm thấy tốt hơn nhiều rồi...” “Không đau quá nữa.”

“Tới đi.”

Lúc này Ninh Cẩn mới chính thức bắt đầu hành động, gậy th*т cắm vào rút ra ở nơi cửa huyết đóng đóng mở mở, chừng bao lâu đã phát ra từng đợt tiếng nước phụt phụt, động tác đóng đưa của cô càng ngày càng nhanh hơn, cầm cũng ngửa lên thật cao, trong phòng ngập tràn tiếng thở và tiếng rên rỉ của cô, át cả tiếng rên rỉ trầm đục

mà Ninh Cẩn không nhận được phát ra.

Kiên nhẫn của cậu cuối cùng cũng kết thúc, nhưng cậu không va chạm trực tiếp như trong giấc mơ, ở hiện thực cậu thử vào sâu tăng tốc

mấy phút, khi cảm giác được lượng nước ở huyết nhỏ càng ngày

càng nhiều, hơn nữa cô cũng không cảm thấy đau đớn nữa, lúc này cậu mới bắt đầu dùng sức, mỗi lần gậy th*т cắm vào trong đều sâu hơn lần trước, hai hòn trứng d*ị đập vào bờ hông

cô, hai đùi va chạm với nhau vang lên từng đợt bạch bạch.

Cảm giác gậy th*т sắp nổ tung cuối cùng cũng giảm bớt, hơn nữa

thay vào đó là từng cơn khoái cảm. Mà đại nảo

của Thi Thanh bắt đầu cảm thấy thiếu ô xy, cảm giác kích thích từ giữa hai chân truyền tới sắp khiến cô điên mất rồi, vừa rồi là không

ngờ sẽ đau đớn như thế, hiện tại lại không ngờ nó kích thích đến thế... "Chậm một chút, chậm thôi..."

Lời nói của cô bắt đầu đứt quãng.

Ninh Cẩn không chịu chậm lại, mà còn tăng tốc độ nhanh hơn. "A, a...."

Thi Thanh đứng đưa cơ thể, hai chân bị hai tay cậu giữ chặt

lắt, muốn chạy cũng không chạy được, theo đó là từng cơn sóng trào ập tới, cô cảm thấy thần trí của mình bắt đầu không còn rõ ràng

nữa, mà cảm giác điện giật mà thân dưới truyền tới mỗi đợt còn kích thích hơn đợt trước, dường như không có lúc ngừng lại.

Lối đi của cô liên tục co bóp lại, dòng nước bên trong đã phun ra hai ba lần, tiếng rên rỉ của cô cũng bắt đầu khàn đi, cuối cùng cậu cũng bắn rồi.

Cậu bắn rất đột ngột, bắn thẳng vào trong

cơ thể của Thi Thanh, sau đó gậy th*t mềm đi, trượt ra khỏi

lối đi, cậu thở dài một hơi, trông thấy Thi Thanh há miệng thở dốc từng hơi, cảm nhận được khoái cảm bao phủ, lúc cơ thể đạt được thỏa

mãn thì trái tim cậu cũng đạt được thỏa mãn.

Toàn thân cô đỏ ửng lên, trên người còn rất nhiều dấu vết

mà cậu để lại, nhìn thấy những thứ này cậu càng thấy thỏa mãn hơn.

Chưa thỏa mãn được bao lâu, bỗng nhiên Thi Thanh như nghĩ tới chuyện gì đó, bò lên nhìn cậu:

“Cậu bắn vào trong người tôi rồi hả?”

“Hả...Xin lỗi chị, tôi đi pha nước tắm cho chị đây.” Ninh Căn nói.

Trong lúc Ninh Căn đi pha nước tắm, Thi Thanh ngồi dậy móc âm đạo* của mình ra, dịch thể màu trắng thuần theo dịch thể trong suốt chảy ộc ra.

Lúc này cô mới đi vào phòng tắm, cậu đang mở nước vào bồn

tắm. Cô dùng vòi hoa sen tắm rửa qua trước, nhất là bên dưới cô cọ rửa rất lâu, sau khi chắc chắn bên trong không có thứ gì chảy ra

nữa, thì nước tắm trong bồn cũng đã xong rồi.

Ninh Căn cũng gội qua người, cậu nhìn Thi Thanh đang nhắm mắt ngâm mình trong bồn nói: “Tôi cũng muốn vào đó.”

Thi Thanh mở mắt ra nhìn cậu, sau đó gập chân lại, làm ra tư thế mời mọc.

Ninh Căn bước vào trong, lượng nước lập tức dâng lên, sắp trào ra khỏi bồn tắm rồi. Cậu cũng dựa lên thành bồn, hai người yên lặng

hưởng thụ cảm giác cơ thể trầm mình trong nước.

Thi Thanh cảm thấy nói không chừng mình là người có dục vọng rất mạnh, rõ ràng là vừa làm xong rồi, mà cơ thể cô vẫn còn cảm giác

ngứa ngáy, nhất là đầu v* và bên dưới, dường như có ký ức vậy, rõ ràng

là đã mệt đứt hơi rồi, không muốn tiếp tục nữa, nhưng vẫn thấy năng, bên dưới còn trào nước ra, cô biết đó là của mình.

Mấy phút sau, Ninh Căn nghỉ ngơi xong mới giải thích: “Vừa rồi không phải tôi cố ý đâu.”

“Ừ.” Thi Thanh cũng không có ý trách móc cậu, cô dùng giọng điệu cực kỳ bình tĩnh nói, “Có lẽ vì cậu là lần đầu

tiên, không đủ kinh nghiệm, cho nên mới không thể nào khống chế được.”

Gương mặt khó khăn lắm mới trắng lại của Ninh Căn lại đỏ phừng lên: “Tôi sẽ tranh thủ sớm ngày thành thạo.”

Thi Thanh cười nhạt một tiếng.

“Chị không thể ở lại nơi này sao?” Ninh Căn hỏi tiếp.

“Chuyện sau này thì để sau này nói.” Thi Thanh chỉ muốn làm một f*ck girl, không đồng ý cũng không từ chối, nhưng cũng chẳng đưa ra một câu trả lời khẳng định nào.

Ninh Căn giơ tay ra kéo cô lại, cô xoay tròn trong nước

một vòng, thành động tác nằm trong lòng cậu, bàn tay đặt trong nước sờ soạng lên trên, chậm rãi xoa bóp vùng bụng của cô.

Lúc này Ninh Căn không có suy nghĩ muốn tiếp tục nữa, chỉ là muốn vuốt ve cô thôi.

Tuy Thi Thanh rất mệt, nhưng bị sờ thế này, hơi giống như đang mát xa, cũng khá vui vẻ, bởi vậy mà mặc kệ cho cậu sờ.

Ban đầu cậu chỉ xoa bóp vùng bụng, sau đó là ngực, thông qua làn nước Thi Thanh có thể nhìn thấy được rõ ràng bàn tay

của đối phương đang đùa nghịch bầu v* của cô, điều này thấy cô hơi xấu hổ nên dứt khoát không nhìn nữa, cô nhìn chăm chăm căng chân duỗi ra của hai người, đùi của cậu cũng có cơ bắp đầy đủ, nhưng trông không

dữ dằn lăm, là kiểu gầy gò nhưng có đủ sức mạnh, so với nó thì chân của cô mảnh khảnh hơn nhiều, là kiểu rất dễ bị bẻ gãy.

Bàn tay của Ninh Cẩn không thành thật, xoa bóp bầu v* của cô một lát lại trượt xuống dưới, chốc xoa nắn bờ mông cô, chốc lại vuốt ve đùi

cô, sau cùng còn sờ soạng đến vùng riêng tư giữa hai chân, sờ mãi sờ mãi, Thi Thanh thấy hơi mất tự nhiên hơi đung đưa cơ thể.

Ninh Cẩn đương lúc nhiệt huyết bừng bừng, cho dù tạm thời không

có ý định tiếp tục làm, chỉ muốn yên lặng tận hưởng cảm giác ôm nhau ngâm mình trong nước thôi, nhưng em trai nhỏ Ninh Cẩn lại không biết thức thời mà cương lên.

Min: có vẻ ngôn từ của tác giả này không thô thiển cho lắm. Hi vọng mọi người cảm thấy thật ngon

Chương 14

Đương nhiên Thi Thanh có thể cảm giác được gậy th*т đang tì ở trên hông mình, đột nhiên cô xoay người lại, ngồi trên đùi cậu, khiến cây gậy th*т kia bật tung lên, cô dùng rốn đỡ lấy, cúi người xuống khẽ nói bên tai cậu:

“Muốn nữa à?”

“Ừ...Muốn,” Ninh Căn dễ dàng bị đánh bại bởi hành động chủ động của cô.

“Cầu xin tôi.” Thi Thanh nói.

“Cầu xin chị đó.” Ninh Căn thả mềm giọng

xuống, nhưng như thế cũng không ngăn nổi tính công kích của giọng nói khàn sạn.

“Vậy cậu không được nhúc nhích đâu đấy, lần này để tôi.” Thi Thanh bỗng nên cơn nắng.

Đương nhiên Ninh Căn sẽ không từ chối chuyện

tốt như thế này, cậu ừ một tiếng, một tay đỡ lấy lưng cô, một tay khác thì nắm bóp bờ hông cô, nói: “Vậy tôi chỉ sờ chị thôi cũng được đúng không?”

“Cho phép.”

Nói xong cô hơi nhếch mông lên, tách hai chân ra khiến

b.í.m nhỏ có thể dễ dàng nuốt trọn cây dương v*t kia vào, khoảnh khắc lúc ngồi xuống, gậy th*t đã lấp đầy lối đi của cô, cô không khỏi ưỡn ngực lên, bầu v* cạ lên trên mặt cậu, bật lên một tiếng than dài thỏa mãn.

Đôi v* lắc lư trước mắt đúng là dụ dỗ người ta phạm tội. Ninh Căn chẳng hề do dự ngậm lấy nó, đầu lưỡi cậu

trượt qua đầu v*, có thể cảm nhận được đầu v* trong khoang miệng cậu đã thu nhỏ thành một viên.

Không chỉ ở mặt thân thể mà trên phương diện tâm lý của Ninh Căn cũng đạt được thỏa mãn cực lớn, cảm giác này gần như choáng ngợp khiến cậu sắp ngất đi.

Thi Thanh lắc mông, cảm giác được gậy th*t bên dưới đang cọ sát vào lối đi của cô, đó là một loại cảm giác lạ kỳ, cô có thể cảm

giác được âm đạ* của mình co chặt lại, cũng có thể cảm nhận được xúc cảm trên gậy th*t của đối phương.

Mỗi một lần lắc mông của Thi Thanh đều sẽ khiến bọt nước bắn lên tung tóe, bọt nước này bắn hết lên trên mặt và cổ của Ninh Căn, nhất là khi bầu v* của cô đập lên mặt nước, còn đập lên cả bả vai cậu nữa, giống hệt như một cục bông chạm vào cậu vậy.

Tư thế lên xuống lắc lư của Thi Thanh càng ngày càng nhanh, hai chân cô cũng khá có sức, cho dù đã bị kích thích tới nổi toàn thân sắp

mềm nhũn, nhưng hai chân của cô vẫn kiên trì ra sức, từng đợt ma sát lên gậy th*t kia, cơ thể cô cũng dính chặt ma sát lấy

cơ thể cậu, cô bắt đầu thích ứng với cảm giác kích thích vọt lên,

thậm chí còn nhiều thêm mấy phần khoái cảm.

Vừa mới trải qua một lần kịch liệt, lần này hai người đều nhanh chóng lên đỉnh, hết như món đồ ngọt sau bữa ăn.

Vừa vặn đang ở trong bồn tắm thì hai người tắm qua luôn bằng nước trong đó, ra ngoài lại dùng vòi hoa sen gội qua người.

Thi Thanh nhìn chăm chăm vào cơ thể đẹp tuyệt vời của mình qua gương, cô có gu thẩm mỹ, đương nhiên là biết cơ thể của

mình đẹp, mà lúc này đây khắp

cơ thể của Thi Thanh in đầy vết đỏ rực, nhất là vùng cổ có khá nhiều.... May mà giờ là mùa đông, có thể quàng khăn đi làm.

Ninh Căn đứng bên cạnh thưởng thức những vết dâu tây kia, nếu như có thể giữ mãi trên đó thì tốt.

Không muốn để cô rời đi.

Thi Thanh nhìn một lát, bỗng nhiên cô ghé sát vào gương, nâng v* mình lên nhìn lúc lâu.

Ninh Căn vô cùng khó hiểu với hành động đột ngột của cô, hỏi: “Chị thích ngắm bản thân như này à?”

“Không, hình như có vết thương nhỏ rồi.” Giọng điệu của Thi Thanh rất thờ ơ, “Có lẽ là bị cậu căn rách, chẳng trách mới chạm vào nước tí mà đã đau rồi.”

“Tôi xem thử.”

Ninh Căn bước tới đỡ lấy bầu v* của

cô, nhìn chăm chăm vào đầu v* nhỏ như quả anh đào một lát, lúc

này mới nói: “Đúng thật, hay là bôi chút thuốc sát trùng nhé?”

“Không cần, nhưng mà tôi phải dán băng cá nhân, nhà cậu có không?” “Có.”

Cô để trần như nhộng bước ra ngoài luôn, trước hết là cô quay về phòng lấy bộ quần áo, lúc ra đến phòng khách thấy cậu cũng mặc quần áo

rồi, trên bàn có một hộp băng cá nhân.

Thi Thanh bước tới lấy một miếng, sau khi bóc ra thì kéo cổ áo của mình xuống, để áo trượt trên bả vai, bầu v* mang vết thương cứ thế lộ ra ngoài, cô cúi đầu nghiêm túc dán băng cá nhân lên, đầu v* đó bị băng

cá nhân che kín mắt.

Ninh Căn nhìn ra chỗ khác, chỉ là một hình ảnh rất

giản đơn, lại khiến thân dưới của cậu bốc cháy, người này

hình như có sức hút trời sinh, lại đi dùng thái độ nghiêm túc như vậy làm ra tư thái dụ dỗ người ta thế, chẳng biết nên nói cô không có lòng phòng bị, hay là nói tính cách của cô quái đản mới được.

Thi Thanh kéo rèm cửa sổ nhìn ra bên ngoài, quay đầu nói: “Trời sắp tối rồi, đổi thành ăn cơm, cậu muốn ăn gì?”

“Tôi đều ok hết.” Ninh Căn trả lời.

“Vậy tôi quyết định đây.” Thi Thanh cầm điện thoại lên gọi một chút đồ ăn.

Có lẽ là vừa mới tổn hao quá nhiều thể lực, lúc này cô cực kỳ thèm ăn gà rán và pizza, nên gọi một đồng.

Hai người đều đạt được thỏa mãn, nên tâm trạng không tệ lắm, trong lúc đợi đồ ăn giao đến khi ngồi dựa vào nhau xem phim tivi.

Bàn tay của Ninh Căn thực sự là chẳng thành thật

tí nào, ban đầu chỉ là ôm lấy bờ vai của cô, chẳng bao lâu đã trượt xuống dưới, sờ mó cánh tay cô, xoa bóp lấy eo của cô, sau khi khiến

cô không nhịn nổi cười, lại kéo cô ngồi lên đùi cậu, vẻ mặt đáng thương như chó cún:

“Tôi lại muốn hôn chị thì làm thế nào?” “Hôn đi.” Thi Thanh nói.

“Không chỉ là miệng đâu, tôi còn muốn hôn khắp người chị.”

“Vậy thì không được, đồ ăn sắp giao đến rồi.” Thi Thanh giơ tay lên ấn chặt cái mồm của cậu lại, “Đợi đến tối hẵng nói.”

“Được.” Ninh Căn đặt cô về bên cạnh.

Tuy không thể hôn, nhưng cậu vẫn không nhịn được sờ mó, chỉ đơn giản là sờ soạng một chút, còn nghịch đùi của cô một lát.

Lúc đồ ăn được giao đến, Thi Thanh lại có cảm giác thoát chết trong gang tấc, chỉ có thể nói là người trẻ tuổi đúng là khỏe như vâm.

Ăn xong bữa tối đã hơn bảy giờ rồi, Thi Thanh cảm thấy hơi buồn ngủ, cô lập tức về phòng nằm quay ra, nếu như có thể đi ngủ sớm cô sẽ rất vui.

Nhưng cô quên mất một chuyện: khóa cửa.

Cho nên nằm lăn ra giường chưa được bao lâu, đã nghe thấy tiếng mở cửa, trai trẻ khỏe như trâu kia đang mở cửa, khiến đèn

trong phòng khách rọi vào trong phòng cô, sau đó là bò lên giường của cô, chui vào trong ổ chăn, ôm lấy eo cô.

“Hôm nay tôi muốn ngủ sớm.” Thi Thanh nói.

“Tôi ôm chị, không làm gì đâu, trừ khi chị muốn.” Ninh Căn nói.

Thực ra cậu cũng hơi mệt, không chỉ là cơ thể, mà nhiều hơn là cảm xúc phập phồng quá mạnh mẽ, khiến tinh thần của cậu trở nên mệt mỏi, buồn ngủ.

“Được.” Lúc này Thi Thanh mới đồng ý.

Mà bọn họ đã phạm phải sai lầm chí mạng, hai người đều hưng hực sức trẻ, người trẻ tuổi lần đầu nếm thử trái cấm đã trần truồng ôm nhau ngủ, sao có thể ngả lưng là ngủ say như chết được.

Ban đầu vẫn còn cọ sát lẫn nhau, sau đó chẳng biết vì sao chân của hai người đã quăn vào nhau, tiếp nữa là khó mà tránh khỏi được vùng kín của hai người ma sát vào đối phương, một người thì ướt đầm, một người thì cứng ngắc, thế này thì có hơi xấu hổ rồi.

Con người Ninh Căn này thi thoảng còn hơi hư hỏng, cậu muốn, nhưng không chủ động

nói, cứ khẳng khẳng nhẫn nhịn, hết như vô ý quệt vào cái nhưng chẳng hề có ý dừng lại. Chốc chốc cánh tay của cậu lại tì lên

bầu v* của đối phương, chốc lại cọ ngực mình lên ngực người ta, chốc lại rụt đầu vào trong chăn sưởi ấm, nhưng vừa vặn lại hôn lên sườn

cổ của cô, hơi thở nóng hằm hập phả lên sườn cổ của Thi Thanh.

Lúc này cô mới vừa mở ra thế giới mới, cơ thể không thể nào nhịn được kích thích, mới chẳng bao lâu cô đã bắt đầu có cảm giác rồi,

trong

một đợt ma sát, cô cảm giác b.í.m nhỏ của mình như tự có ý thức bắt đầu mở ra, hơn nữa còn chủ động tìm kiếm "dị vật" thân quen kia nữa, đầu nắm của dương vậy đung lên miệng huyết, như là vô ý, sau khi tiếp

xúc thân mật, tự nhiên mà thọc thẳng vào trong đó. "Ư..."

Âm thanh mà Thi Thanh đè nén đã lâu rốt cuộc cũng không nhịn nổi mà bật thốt lên.

Ninh Căn đã cảm giác được đối phương chủ động đưa đẩy, nhưng còn cố ý không nhúc nhích, hỏi: "Có thể tiếp tục ** chị không?"

Làm sao Thi Thanh có thể không nhìn ra chút ác ôn của

cậu được, cô không nói gì, nhào thẳng người lên, thực ra hiện

giờ cơ thể của cô dường như đã quay về vị trí cũ, bắt đầu siết chặt lại, thậm chí bắt đầu cảm giác được dị vật kia quá mạnh mẽ khiến cô thấy hơi đau, nhưng so với lúc mới đầu, đây càng

giống như dư âm vẫn chưa khôi phục lại.

Cho nên cô không thèm để ý, cô nhồm dậy ngồi lên dương v*t của cậu, nâng lên ngồi xuống, khiến cả cây dương v*t ngụp lặn hoàn toàn giữa hai chân cô.

"Shhhh..." Ninh Căn sướng đến mức khó nén nổi hít hà.

Lúc này Thi Thanh lại nhồm người lên lắc lư đung đưa, từng đợt kích thích khiến lý trí và trò đùa dai của Ninh Căn bay sạch sẽ.

Chương 15

Năng lực học tập của Thi Thanh rất mạnh, chỉ trong mấy lần tiếp xúc ngắn ngủi, đã phát hiện ra nơi ẩn cảm của cậu, và còn biết

làm thế nào để cậu không thể kháng cự nổi mê hoặc.

Động tác lần này của cô chỉ đơn giản mà nhanh chóng, nắm chặt lấy "mệnh căn" của Ninh Căn ngay tại chỗ, vốn dĩ Ninh Căn đã muốn rồi, nhưng mà cậu không muốn để cô nghĩ rằng trong đầu

mình toàn những suy nghĩ đồi trụy, lúc này mới chủ động đưa ra đề nghị muốn ngủ cùng.

Gậy th* được nơi ấm áp mơ ước đã lâu bao bọc lấy, cậu không thể nào giữ nổi, nhất là khi người phụ nữ ngồi trên người mình còn đang dập dềnh nửa thân dưới của cô, mỗi một lần dập xuống đều sẽ khiến nơi mềm mại ướt sũng kia hút chặt lấy dương v*t của cậu, trong từng đợt ma sát kèm theo sóng điện, chỉ khiến cậu muốn càng nhiều hơn, cậu nắm lấy vòng eo thon nhỏ của cô, phối hợp với động tác của cô thọc vào rút ra, ánh đèn rọi từ bên khe cửa vào để để khiến cậu nhìn rõ dáng vẻ của người con gái trước mắt.

Chiếc cằm xinh đẹp, sườn cổ thon dài, xương quai xanh gầy

gò và đôi v* bự chẳng của cô, đều kích thích tới thần kinh thị giác của cậu, khiến cậu không khỏi đắm chìm trong đó.

Nước lèo bên dưới của Thi Thanh càng ngày càng nhiều, đa số đều rơi rớt trên đùi của Ninh Căn sau đó trượt qua đùi cậu nhỏ xuống

giường, dòng nước đó mang theo chút độ ẩm, sau khi ra

ngoài không khí lạnh đã lạnh băng, điều đó đã gợi lên cảm giác khác lạ. Bên dưới đùi lạnh lẽo, mà gây th*т và lổ b.í.m lại ấm áp vô cùng.

Mỗi lần đập xuống với tư thế ngồi, đều sẽ khiến dương v*t cắm sâu vào trong lỗ n.í.m mẫn cảm, cảm giác kích thích và nóng rực đó cực

kì mãnh liệt, chẳng bao lâu hai đùi

của Thi Thanh đã mềm nhũn, không phải bởi không có sức

mà bởi vì cảm giác tê dại khiến cô cảm thấy không đủ sức nữa.

Dường như Ninh Căn cảm nhận được chuyện này, trong lúc cô chưa hoàn toàn mất sức cậu đã lật người lại, khiến cô có một loại cảm giác đang dần chìm lên thừa nhận công kích đâm thọc của cậu.

Trong đó cũng chẳng thiếu lòng riêng của

cậu, cậu thích ngắm nhìn Thi Thanh, không cần biết là đằng trước hay phía sau.

Phần lưng của cô rất gầy gò, là loại gầy vừa đủ, nhìn vừa có vẻ gầy yếu vừa có chút thịt, cậu vừa cắm rút gậy th*т của mình, vừa cúi người xuống hôn lên lưng cô, hôn dọc theo sống lưng của cô, liếm láp.

Dường như Thi Thanh bị chọc tới nơi cực kỳ nhạy cảm, chỉ là va chạm từ từ nhưng đã khiến cơ thể cô run lên bật khóc hai tiếng.

Ninh Căn không chế cây gậy th*т càng đập càng cứng kia, tìm kiếm lần mò về phía trước từng chút một trong lối đi chật hẹp, khi chạm vào một mẩu thịt nhô ra nào đó, cậu có thể cảm nhận được

cả người Thi Thanh đều căng chặt lại.

Cậu lại cúi người xuống, nửa thân dưới không nhúc nhích, chỉ khiến dương v*t thọc vào mẩu thịt đó.

“Chị có thích bị đụng vào chỗ này không?” Cậu ghé sát vào bên tai cô khẽ hỏi, giọng nói dường như nặng nề hơn

bình thường, dường như đã biến thành người khác. “Ừ....Cậu đừng thọc vào đó...”

Thi Thanh nói chuyện đã hơi đứt quãng, dường như đang kìm nén gì đó, câu này vừa nghe đã giống như đang thúc giục

cậu ch*ch mạnh hơn chút nữa, nhưng tỉ mỉ suy nghĩ, lại giống như không muốn để lộ ra vùng mẫn cảm của mình, nên nói là một hành vi giấu giếm.

Khóe môi Ninh Cẩn vênh lên, giọng nói nặng nề hơn: “Tuân mệnh.”

Cậu ngồi dậy bóp chặt lấy eo cô, chủ yếu là để phòng cô chạy mất, sau đó cảm nhận được vị trí chuẩn xác của khe thịt mềm kia, ban đầu là từ từ cắm rút mấy lần, hết như một loại thăm

dò, mà hiển nhiên Thi Thanh không

muốn để lộ, bởi vậy chỉ khẽ “ừ” mấy tiếng thật khẽ, thông qua mức độ chặt chẽ của cơ thịt trong cơ thể cô Ninh Cẩn

có thể cảm nhận được, cậu chẳng hề chịu ảnh hưởng bởi sự mê hoặc mà cô thả ra.

Sau khi thăm dò xong, cậu tăng nhanh tốc độ, đâm thọc mấy lần vào mẩu thịt mềm kia, giữa gậy th*t và lối đi ma sát chặt chẽ vào nhau không

có lấy một kẻ hở, Thi Thanh bị kích thích nhanh chóng không kiên trì nổi nữa, cô không khỏi rên lên hu hu, hai tay nắm chặt lấy ga

giường, cơ thể càng trở nên chặt chẽ hơn, toàn thân căng thẳng, nơi giữa hai chân cũng chịu ảnh hưởng, cắn chặt lấy cây dương v*t

kia, Ninh Cẩn không khỏi hít hà, điều này đối với cậu chẳng khác nào kích thích cực kỳ lớn.

“Ư...Ưm, a, a...”

Thi Thanh không kìm nổi rên rỉ, trong cơn khoái cảm mãnh liệt

dường như đã nhấn chìm cô vào bên trong, mà từ đó lại sinh ra một cảm giác đau đớn lạ lẫm, cô không muốn khiến bản thân mất đi

lý trí, có thể hưởng thụ vui sướng nhưng không muốn dùng

cách này, cô càng kháng cự cảm giác này hơn, cảm giác tê dại như điện giật càng thêm mãnh liệt.

Dường như Ninh Cẩn đang hưởng thụ tiếng rên rỉ của cô, động tác đâm thọc càng nhanh hơn, nhiệt độ mà cơn va chạm mang tới nhanh chóng lan ra toàn thân, khiến Thi Thanh cảm giác mình sẽ bị đốt cháy.

Ninh Cẩn nắm chặt lấy bờ eo cô là đúng đắn, ban đầu cô chỉ nắm chặt lấy ga giường, dưới cơn kích thích không ngừng nghỉ, cuối cùng

cũng đã khơi dậy bản năng sinh tồn trong cô, bắt đầu thử bò về phía trước, nhưng sức lực của cô với Ninh Cẩn rất cuộc vẫn có khác

biệt, không thể nào bò nổi, sau đó cô bị ấn lại chỗ cũ, mặc cho Ninh Cẩn liên tiếp va chạm vào bờ mông của mình, mỗi một lần đều khiến gậy th*t kia thọc sâu vào giữa hai chân cô, cô cảm giác như vùng háng của

mình sắp nứt ra rồi, cảm giác đau đớn khó nói thành lời kèm theo khoái cảm kịch liệt, khiến cô không khỏi trào ra mấy giọt nước mắt sinh lý.

“A....!”

Sau khi không biết đã chống cự biết bao lần, cuối cùng Thi Thanh cũng bị đâm thọc đến nỗi buông giáp đầu hàng, cả cơ thể cô thả lỏng

ra, nằm vật trên giường, bờ môi mọng đỏ của cô ngất quăng trào ra từng

tiếng thở nỉ non, Ninh Căn muốn nghe rõ hơn

một chút, thuận thế thay đổi tư thế, cả người nằm rạp trên người cô, nhưng vẫn chống một tay lên giường, không hoàn toàn ép lên

cơ thể cô, một tay khác cũng chẳng nhàn rồi nắm lấy bầu v* cô dùng sức xoa bóp.

Tiến đến gần, tiếng thở mềm mại yếu ớt kia mới rõ ràng hơn.

Chỉ nghe thôi, dương v*t của cậu đã cứng thêm một chút

rồi, dường như sắp căng mở âm đạ* của cô, muốn thọc vào càng sâu hơn.

“Cậu vẫn chưa bắn à?” Thi Thanh đã không chịu nổi rồi.

Ninh Căn im lặng một lát, nhin đau nói: “Chị không muốn tiếp tục sao?” “Tôi xong rồi.” Câu trả lời của Thi Thanh có thể nói là rút b.í.m vô tình.

Ninh Căn chậm rãi cảm rút cây gậy th*t đang khát vọng vô hạn kia,

cảm giác từng cơn khoái cảm trào dâng, cậu không lập tức rút ra, mà dùng giọng thương lượng hỏi cô: “Chị có thể mút cho tôi không?”

“Không muốn, nhưng mà chỉ mỗi tôi thỏa mãn rồi, mà cậu vẫn chưa bắn ra thì không công bằng.” Thi Thanh nói rộng giới hạn nói: “Chỉ lần

này thôi.”

Ninh Cẩn mừng quăn đít lại, cậu vẫn luồn muốn để Thi Thanh dùng miệng giúp mình, hiện giờ có cơ hội, cho dù không nở rút ra, nhưng lòng bàn tay mu bàn tay đều là thịt, chỗ nào cậu cũng không muốn bỏ qua.

Sau khi Ninh Cẩn rút dương v*t ra, bỗng chốc Thi Thanh cảm thấy giữa háng thả lỏng, dư âm của cơn kích thích vẫn còn, nhưng không khiến cô cảm thấy khó chịu nữa, cô nghĩ có lẽ là do kinh nghiệm của

mình ít ỏi, cho nên mới không chịu nổi, số lần nhiều rồi chắc sẽ tốt hơn.

Cô thuận thể trượt xuống giường, ngồi trên mặt thảm, Ninh Cẩn xoay người lại, ngồi bên mép giường, mở hai chân của mình ra đối diện với cô, cây dương vậy đó vẫn cứng ngắt bừng bừng sức sống.

Cậu để trần lưng, Thi Thanh không nhìn rõ diện mạo toàn diện của cây gậy th*t kia, vì tò mò nên cô giơ tay bật đèn đầu giường lên, vươn tay ra nắm chặt lấy cây gậy th*t đó, cảm giác mềm mại mà cứng rắn, xúc cảm này cũng rất lạ lùng.

Cô quan sát rất nghiêm túc, điều này khiến Ninh Cẩn đỏ bừng mặt

lên, cậu không ngờ Thi Thanh sẽ hành động như thế này, bị người trong lòng mình ngắm nhìn như thế, cho dù là ai cũng

sẽ đỏ mặt thôi, càng đừng nói bản thân Ninh Cẩn lại

là người khá là đơn thuần, gương mặt vốn đã nóng rực đỏ bừng lên, lúc này càng thêm đỏ thắm.

Cậu cong eo xuống nâng gương mặt của Thi Thanh lên, sau khi hôn lên khóe môi cô một lát, vì để che giấu mà đè thấp giọng nói: "Yooi muốn."

"Được thôi." Thi Thanh nghiêm túc trả lời, dường như người con gái vừa rồi quên mình không phải là cô vậy.

Cô cúi đầu dùng chiếc miệng vừa bị liếm mút ướt nhẹp hôn

lên quy đ*u, sau đó mới vươn lưỡi ra liếm một cái, tư thái vô cùng tỉ mỉ nghiêm túc, điều này khiến Ninh Cẩn càng thêm

rung động, dường như cô làm chuyện gì cũng đều nghiêm chỉnh chậm rãi như thế này.

Ngay cả làm việc mà bản thân không thích cũng có thể tận tâm tận trách đến vậy.

Chiếc miệng nhỏ kia hé ra, chậm rãi nuốt lấy

dương v*t, phần quy đ*u được cô ngậm vào trong miệng, đầu lưỡi

cô liếm láp trên phần quy đ*u mẫn cảm, mang theo tư thái thăm dò, lần này tới lượt Ninh Cẩn nắm chặt ga giường, cơ bắp khắp cơ thể cậu đều siết chặt lại, căn bản không dám nhúc nhích, chỉ sợ làm phiền tới

sự thăm dò của cô, rõ ràng đã thêm ch*ch tới mức sắp nổ rồi.

Thi Thanh cảm thấy xúc cảm khi liếm láp này rất kì quái, cảm giác trong mềm ngoài cứng chẳng có mùi vị gì cả, có thể cảm giác ướt

đắm

rõ ràng, khoang mũi cô có thể ngửi thấy một mùi

hương thoang thoảng, nhưng cô biết đó là mùi nước sốt của mình trào ra ban nãy...

Cho nên cô vừa liếm là nước của mình?

Bỗng nhiên nhận ra được điều này, Thi Thanh thở phào một

hơi, ngẩng đầu lên nói với Ninh Căn: "Tôi không muốn tiếp tục nữa."

Ninh Căn ngó người ra, trên gương mặt tràn ngập bất mãn: "Tôi rất khó chịu."

Thi Thanh lùi về sau một chút, tách hai chân ra, bày ra nơi riêng tư nhất của mình cho cậu nhìn, dưới ánh đèn ấm áp, cho dù trên cơ thể của

cô vẫn còn nhiều dấu gặm cắn, nhưng vẻ gợi cảm không hề biến mất, mà càng thêm đẹp đẽ.

Cơ thể của Thi Thanh hơi khôi phục lại một chút, cô cảm thấy bản thân mình lại có thể rồi.

Cô vươn tay tách lỗ nhỏ ở giữa hai chân ra, nói: "Tới đi."

"Chị chắc chắn?" Lúc hỏi câu này Ninh Căn đã quỳ trước mặt cô, cúi người mà hỏi cô.

"Đương nhiên." Thi Thanh cười nói.

Min: Chúc các sắc nữ ăn thịt cuối tuần ngon nhé hẹ hẹ

Chương 16

Ninh Căn đã nhìn rất lâu rồi, khi nhận được sự cho phép của cô, cậu chẳng hề do dự nâng hai chân cô lên, gác nó lên bả vai

mình, lỗ huyết non mềm hường phấn đang hé miệng với gậy th*t của mình, cậu đẩy eo về phía trước, dương v*t to tướng cứng ngắc

cắm phụt vào trong lối đi ướt đầm ấy.

Phần lưng của Thi Thanh dựa lên vách tường, hai tay chống lên trên đất, tư thế ngửa đầu lên của cô tỏ vẻ lúc này cảm giác của

cô cũng không tệ, điều này cũng khiến Ninh Căn to gan hơn, cậu không còn do dự nữa, lập tức bắt đầu hùng hục đập gậy th*t vào, gậy th*t cắm cắm rút rút bên trong lối đi, không chỉ không yếu xìu đi mà ngược lại càng ngày càng cứng rắn, từng cú đập kích thích đến Thi Thanh.

Cô vốn cho rằng mình ổn rồi, nhưng không ngờ mới

bị thích thích vài phát, khoái cảm quen thuộc kia lại ập tới, cả người cô đều mềm oặt xuống, cô bắt đầu rên rỉ hừ hừ, nửa thân

dưới không chịu nổi khổng chế bắt đầu đơng đưa, run rẩy. “Ư...Ưm... A....~”

Tiếng rên rỉ của Thi Thanh không còn kìm nén nữa, mà ngược lại đã thêm vài phần phóng túng, cô bắt lấy bả vai của

Ninh Cẩn, ưỡn về phía cậu, cả người hết như con tôm cuộn chặt lại, Ninh Cẩn cảm thán cơ thể cô mềm mại, một giây sau đã bị cắn

một phát vào vai, lúc cậu bị đau không khống chế sức lực, gây th*т hung hăng cắn phập vào trong, khiến cho cả người Thi Thanh rung

lên, nhả miệng ra, hơi thở của cô vang vọng bên tay cậu, khiến

cậu nhanh chóng mất đi lý trí, chỉ còn lại từng trận phang phập không ngừng nghỉ, tiếng rên rỉ kia càng mạnh mẽ, cậu càng ra sức hơn.

“Ư, ư, ư....Chậm thôi...” Thi Thanh không chịu nổi nữa xin tha, trong tiếng rên rỉ còn mang theo chút nước mắt.

Điều này khiến Ninh Cẩn tỉnh táo lại, đồng thời cậu cũng sắp bắn rồi, ậu chậm rãi rút gậy th*т ra, giây phút gậy th*т rút ra vừa vặn bắn

lên vùng âm đạ* của cô, chất lỏng màu trắng nhều xuống chảy dọc bên cánh môi của cô.

Sức lực cả người Thi Thanh như thoát hết, cô nằm rạp luôn trên

mặt thảm, trong giọng nói mang theo tiếng khàn dịu dàng, rất nhẹ nhàng nói: “Tôi buồn ngủ rồi.”

“Đi tắm trước đã được không nào?” Giọng nói của Ninh Cẩn càng trầm hơn, nhưng cậu nói rất nhẹ, giọng điệu này hết như đang dỗ trẻ con.

“Không muốn.” Thi Thanh bắt đầu ưỡn, cũng chỉ trong chuyện ngủ nghề này cô sẽ tùy hứng hơn chút.

Ninh Cẩn dứt khoát bế bổng cô dậy, đưa cô vào trong phòng tắm cọ rửa qua loa một lát, mỗi chuyện này còn chưa khiến cô tỉnh táo

lại được, tắm xong lại lau sạch nước đọng trên người cô, lúc này mới đưa cô lên giường ngủ.

Sau khi xử lý xong cho cô, lúc này Ninh Cẩn mới đi tắm, trong lúc tắm táp đầu cậu toàn là dáng vẻ của Thi Thanh, vẻ hít thở mạnh của

cô, vẻ rên rỉ của cô, gương mặt đỏ phừng như sắp nổ của cô, vẻ tắm rửa của cô....

Rõ ràng cô còn trần truồng nằm ngủ ngay trong phòng ngủ cách đó không xa mà.

Cảm giác như thế này cậu rất quen thuộc, có một chuyện cậu tuyệt đối không bao giờ nói với Thi Thanh, trong thời

kỳ trưởng thành của cậu, nhất định có lúc muốn giải phóng nhu cầu và khi đó cậu luôn mơ tưởng đến

dáng vẻ của Thi Thanh để thủ d*m, chỉ là Thi Thanh chân thực còn tốt hơn nhiều so với tưởng tượng của cậu.

Chỉ cần nghĩ đến thôi tay cậu đã ngứa điên lên được, rấy muốn vuốt ve sờ mó làn da của cô.

Thế nên cậu nhanh chóng tắm rửa xong sau đó chui vào trong ổ chăn của Thi Thanh, trong lúc cô nửa tỉnh nửa mơ, dường như cảm giác được cậu nằm bên cạnh mình, hơi nâng cánh tay xoay lại đặt trên lồng ngực

cậu, Ninh Cảnh cảm thấy vùng cơ thể được cô dán vào đã chìm sâu trong một loại cảm bầy mềm mại nào đó, chỉ còn lại mềm nhũn xương.

Nhất là vị trí của cánh tay bị bầu v* của cô đè lên, d*m đang không

nói lên lời.

Cậu vốn nghĩ muốn sờ cô rồi đi ngủ, nhưng lúc này nghe thấy tiếng hô hấp dần chậm lại, dần có tiết tấu của cô, bỗng nhiên trong lòng cậu chẳng có chút tạp niệm vẫn đục nào nữa mà chỉ muốn ngoan ngoãn đi ngủ, nhưng cậu chẳng thể ngủ nổi, mà lại nằm nghe tiếng hô hấp rất lâu, tiếng thở khi ngủ của cô quả thực rất mỏng, khiến cậu không khỏi cố ý chú ý tới nó.

Cậu chẳng nhớ mình chìm vào giấc ngủ từ khi nào, chỉ nhớ khi thức dậy, trên người đang có bàn tay mềm mại khua khoắng khắp

nơi, đó là sự vuốt ve rất nhẹ nhàng.

Cậu từ từ mở mắt ra, nhìn thấy Thi Thanh vẫn duy

trì tư thế nằm nghiêng, cậu có thể cảm giác được đối phương đang dán sát vào cơ thể mình, mang tới xúc cảm mềm mại ấm nóng.

“Lạ thật, rõ ràng là lần đầu tiên ngủ ở nơi này, nhưng tôi ngủ rất

ngon, lẽ nào là bởi vì hôm qua cày mệt quá sao?” Thi Thanh nói với cậu. Có một khoảnh khắc nào đó cô đã muốn ở mãi nơi này.

Người bị cơn mất ngủ giày vò mới hiểu được, có được một giấc ngủ ngon là một việc hạnh phúc cỡ nào.

“Hoặc có lẽ bầu không khí ở đây làm nền cho chị.” Ninh Căn cười nói, bàn tay vẫn không chịu thành thật, đưa lên sờ soạng trên eo cô.

Thi Thanh mặc cho cậu vuốt ve trên eo, lưng, sau gáy, lại di chuyển đến bả vai, dưới nách, vùng ngực, sau đó là dừng trước hai bầu vú* của

cô, chỉ là xoa bóp chơi đùa nó, nhưng trong lúc hai chân

cô tùy ý di động đã chạm vào thứ đồ giữa háng cậu....Lại cứng rồi.

“Tôi không làm nữa đâu đấy...” Thi Thanh cảnh giác lùi về sau một chút, bàn tay cậu cũng đưa ra theo, cứ bắt lấy bầu v* cô không

buông, người này dường như rất thích v* của cô, chẳng có việc gì lại đưa tay ra sờ mó.

Tiếp sau đó là cơ thể của cậu, cậu đè thẳng lên người cô nói: “Buổi sáng đánh nhanh thắng nhanh.”

“Năm phút?” Thi Thanh hỏi.

“Thế thì chắc chắn không được...” Ninh Căn hơi bất lực.

Thi Thanh quả quyết bắt lấy cây chày thịt của cậu bắt đầu tuốt lên xuống.

“Ừ...” Cậu nhanh chóng che miệng lại, ánh mắt cũng bắt đầu hơi mờ mịt, mang theo cảm giác kìm nén nào đó, bàn tay bóp lấy v* của

cô siết chặt thêm một chút.

Trông Thi Thanh có vẻ rất nghiêm chỉnh, nhưng động tác

rất không nghiêm túc dán sát lại cậu, hôn lên vành tai cậu nói: “Muốn kêu thì kêu ra đi nha.”

Bỗng gương mặt Ninh Căn đỏ phừng lên, nói một câu “Ngậm miệng”, sau đó ngậm chặt lấy bờ môi cô gặm cắn, Thi Thanh bị cậu hôn không thở nổi, tay của cậu cũng di chuyển xuống dưới, hai ngón tay khép lại cắm vào môi nhỏ của cô, kẹp lấy âm đến, day nghiền xoa nắn.

“Ừ, hừ~” Lúc Thi Thanh hít thở không nhận được khẽ hừ một tiếng.

Hai người dính chặt vào nhau, hôn hít, đùa nghịch vùng riêng

tư của đối phương, bàn tay to lớn kia dùng sức rất mạnh rất có cảm giác tồn tại, sau khi xoa bóp vắn vò âm đế và âm môi của cô một trận, ngón giữa cắm vào lỗ huyết của cô thọc vào rút ra, sau khi nới rộng được một chút lại cắm thêm một ngón nữa vào.

“Ừ, ư, a.....” Tần suất rên rỉ của Thi Thanh cao hơn nữa. Mấy phút sau, hai người đồng loạt bại trận.

Sau khi phát tiết dục vọng sáng sớm xong, hai người đứng dậy đi

làm vệ sinh cá nhân và thay quần áo, Ninh Cần đi mua bữa sáng, trong lúc Thi Thanh đợi cậu về thì cảm thấy cơ thể của mình không thoải mái lắm, chính là cảm giác đau đớn hôm qua không phát hiện ra, đến hôm nay đã hoàn toàn trời lên rồi.

Thân dưới đau đớn nhất, chính là cảm giác cơ thịt đau cứng

do vận động quá độ mà thành, kèm theo cảm giác nứt vỡ từng chút một, tuy không mãnh liệt, nhưng lại ảnh hưởng đến tư thế đi đường của cô.

Điều này khiến Thi Thanh khó xử rồi, cô làm nhân viên bán hàng xa

xỉ, tuy lúc học chẳng có liên quan gì đến ngành này, nhưng không biết tại sao lại bước vào ngành này nữa, sau này cô làm cũng không tồi nên tiếp tục làm.

Đương lúc cô khó xử, trưởng phòng gửi tin nhắn tới, bảo

cô ở nhà nghỉ ngơi một ngày, thu dọn đồ đạc, ngày mai tới tổng bộ báo cáo.

Cho dù chủ nhà không bán nhà, không cho cô chuyển đi cô cũng phải chuyển, vì cô bị điều đi rồi.

Vì doanh số của cô tốt nên bị đào đi. Ngày mai ư...

Cũng tức là có thể chơi với Ninh Căn thêm một ngày nữa.

Thi Thanh dứt khoát nằm trên sofa nghỉ ngơi, cô tự nhủ cảm

giác đau đớn cứng ngắc này ngày mai sẽ tốt lên, miễn cho việc vừa tới nơi mới đã đủ các loại không hợp nước.

Ăn xong bữa sáng, Ninh Căn đi học, buổi trưa cậu sẽ quay về, vì chiều không có tiết.

Nhân lúc Ninh Căn không ở nhà, Thi Thanh chuyển đồ của mình tới trạm chuyển phát nhanh trước, gửi đồ đạc của mình qua đó bằng đường bưu điện trước, tổng bộ ở ngay thành phố kế bên, cũng không xa, ngày mai tới đó cũng vẫn kịp.

Ninh Căn còn không biết hành động này của Thi Thanh, vừa tan

học đã chạy như bay ra khỏi cổng trường, có bạn học hóng hớt với cậu rằng lại có đàn em nào đó thích cậu nhưng

cậu chẳng để ý, chạy nhanh như làn khói.

Để lại bàn học mang vẻ mặt hoang mang khó hiểu.

Cậu vừa về nhà đã nhìn thấy Thi Thanh đang chơi trò chơi, trần trụi cả người ngồi đó chơi.

Cậu vội chạy tới che đi camera trên mát tính, nói: "Chị không biết có một số người sẽ chụp trộm sao?"

"Chẳng phải lúc ở chỗ tôi cậu cũng giã tôi ngay trước máy

tình à?” Thi Thanh nhìn cậu một cái, tiếp tục chém nhau với đối thủ.

“Lúc ấy máy tính đang gặp lại đó.” Ninh Cẩn biện minh.

“Được rồi, coi như tôi lơ là.” Thi Thanh lập tức nhận sai, sau đó tiếp tục cắm đầu vào trò chơi.

Ninh Cẩn tiếp tục duy trì một tư thế che kín camera của máy

tính lại, mãi cho đến khi cô chơi xong, thoát ra khỏi trò chơi, lúc này mới gặp máy tính lại.

Thực ra trong lúc che camera cậu cũng không hoàn toàn nhàn rồi, cậu luôn ngấm nhìn cơ thể của Thi Thanh, mỗi một bộ phận đều rất đẹp, nhìn mãi không chán, chỉ đơn giản thưởng thức như thế này cũng đủ khiến

cơ thể lẫn trái tim người ta vui vẻ.

Cuối cùng lúc này cô cũng rảnh, cậu nào có thể nhịn được nữa, quỳ một gối ban hai chân cô ra, nhưng lại ngẩng đầu lên nói với cô: “Tôi muốn.”

Thi Thanh cười nhạt: “Cậu muốn thế nào?”

Ninh Cẩn dùng hành động thay cho câu trả lời, cậu vùi mặt vào giữa hai chân cô, ngậm lấy cánh môi mềm mại đó, đầu lưỡi khuấy đảo hai cánh môi, liếp liếp trượt lên trượt xuống, đầu lưỡi ẩm

nóng ướt át, kích thích lên từng tầng tê dại, một dây sau âm để đã bị hàm răng của cậu cắn lấy, cậu không dùng sức quá mạnh nhưng cũng không bút ra được, cảm giác tê ngứa mãnh liệt ập tới, Thi Thanh bắt

lấy thành ghế ưỡn thẳng eo lên.

Sau đó là cú mút thật mạnh, cậu mút mát gặm cắn như sắp ăn mất lỗ huyết của cô.

“Ư.....Ưm...”

Thì Thanh cất lên tiếng rên rỉ hưởng thụ, cô đưa tay vuốt ve đỉnh đầu của cậu, ngón tay đưa sâu vào ma sát lấy mái tóc mềm mại của cậu, hành động này khiến cậu bú mút càng mạnh hơn, hai chân cô không chịu khống chế siết chặt lại, cơ thể cũng theo đó mà run rẩy.

Ăn xong lỗ huyết của cô rồi, lúc này cậu mới thuận thế liếm dần lên eo cô, đầu lưỡi trượt qua vùng bụng, sương

xuờn, khe v*, sau đó dừng ở xương quai xanh, gặm cắn xương quai xanh của cô từng chút một, lại để lại một vết dấu tây thật sâu.

Chương 17

Cậu đưa tay với lên cặp v* đang vươn cao kia, rồi bàn tay lại quay về giữa khe v*i cọ đi cọ lại trên đó, năm ngón tay siết chặt lấy đầu v* khiến đầu v* thịt vốn đã bé tí tẹo càng co chặt lại hơn nhiều.

Ngay trong lúc Thi Thanh đang muốn rên lên, thì cậu bỗng nhiên chặn kín miệng cô lại, chèn ép tiếng rên rỉ của cô ngược về, Thi Thanh không khỏi trợn to mắt, điều này khiến cô khó chịu kinh khủng.

Nhưng cậu lại chẳng quan tâm, chỉ lần mò cướp đoạt lấy bờ môi và thân thể cô, trong lúc hôn hít bú mút, xoa bóp cô, vẫn không quên lột quần của mình ra, đương nhiên là Thi Thanh có thể cảm giác được động tác của cậu, cô cũng phối hợp mò lên eo cậu rồi nắm chặt lấy cây chày thịt đang trên đà cương cứng kia, cây chày thịt kia ở trong tay cô chẳng bao lâu đã cứng hẳn lên, nhắm thẳng vào lỗ huyết giữa hai chân cô vội vã muốn thọc vào.

Thi Thanh nâng phần hồng lên, lỗ huyết nuốt hết cây chày thịt đó vào, vang lên một tiếng phụt khe khẽ, Ninh Cẩn quen mùi thấy mùi ăn mãi, dục vọng vô cùng vô tận, hoàn toàn không cách nào thỏa mãn được, chỉ là một buổi sáng ngắn ngủi mà đã khiến cậu bức bối vô cùng, cuối cùng giờ phút này cũng được thọc vào cơ thể cô, cậu chỉ cảm thấy thỏa mãn, gấp gáp nắn chày thịt ra vào mấy cái an ủi chút bức bối còn sót lại kia, lúc này mới thả chậm động tác lại, chậm rãi hưởng thụ sự sung sướng của buổi trưa này.

Suy nghĩ của Thi Thanh chẳng khác cậu mấy, cô còn nghĩ nhiều thêm một tầng, ngày mai phải đi rồi, hôm nay là quãng thời gian

cuối cùng,

nếu đã như vậy thì đương nhiên phải tận hưởng một phen.

Thực ra cô hơi khiến người ta ghét một chút, không cần biết là nam hay nữ, chung đụng với nhau thì cũng được, nhưng không thích đến quá gần, hơn nữa cô thường cảm thấy phiền phức.

Cố tình vào lúc chàng trai đến gần cô, cô lại không cảm thấy chán ghét điểm này, bản thân cô cũng cảm thấy ngạc nhiên, sau đó mới nhất thời hứng lên hẹn nhau đi ăn khuya, sau đó là một đồng chuyện tiếp nối.

Kết quả lại thành như bây giờ, trên người chàng trai vẫn còn mặc áo sơ mi trắng, vì cậu ra ngoài hoạt động một vòng lên trên áo sơ mi có dính chút bụi bẩn và mồ hôi, cậu đang phủ lên người mình, cô có thể ngửi được mùi trên người cậu rõ ràng hơn, đó là mùi hương thật khó tả, nhưng rất dễ ngửi.

Cô nghĩ đây có lẽ là mùi hương của sức trẻ đi.

Thân dưới càng nóng rực lên, cả người cô đều bắt đầu rạo rực, sờ loạn trên bờ eo cậu, đưa tay cởi chiếc áo sơ mi kia ra, lồng ngực đẹp dễ bại lộ ngay trước mắt, cô vừa sờ vừa cào, chẳng mấy chốc đã cào cho Ninh Cẩn nằng lên, lực khống chế và tốc độ gì đó hoàn toàn đã bị cậu ném ra sau đầu, hành động của cậu rất phù hợp với độ tuổi của cậu, xiên thẳng đâm thủng, kích thích lạ thường, dường như có tinh lực dùng mãi không hết, không ngừng nắn chiếc chày thịt của mình, lối mòn và chày thịt liên tục ma sát vào nhau, bên trong lối đi càng ngày càng nóng lên, còn vì tốc độ của cậu quá nhanh mà phát ra tiếng nước phụt phụt phụt.

“Ư, a, a, a, a.....”

Tiếng rên rỉ của Thi Thanh càng to hơn một chút, cô bị kích thích tới nổi cả người cuộn chặt lại, nhưng cô lại bị giam trên chiếc ghế bành

có đệm mềm bằng gỗ, không thể nào thoát ra được, cô bắt đầu thất thần, cả cơ thể chỉ còn lại từng đợt khoái cảm nối tiếp nhau nhấn chìm mất.

Thời gian trôi đi từng chút một, âm thanh của Thi Thanh ngày càng khàn đi, nhưng cậu hoàn toàn không hề thả chậm động tác.

“Chậm chút, chậm chút thôi....Chân tôi sắp bị chuột rút rồi...”

Thi Thanh bắt đầu hoảng loạn, hai hôm nay cơ bản cô không nói dối mấy, trước kia ít nhiều là vì đùa dai, mà hiện tại cô lại vì khát vọng sinh tồn chính đáng của mình.

Chiếc ghế đã hạn chế đi sự phát huy của Ninh Cẩn, đâm thọc một lát, dục vọng ý loạn tình mê kia đã được giảm bớt, lại bị gợi lên, thậm chí càng mãnh liệt hơn, cậu càng ra sức dập mạnh vào cô.

Vì thế cậu thả chậm động tác, bế bổng Thi Thanh còn đang định lùi về sau lên, đi tới bên cạnh sofa đặt cô xuống, lúc này Thi Thanh mới cảm thấy nhẹ nhõm hơn một chút, mà một giây sau giữa hai chân cô bị dập tới bởi hoa lá, chà thịt càng trở nên cứng rắn kia dập thật sâu vào trong cơ thể cô, va chạm khiến cô hơi di chuyển về phía trước một chút.

“A!”

Sau tiếng rên rỉ ngắn ngủi này, chào đón cô là từng cú nắc liên tiếp, mỗi một lần cậu đều dập thật mạnh, mỗi lần đều đâm đến nơi sâu nhất của cô.

“Ư, a, a, a,.....!”

Thi Thanh vốn cảm thấy đã đủ mãnh liệt rồi, nhưng cô đã xem thường năng lực học hỏi của Ninh Cẩn, trong lúc cậu cảm thấy tầm tầm rồi, thì lật người Thi Thanh lại, dùng phương thức dập từ phía sau, cậu biết cách này có thể mang đến cho Thi Thanh cảm giác

kích thích mãnh liệt nhất, mà động tác này cũng chỉ thích hợp dùng vào lúc kết thúc, quá sớm thì cô không thể nào chịu nổi.

Đúng như dự đoán vừa thay đổi tư thế, cả người cô cứng lại, đó là trạng thái khẩn trương, phòng bị.

Gương mặt cô vui vào trong sô pha, còn quay lại nhìn phía sau, giọng nói mang theo chút vội vàng nói: “Thực ra không cần phải thế này...”

Ninh Cẩn dùng một cú đập thật mạnh trả lời cô, phút chốc cả cơ thể cô rung lên, túm chặt lấy chiếc gối ôm trên sô pha, gương mặt hoàn toàn đã bị đập thất thần.

“Ư! Cậu...A, a, a...”

Không đợi Thi Thanh mắng xong, Ninh Cẩn rút chày thịt được lỗ huyết ướm át của cô bao bọc lấy ra, nhắm chuẩn vào mảnh thịt mềm mẫn cảm, thọc từng cú từng cú vào đó, cơ thể cô nhích lên phía trước từng chút một theo mỗi chú nhấp, hai chân bắt đầu run rẩy, nhưng bờ eo lại vào trong trạng thái căng chặt, cậu bắt lấy eo cô mạnh bạo cố định lấy vị trí của cô, bắt đầu nhanh chóng đâm thọc.

Tiếng bạch bạch bạch và a a a vang vọng khắp căn phòng, Thi Thanh đã không còn nghe rõ giọng của mình nữa, rên rỉ hoàn toàn xuất phát từ bản năng, não bộ cô là một vùng trắng xóa, chỉ còn lại cơ thể bị khoái cảm kích thích bao trùm lấy, lan tỏa ra từng sợi dây thần kinh trên khắp cơ thể cô.

“A, a, a,...Tôi thực sự....A~”

Trong một khoảnh khắc nào đó, hai chân cô run lên mãnh mẽ, cơ thể căng chặt cũng bỗng được giải phóng, cảm giác sung sướng không thể nào sánh được xông thẳng lên, làm dịu bớt cảm giác đau đớn lâm râm mà khoái cảm kích thích quá độ mang tới, cơ thể cô bỗng mềm oặt xuống, tiếng rên rỉ cũng nhẹ đi nhiều, Ninh Cẩn cũng

bắn ra luôn.

Sau khi cậu bắn xong bèn thuận thế nằm bên cạnh cô, nhìn ánh mắt mê li và tiếng thở phì phò của cô, hô hấp dần trở nên đồng bộ, từng chút một nhịp nhàng với nhau.

“Lần sau không được như thế này nữa đâu đấy.” Lúc Thi Thanh tỉnh táo lại thì não bộ vẫn trong trạng thái hưng phấn, cô vẫn không quên nói như vậy.

Ninh Cẩn không trả lời, chỉ cọ lên cổ của cô, vùi đầu vào trong mái tóc của cô, khẽ lẩm bẩm một câu: “Mồ hôi của chị thơm quá.”

Cậu lại ngẩng đầu nhìn về phía Thi Thanh, hôn lên cằm cô nói: “Buổi chiều tôi không có tiết.”

“Tôi mệt rồi.” Thi Thanh hít sâu một hơi.

“Thế thì nghỉ ngơi một lát.” Ninh Cẩn không làm tiếp nữa, nhưng mà quả thực cậu đang cân nhắc đến việc một ngày không thể nào chỉ làm một lần được, cho nên sau này vẫn nên để tư thế này lùi về sau một chút nữa, cậu lặng lẽ ghi nhớ trong lòng.

Thi Thanh vẫn cảm thấy hơi tê chân, không chỉ là đùi, cả người cô đều có cảm giác tê dại, cảm giác này khiến cô nghi ngờ vừa rồi không phải mình làm tình với một người đàn ông, mà bị điện giật một ngày một đêm.

Bọn họ cứ nằm như vậy, cậu sờ tôi, tôi sờ cậu, mãi đến mười phút sau mới đứng dậy, tắm rửa đơn giản xong ăn cơm trưa, Thi Thanh lại ngồi về trước máy tính chơi trò chơi.

Tuy Ninh Cẩn vẫn muốn làm nhưng không thể cưỡng ép cô nên chỉ đành ngồi chơi trò chơi với cô.

Buổi tối Ninh Cẩn đi mua cơm, quán cơm mà Thi Thanh muốn ăn hơi

xa, hơn nữa không cung cấp dịch vụ giao hàng, cho nên cậu chủ động đề nghị đi mua về.

Thì Thanh nhân lúc cậu đi mua cơm thì đi mất.

Chương 18

Thi Thanh ngồi lên chuyển tàu mà cô đã đặt trước đó sang thành phố bên cạnh, sau khi xuống cô bắt một chiếc taxi tới khu dân cư gần công

ty, phòng ở là cô đã thuê từ trước rồi, cô rất hiếm khi làm ra những hành động vượt ra ngoài tầm tay, trừ thi thoảng nói dối và mời mọc Ninh Căn tới nơi ở của mình ra.

Những thứ này đều khiến cô cảm thấy vui vẻ, về trước là thói quen trước nay của cô, mà về sau là một sự cố đẹp đẽ ngoài ý muốn.

Chỉ là đối với Ninh Căn mà nói có lẽ không vui vẻ gì cho cam, nhất

là bản thân cô không từ mà biệt, chỉ có thể hi vọng sau này đừng gặp lại cậu nữa, tránh khỏi bị tấn một trận.

Căn phòng mà cô thuê rất nhỏ, là một chung cư đơn giống như căn hộ trước kia, cũng không phải là cô không có tiền thuê căn rộng lớn hơn, nhưng

cô không thích, cô thích căn phòng nhỏ hẹp như thế này, sẽ khiến cô cảm thấy rất thoải mái, nhất là ánh sáng đèn

có tốt quá, sẽ ảnh hưởng tới chất lượng giấc ngủ của cô. Ban ngày ở công ty đã đủ sáng rồi, quay về nơi ở cô chỉ muốn giấu mình trong nơi tăm tối mà thôi.

Cửa sổ ở nơi này rất rộng, nhưng xung quanh đều là tòa nhà cao

tầng, vì vậy cũng chẳng có mấy ánh nắng, rèm cửa rất dày, kéo vào là tối đen tối mò, cô rất vừa lòng.

Dọn dẹp, tắm rửa xong, đã là đêm khuya rồi, nằm lên giường cô cảm thấy cơ thể mình trong bóng tối vẫn còn vương vấn cảm giác, những nơi được Ninh Căn chạm vào, hôn

lấy, bú liếm, dường như vẫn còn lưu lại nhiệt độ và mùi hương của cậu, giữa hai chân dường như vẫn có cảm giác bị dị vật nhồi đầy.

Điều này có hơi tồi tệ.

Vì cô không định đi tìm Ninh Căn nữa, cũng không định đi tìm người khác, cũng là nói có những chuyện trước kia khiến

cô vui vẻ, nhưng hiện tại lại trở thành chuyện cầu mà không được. Điều này rất chi là tồi tệ.

Có lẽ đồ chơi nhỏ có thể thay thế.

Nghĩ tới điều này, cô cảm thấy đỡ hơn nhiều.

Chỉ có điều lăn qua lộn lại mãi mà không ngủ được, cảm giác này càng ngày càng mãnh liệt, dường như đang bò ngang dọc trên cơ thể cô, tất cả những nơi bị bò đến gợn lên từng đợt sóng triều.

Cuối cùng cô không thể không dùng tay để giải quyết dục vọng. Giải quyết xong cô đã mất ngủ luôn rồi.

Dứt khoát mở điện thoại lên mua chút đồ chơi nhỏ.

Lăn lộn đến mãi nửa đêm cô mới ngủ được, sau đó nhanh chóng vùng dậy, cô chỉ ngủ được ba tiếng đồng hồ, hơi buồn ngủ, nhưng cô không muốn ngủ nữa, dứt khoát xuống dưới lầu đi dạo làm quen với môi trường xung quanh, tiện thể ăn luôn bữa sáng, cuối cùng tới tổng bộ báo

cáo, cũng làm quen với môi trường mới luôn.

Tới thời gian làm việc, cô được đồng nghiệp đưa đi làm quen lần

nữa, cô có diện mạo đẹp, người trông thấy cô sẽ quay lại nhìn thêm một cái, thi thoảng cũng có người chạy tới tìm

cô trao đổi, dường như cô đã thay đổi thành người khác, lúc này gương mặt mang theo nụ cười mỉm ấm áp như xuân, vô cùng kiên nhẫn trả lời tất cả các câu hỏi, tình tình cô dịu dàng như vậy, khiến đồng nghiệp đều liếc mắt nhìn.

Chỉ mấy ngày ngắn ngủi cô và đồng nghiệp đã thân quen hơn rồi, quan hệ không xa không gần, có thể trò chuyện với nhau, thi thoảng cũng

sẽ cùng nhau đi ăn khuya đại loại như vậy, đa số cô đều từ chối, vì cô còn phải về nhà chơi game.

Đồ chơi nhỏ của cô cũng tới rồi, đó là một chiếc dương v*t giả chạy bằng điện.

Sờ lên có xúc cảm mềm mại trong cứng rắn.

Mấy ngày này cô bị hồi ức giày vò sắp điên rồi, đồ chơi nhỏ vừa tới, sau khi khử trùng cho nó, cô mang vào phòng tắm dùng thử.

Nhắm mắt lại, trong đầu toàn là Ninh Căn. Đệt.

Cô thầm mắng một tiếng, nhưng lại cảm thấy điều này có trợ giúp tới đồ chơi nhỏ, vậy cô dứt khoát để mặc hồi ức hai ngày

hôm đó tràn khắp trong đầu.

Mượn sự trợ giúp của hồi ức, cô nhanh chóng khiến bản thân mình

nóng lên, đầu v* dựng đứng, thân dưới cũng rỉ ra nước, lúc này cô mới cắm cây dương v*t giả kia vào trong thân thể, sau đó cô mở mắt ra, mặt

lạnh tanh rút nó ra, quan sát dịch thể bên

trên, cô không khỏi thở dài, sau đó cô vẫn dùng tay giải quyết, tắm rửa rồi ngủ luôn.

Không giống, hoàn toàn không giống.

Cũng không phải là không thoải mái, chính là không có loại cảm giác đó.

Thi Thanh từ bỏ việc dùng đồ chơi nhỏ thỏa mãn

bản thân, cô xoay đầu đắm chìm vào trò chơi và công việc, mượn nó để làm tê dại bản thân.

Đây là cô đang cưỡng chế cai nó đi.

Làm như vậy cũng rất có hiệu quả, đẳng cấp trong game của cô cao lên rất nhiều, mà cô cũng trong thời gian ngắn ngủi tích lũy được một lượng khách quen, đa số là quý bà.

Con người cô rất kỳ lạ, cực kỳ thu hút các quý bà yêu thích, khách quen của cô chín phần là quý bà, người trẻ lại không thích tìm cô lắm.

Quý bà cũng thường ra tay hào phóng, bọn họ rất

có tiền, bởi vậy, doanh số của Thi Thanh nhanh chóng tăng vọt lên, hoa hồng được chia cũng không ít.

Cô khá thích thành phố này, phần hoa lại lạnh lùng.

Sau khi vào thu, đột nhiên cô sinh ra suy nghĩ muốn định cư ở nơi này, sau khi tìm hiểu phát hiện học lực đủ để đăng ký hộ khẩu, cho nên

cô rút bớt thời gian rảnh đi xem nhà, thứ này thực sự là phải xem xét cho đằng hoàng, cô dùng thời gian nghỉ ngơi hai tháng

trời, chạy đông chạy tây mới quyết định được, sau khi giao tiền cọc, gánh trên lưng món trả góp mấy chục năm trời.

Nhà cô mua là nhà thô, sửa sang lắp đặt nội thất mất rất lâu. Chuyện lắp đặt nội thất này cô giao cho công ty của một quý bà quen

biết, đối phương còn rất săn sóc chiết khấu cho

cô, Thi Thanh đương nhiên phải nhân ngày nghỉ, mời đối phương tới một nhà hàng cao cấp dùng bữa bày tỏ cảm ơn.

Quý bà kia rất hài lòng đối với hành động này của Thi Thanh, lúc ăn cơm còn hỏi cô có bạn trai hay không, nhìn điệu bộ là muốn giới thiệu bạn trai cho cô.

“Cháu có người mình thích rồi.” Thi Thanh trả lời như vậy. “Hả? Thế sao? Trông như thế nào vậy?” Quý bà tò mò hỏi. “Ưa nhìn ạ.” Thi Thanh trả lời.

“Bao nhiêu tuổi rồi? Trước mắt đang theo

ngành nghề nào vậy? Có suy nghĩ gì với cháu không? Có cân nhắc

tới việc tiếp xúc sâu hơn không?” Quý bà nhiệt tình hết như bố mẹ đang giục kết hôn vậy.

Thi Thanh uống một hớp rượu vang để che giấu, lúc này cô mới

chậm rãi nói: “Cậu ấy vẫn đang là sinh viên, không dễ tiếp xúc lắm, dù sao thì tuổi tác cũng không phù hợp, đợi sau này cháu gặp được người khác

mà mình thích, chắc sẽ tiếp xúc sâu hơn ạ.” “Sinh viên? Thành niên chưa?”

“Bây giờ học năm ba ạ.” Thi Thanh trả lời.

“Vậy thì có gì chứ?” Quý bà cười cười, “Đã hơn hai mươi rồi nhỉ? Vậy cũng đâu có chênh lệch với cháu nhiều đâu, hiện giờ chẳng

phải đang thịnh hành tình chị em sao, nếu cháu thật sự thích thì xông lên thôi, nếu như hai đứa kết hôn, dì sẽ gửi một bao lì xì to.”

“Cậu ấy còn nhỏ ạ.” Thi Thanh che mặt.

“Con trai dì khá là thành thực, cũng năm ba, gương mặt không tồi đâu, cháu có muốn nhìn thử không?” Bỗng nhiên quý bà kia nói.

Suýt nữa thì Thi Thanh phun rượu lên mặt bà ấy, dáng vẻ của cô quá đối nghịch nhiên, chọc quý bà cười như hoa nở.

“Dì đừng đùa nữa ạ, tuy hiện giờ tự do yêu đương, nhưng môn đăng hộ đối vẫn rất quan trọng đó, nếu không sau này chắc chắn sẽ sinh ra rất nhiều bất đồng, tổn thương đến tình cảm.” Thi Thanh liên tục xua tay, vẻ khóc không được cười không xong.

“Đi nhìn thử đi, vừa hay con trai dì nó được nghỉ về nhà, dì đã bảo nó tới đưa đón chúng ta rồi.” Nhìn dáng vẻ của quý bà rất nghiêm túc. Thi Thanh: “...”

Giữa đường bà còn gọi cho con trai một cuộc, nghe quý bà khuyên lơn với an ủi cảm xúc của đối phương, Thi Thanh cảm thấy

có lẽ đôi phương không muốn tới, dù sao thì có tiền lại có sắc, chắc hẳn trong trường học nhìn và tiếp xúc với rất nhiều các em gái

xinh đẹp, đúng là không cần cố tình đi tìm một người phụ nữ vừa già vừa nghèo mạt rệp như cô, Thi Thanh yên tâm rồi.

Bầu không khí tiếp sau đó rất vui vẻ, cười cười nói nói tới khu vực đậu xe, quý bà chỉ vào chàng trai đứng bên cạnh chiếc xe nói: "Dì không lừa cháu đúng không, con trai dì cũng khá là đàn ông đấy."

Nói xong chàng trai kia nhìn qua đây.

Thi Thanh: "...". Ôi mẹ tôi ơi, sắp bị tấn rồi.

Chương 19

Thị Thanh gần như bị kéo xệch ngồi vào hàng ghế trước, Ninh Căn ở bên cạnh lái xe, gương mặt cậu lạnh tanh.

Quý bà ở ghế sau vẫn còn đang tìm chủ đề, bầu không khí tương bưng khắp cả dọc đường, tới nhà bọn họ, Ninh Căn nói với

mẹ mình rằng: “Mẹ về trước đi, con đưa cô ấy về nhà.”

“Ấy, được ~” Quý bà cảm thấy con giai mình rất chi

là thông thấu, bà cực kỳ vui mừng xoay người đi mất, trước khi đi

còn nháy mắt với Thị Thanh, tư thái hệt như nhất định phải đốn gục con giai bà vậy, điều này khiến đầu Thị Thanh đau vô cùng.

Thị Thanh: “....” Cứu với!

Nhà Ninh Căn cách nơi đường phố nhộn nhịp một còn đường núi rất dài, con đường thẳng cánh về phía trước, xung quanh chẳng có lấy một con chim nào ị, cậu dừng xe ở chốn không người, nghiêng

người nhìn Thị Thanh cười khẩy một tiếng.

Rốt cuộc Thị Thanh cũng là người trưởng thành rồi, cô nhanh chóng bình tĩnh lại, rặn ra một nụ cười chuyên nghiệp nói: “Chẳng phải cậu chuẩn bị đưa tôi về nhà sao?”

“Là nên.” Ninh Căn gật đầu, thế mà thực sự không làm gì cả.

Tới khu vực nội thành, Ninh Căn hỏi cô địa chỉ, cô không nói, chỉ bảo cậu thả cô bên đường, Ninh Căn chẳng nói chẳng rằng, lái xe lòng vòng xung quanh, điệu bộ như cô không chịu

nói thì cậu không thả cô xuống vậy.

Thi Thanh cũng chẳng vội, cô không tin cậu không có lúc phải dừng xe đổ thêm xăng, tới lúc đó cô xuống cũng không muộn.

Nhưng mà cậu lái mãi, lái mãi, đã lái xe đến một nơi hoang vu không bóng người, sau đó cởi dây an toàn ra, nhào lên trước mặt cô, ngược sáng nên cô không nhìn rõ gương mặt của cậu, nhưng có thể cảm giác được cậu cực kỳ tức giận.

Trong nửa năm gần gũi cậu đã mất đi vẻ trẻ con, cả người phát triển theo hướng người trưởng thành lạnh lùng.

Thi Thanh đang chuẩn bị nói chuyện đàng hoàng với cậu, dù sao thì hai ngày đó cậu cũng chẳng thiệt thòi gì, vốn dĩ chỉ là bèo nước

gặp nhau, dường như cậu không cần phải tức giận thời gian dài như thế. Chưa kịp nói ra lời, bờ môi của cô đã bị ngậm

lấy, đó là một chiếc hôn hung mãnh khác thường, bờ môi và đầu lưỡi của cô bị cắn xé, cô muốn đẩy cậu ra nhưng không đẩy nổi, cậu chỉ ghì chặt lấy gáy cô, gặm cắn bờ môi cô hết như muốn ăn tươi nuốt sống

nó vậy. Còn không cho cô thời gian để thở lấy hơi, cảm giác thiếu ô-xy nhanh chóng khiến bàn tay cô mất sức, càng đừng nói cô đã bận rộn cả một ngày, giờ đương là lúc cơ thể mệt mỏi nhất.

Cô dứt khoát hạ vũ khí đầu hàng, lựa chọn phương thức khiến bản thân mình thoải mái nhất, cô đưa hai tay vịn lên vai cậu, ngón tay luồn qua

kể tóc cậu vuốt ve lấy, một tay khác thì đưa ra sờ soạng sau lưng cậu, lúc

này cô mới phát hiện ra cơ thể cậu cứng

ngắc, dường như đang đè nén thứ gì đó, sau khi đè nén mới hung dữ như thế này....

Cô không lùi về sau nữa, mà chủ động dán sát lại cậu, đầu lưỡi đáp lại đầu lưỡi cậu, đầu lưỡi quấn chặt vào nhau, khiến hô hấp của cậu

trở nên nặng nề, bỗng cậu lùi ra sau, dùng ánh mắt tức giận hơn nhìn cô. Thi Thanh: "Có vấn đề gì sao?"

"Chị." Ninh Cẩn tức tới nỗi không nói lên lời, "Chị thêm ch*ch đến độ này sao?"

"Đối phương là cậu tôi mới thế này." Coi như Thi Thanh nói thật lòng, cô cũng biết nghe câu này có vẻ giống với tỏ tình, đồng thời

cô cũng biết như này có lẽ có thể giảm bớt cơn tức giận của cậu, để đêm nay cô còn có thể ngủ một giấc ngon lành.

Nửa năm trở lại đây cô thường xuyên mất ngủ, cảm giác như này không hề tốt chút nào, cô không thích nó, nhưng cô cũng biết trong lúc

cơ thể cực kỳ mệt mỏi, bản thân sẽ ngủ ngon hơn một chút, bởi vậy cô đắm chìm vào công việc, còn lên chức, làm một

trưởng phòng nhỉ, ngay cả cấp trên của cô cũng vô cùng kinh ngạc vì thái độ yêu mến công việc của cô.

Trên thực tế cô chỉ muốn mượn chuyện này để khiến bản thân được ngủ một giấc ngon hơn.

Đúng như dự đoán, khi Ninh Căn nghe thấy câu này hơi ngẩn ra, nhưng trái tim của chàng trai vẫn rất khó hiểu, cậu không chỉ không được an ủi mà càng tức hơn.

Cậu thô bạo đẩy quần áo của Thi Thanh lên, cậu nhìn thấy áo lót của cô, chiếc áo lót đen viền ren mỏng dính bao bọc lấy đôi nhũ th*т mềm, cậu đã có thể tưởng tượng tới dáng vẻ bên

trong đó, đó là cảnh tượng mà nửa năm nay cậu thường xuyên nhớ tới.

Nhưng cậu chẳng vội kéo áo lót của cô ra, mà xoa bóp bầu v* cách một lớp áo, động tác quá mức thô bạo khiến Thi Thanh bưng lấy ngực, cô ấn lên cổ tay cậu, hông muốn đẩy cậu ra xa một chút.

“Chẳng phải chị thèm ch*ch à?” Giọng nói của Ninh Căn lạnh băng. “Nhẹ chút,” Giọng của Thi Thanh rất nhẹ.

Ninh Căn cười khẩy một tiếng, sau đó càng dùng sức hơn, Thi Thanh không khỏi hít sâu một hơi.

Đầu v* cứng ngắc dựng đứng lên, chiếc áo lót đó rất mỏng, đầu v* cứng lên đã khiến lớp áo lót gồ lên, Ninh Căn vừa thấy đã tức điên lên, cậu lạnh lùng hỏi: “Chị mặc thế này là muốn cho ai ngắm hả?”

Cậu nói xong kéo phắt áo lót của cô xuống, hai luồng nhũ th*т trắng nõn nháy ra, còn run rẩy hai cái trong không khí, chỉ nhìn thôi đã biết là nó vô cùng mềm mại và đàn hồi, đầu v* hồng phấn, hơi ươn

lên, hết như đang mời mọc cậu hôn lấy.

Nhưng cậu không hôn, chỉ niết lấy hai hạt đậu nhỏ đó xoa nắn một lúc.

Gương mặt của Thi Thanh hơi đỏ lên, nhưng cô vẫn bình tĩnh, trả lời

nói: “Tự tôi nhìn.”

“Thoải mái không?” Ninh Căn hỏi.

Thi Thanh không nói gì, chỉ yên lặng nhìn cậu, điều này khiến

cậu không được thoải mái cho lắm, bàn tay bóp lấy đầu v* bỗng nhiên dùng sức, Thi Thanh bị cơn đau kích thích, rít khẽ một tiếng, cuối cùng cô cũng chịu thua.

“Tôi ch*ch cậu.” Cô nói xong sau đó đảo khách thành chủ, bắt lấy bả vai của cậu rồi hôn lên đó, một cánh tay thì mò mẫm xuống dưới háng

cậu, còn chưa kịp mò đến đã bị ấn lên thành ghế, cậu bắt lấy hai tay cô, ấn cô lên thành ghế, sau đó cúi đầu ngậm lấy hai viên anh đào

bị bóp đỏ ửng của cô, đầu lưỡi liếm láp xung quanh đó, gợi lên từng cơn tê dại.

Đã rất lâu Thi Thanh chưa được người ta liếm đầu v* rồi, lần này bị kích thích mấy cái, bỗng chốc cô hơi không chịu nổi, chưa

trải qua chuyện ch*ch choạc thì còn đỡ, một khi nếm thử rồi, cảm giác đó sẽ mãnh liệt vô cùng, càng đừng nói cô đã nhịn gần nửa năm rồi, phút chốc dục vọng vọt lên đỉnh, cơ thể của cô không

tự chủ bắt đầu đong đưa vụng vọ, khóe môi bật ra tiếng rên rỉ khe khẽ.

Lúc cậu hôn lên đầu v* run rẩy kia, đã gộp hai tay cô vào với nhau, một tay cậu bắt lắt, một tay khác thì trượt xuống dưới, sau khi xoa

bóp nhũ th*t kia mấy cái, cậu di chuyển xuống dưới, Thi Thanh biết cậu chuẩn bị sờ tới nơi nào, thậm chí cô còn mong chờ, thân dưới của cô đã ướt đầm rồi, muốn được sờ, càng cần được sờ hơn.

Nhưng dường như cậu đang cố ý, bàn

tay chỉ khẽ trượt động, thậm chí là rất chậm, trượt xuống dưới từng chút một, cuối cùng đã đến trên cạp quần, xuyên vào trong quần, dùng ngón tay khuấy đảo âm môi của cô cách lớp quần lót, sức

lực nhẹ vô cùng, hết như lông ngỗng lướt qua, nhưng lại có cảm giác tồn tại mạnh mẽ.

“Ừ....Cậu...Mau lên chút...”

“Đói khát như vậy à?” Trước kia cậu sẵn sàng tới cảm nhận

của Thi Thanh bao nhiêu, thì hiện giờ ác ý muốn thi thanh khó chịu bấy nhiêu.

Thi Thanh đang định trả lời, bỗng nhiên âm đ.ế bị nhéo một phát. “A!” Cô bật thốt ra một tiếng rên ngắn ngủi, lồng ngực cũng ưỡn

lên, hai v* đ.ụng lên gương mặt cậu, một mùi hương sữa thơm ngọt ngập tràn khoang mũi của cậu.

Vốn định tiếp tục bước tiếp theo, nhưng cậu lại rút người đi, tiếp tục lái xe.

Thi Thanh đã chuẩn bị xong làm một trận đ.ả chiến ở vùng ngoại ô, kết quả cậu lái rút người đi tiếp tục lái xe rồi?

Thi Thanh liếc xuống dưới háng cậu một cái, cứng rồi. Cậu cũng khó chịu.

Nghĩ như vậy cô cảm thấy tốt hơn nhiều rồi, cô mặc áo lót lại, kéo áo len trên người xuống, cảm giác khát cầu của cơ thể vẫn còn đó, cô lạnh

lẽ nhìn về phía trước, đột nhiên báo ra tên của một khu dân cư.

Cô đoán rằng đây là một cách thức giày vò mới của cậu, đồng thời cũng là một thủ đoạn ép buộc để cô nói ra địa chỉ của mình.

Cô đoán đúng rồi, tới căn phòng

mà cô thuê, Ninh Cẩn đã vội vàng ôm chặt lấy cô, ban đầu là dán vào cánh cửa, hai tay mò loạn trên người cô, bờ môi gần như không thể nào tách khỏi bờ môi và gương mặt cô, hôn dọc đường cho tới trên giường trên người cô đã không còn mảnh vải, Thi Thanh vô cùng thẳng thắn với dự vọng của mình, vì vậy cũng khá phối hợp giúp cậu

cởi quần áo, khoảng thời gian làm lạnh trên đường tới

đây, không chỉ không khiến dự vọng được gợi lên kia nguội lạnh, mà càng mạnh mẽ hơn, vừa chạm vào đã nổ tung.

Chương 20

Cô bị ấn trên giường găm căn một trận, về việc hàm răng cậu rất cứng, đến hôm nay cô cũng coi như là hiểu rồi, trong đau đớn còn kèm theo khoái cảm, căn mút lẫn nhau một trận, vùng riêng tư của hai người thì thoải mái đụng chạm vào nhau, mắt thấy sắp đi vào rồi, cô cảm giác lỗ nhỏ của mình bắt đầu khẩn trương lên, kết quả chính là ăn trượt mấy cây chày thịt kia, đang lúc cô nghi ngờ rằng đối phương làm lạnh một lần để dành thời gian giày vò cô, thì đã bị cậu lật người lại, mặt hướng xuống dưới, bờ mông bị túm lên.

Đây....

Cô chắc chắn rằng, quả thực cậu muốn giày vò cô, dùng động tác mà cô không thể nào chịu nổi nhất.

Cô đã dự đoán được lát nữa bản thân mình sẽ thâm thâm đến mức nào rồi, trong nỗi lo lắng lại dâng lên một khát vọng không tên.

Khi chày thịt chen chúc vào lối đi chật hẹp gần nửa năm không có bất cứ vật nào cắm vào, có chút khó khăn, Ninh Cẩn không khỏi nướng mày lên, cơn giận dữ bỗng nhiên bay đi non nửa, cuối cùng cậu cũng tin câu “Vì là cậu tôi mới như thế” của cô là thật.

“Shhhh...” Thi Thanh còn chưa cảm nhận được khoái cảm, đã thấy đau đớn trước tiên, tiếng hít thở đau đớn của cô vang bên tai Ninh Cẩn, vậy lên cơn giận một lần nữa bị đánh bay đi, nhưng vì lửa giận quá mức mạnh mẽ, bởi vậy không dễ dàng dập tắt được, mà khiến cậu chẳng thềm nề tình dập thẳng vào trong, khiến toàn thân cô run lên, hét lên một tiếng,

may mà nước nôi trong khe thịt của cô đầy đủ, giảm bớt phần nào cơn đau đớn.

Cho dù ngày đêm hồi tưởng lại hai ngày ngắn ngủi đó, nhưng đến khi thực sự chạm vào cảm giác đó hoàn toàn không giống, cậu đập Thi Thanh hết như lần đầu tiên ch*ch cô vậy, sau khi nắc mạnh mấy lần, đã nhanh chóng tìm được mẩu thịt nhạy cảm kia của cô, mạnh mẽ chọc thẳng vào đó, từng cú đập thọc thẳng vào nơi mềm mại, khoái cảm cực lớn ập tới, gần như khiến cậu bay cả hồn.

“Ư, a, a, a.....Nhẹ thôi, nhẹ thôi.....Hu hu....”

Thi Thanh sắp điên mất rồi, nơi đó của cô đúng là nhạy cảm quá mức, chạm vào một cái là nhũn cả ra, càng đừng nói đến bị giã liên tục vào, cô cảm thấy mình sắp tiểu ra luôn rồi, cả người luôn trong trạng thái căng chặt, cơ thể không ngừng bị kích thích run cả lên, cảm giác tê dại quá mức mãnh liệt sắp chuyển hóa thành đau đớn, khiến trong đầu cô chỉ còn lại một đồng từ ngữ xin tha, mới được mấy phút cô đã bắn ra một lần, nhưng đối với Ninh Cẩn mà nói bữa tiệc mới bắt đầu thôi.

Đương nhiên cậu có thể cảm nhận được trạng thái cơ thể của cô, tốc độ không giảm mà còn nhanh hơn, khiến tiếng rên rỉ của cô càng to hơn, cậu lại nổi lên ý xấu, cúi người xuống, kéo gương mặt của Thi Thanh qua, dùng cánh môi chặn lấy môi cô, một cánh tay bắt lấy eo cô, một tay khác bóp lấy v* thịt của cô, dùng sức rất mạnh, nhưng lúc này Thi Thanh đã không cảm giác được cái gì gọi là đau đớn nữa, cô chỉ thấy mình sắp ngất đi rồi, tiếng thét theo bản năng bị chiếc hôn đè lại.

“Ư, ư, ư....”

Thay thế vào đó là những tiếng hừ hừ, tiếng nước và tiếng phạch phạch phạch.

Trong lúc Ninh Căn lấy hơi thì rời khỏi cánh môi cô chốc lát, cô dứt quãng nói: “Cậu đừng giã mạnh như thế....Nhẹ thôi....Đau quá...”

Giọng nói của cô còn mang theo tiếng nước nở, nhưng Ninh Căn chẳng hề thương tiếc cô, giã vào bên trong cô hết như máy đầm, cả người cô bị đâm loạn choạng, cánh tay đều cứng ngắt rồi, nhưng cô chẳng có cảm giác rõ rệt mất, cảm giác ở nửa người dưới quá mức mãnh liệt, che lấp hết cảm giác của những bộ phận khác.

“Chị không biết nói chút gì khác nữa à?” Hô hấp của Ninh Căn trở nên thô nặng hơn.

“Tôi....Tôi không chịu nổi nữa....” Giọng của Thi Thanh đều khàn cả rồi.

Mười mấy phút sau đó, Ninh Căn luôn duy trì tốc độ giã mạnh mẽ như thế, ban đầu Thi Thanh còn có sức xin tha, nhưng đến cuối cùng ngay cả nói cũng chẳng ra lời, chỉ còn lại tiếng thở phì phò.

Ninh Căn không ngừng va chạm vào khối thịt mềm kia, còn đưa tay sờ soạng lung tung trên cơ thể cô, đủ các thể loại gặm cắn hôn mút, Thi Thanh chẳng có sức lực nào mà phản kháng nữa.

Trong giây phút Ninh Căn bắn ra, Thi Thanh nằm rạp người trong ổ chăn, cả người cô chỉ có một cảm giác:Sống rồi.

Còn có, còn mẹ nó sướng thế.

Tuy rằng rất sướng nhưng quả thực là cô không chịu nổi.

Thi Thanh há miệng thở dốc từng cơn, lại không nhịn nổi cảm thấy khó hiểu vì loại mâu thuẫn này.

Dư âm của khoái cảm kéo dài rất lâu, Ninh Căn đứng bên cạnh cô hút một điếu thuốc, tiện thể đưa cho cô một điếu, lúc Thi Thanh muốn chống người dậy đón lấy mới phát hiện mình chẳng còn sức

nữa, cánh tay mềm oặt, chỉ một động tác dựa vào vách tường rất đơn giản mà cô đã thấy vô cùng khó khăn.

Cô rít sâu một hơi thuốc, nhả ra, những khoái cảm lẫn lộn trong đầu mới rút đi một chút, thay vào đó là cảm giác nhẹ nhõm thoải mái, cùng với tri giác của các bộ phận trên người.

Nhức mỏi, đau, tê dại.

Cô cúi đầu là có thể nhìn thấy thảm trạng của cơ thể mình, hết như thôn làng bị đánh cướp quét qua, để lại toàn là dấu vết bạo loạn.

Trước ngực toàn là vết bú mút gặm cắn, còn có mấy vết răng, trên bụng, cánh tay đều có, có lẽ dưới đùi cậu không cắn được tới nên mới may mắn thoát khỏi, chỉ là nơi đó có hết vết cào nào đến vết cào khác....

Trước kia lúc bọn họ giã nhau cũng rất kích thích, nhưng không hề tạo ra thảm trạng này trên cơ thể chỉ trong một giờ đồng hồ.

Rốt cuộc là trong thời kỳ nổi loạn của cậu tính cách thay đổi nhiều, mới đột ngột thay đổi tác phong, hay là vì cậu quá đổi giận dữ nhỉ?

Thi Thanh lặng lẽ nhìn cậu, phát hiện trên người cậu vẫn sạch sẽ, chủ yếu là cô không với tới.

Đúng là khốn nạn.

Hút xong một điếu thuốc, Thi Thanh đang định đi tắm, lại bị ấn lên trên giường, sau khi trải qua thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi, Ninh Căn lại năng chói chang rồi....

Cậu bắt lấy Thi Thanh gặm cắn, để lại rất nhiều dấu vết trên người cô, sau đó lại bắt lấy cô hung hăng giã một trận nữa, mà vẫn là dùng tư thế vào từ phía sau, lúc kết thúc, Thi Thanh không nói ra lời, cổ họng đau đớn.

Cô thực sự chẳng còn sức nữa, được Ninh Căn bế vào phòng tắm, phòng tắm không lớn, gắng gượng lắm mới có thể chứa được hai người, hơi đung một chút là sẽ chạm vào đối phương, nhưng đối với hai người thì đây chẳng phải vấn đề gì, cả quá trình Ninh Căn và cô dán vào rất gần, dường như có thể nói là dính lên người cô, cọ rửa cho cô sạch sẽ.

Đến khi nằm vào ổ chăn ấm áp, Thi Thanh chỉ có một cảm giác là khắp người đau đớn.

Cô bị mài mòn đến mức không còn tức giận nổi, cộng thêm cơn buồn ngủ ập tới, cũng không nghĩ thêm gì, đối với cánh tay ôm chặt lấy mình cô chọn cách lơ đi, nhắm mắt lại tiến vào mộng đẹp.

Ngày thứ hai thức dậy, cô mới phát hiện cơ thể còn nhức mỏi hơn cả tối qua, lần này còn có thêm cảm giác đau cứng người.

Mà mới sáng sớm Ninh Căn đã nổi điên, bắt lấy cô bắt đầu gặm cắn....

Thi Thanh không từ chối, chủ yếu là cánh tay tê cứng, hơi động một cái đã thấy mệt rồi, khi bờ môi của cậu rời khỏi miệng cô liếm sang chỗ khác, cô mới nói: “Trùng hợp quá.”

Ninh Căn ngẩng đầu lên nhìn cô, hỏi: “Trùng hợp gì?”

“Hôm nay là chủ nhật.” Thi Thanh nhìn cậu nói, “Tối qua là thứ bảy.”

Dường như Ninh Căn hơi ngớ ra, sau đó mới phản ứng lại được cô đang chỉ điều gì, lần đầu tiên nói chuyện của bọn họ cũng là vào ngày thứ bảy, trải qua ngày chủ nhật cùng nhau, sau đó thứ hai cô đi mất.

Liên quan tới việc cô rời đi, Ninh Căn vẫn canh cánh trong lòng.

Mà cậu siết chặt lấy eo cô khiến cô trốn lên phía trên, suýt thì bị bóp đau sốc hong.

Thi Thanh bắt lấy bàn tay của cậu nói: "Cậu có biết với tình huống ngày hôm qua, tôi có thể gọi cảnh sát bắt cậu đi không."

"Chị sẽ báo cảnh sát à?" Ninh Căn hỏi. "Không đâu." Thi Thanh trả lời.

Thi Thanh biết trong tình huống bình thường cô nên cực kỳ phẫn nộ mới đúng, thế nhưng mỗi khi nằm bên cạnh cậu, chẳng hiểu sao cô lại ngủ rất ngon, điều này đối với cô mà nói cực kỳ quan trọng. Chất lượng giấc ngủ tốt lên, tâm trạng của cô cũng tốt, không thể nào mà tức giận cho được.

Ninh Căn nhướn mày: "Vì sao chứ?"

Thi Thanh không trả lời câu hỏi này, mà hỏi vặn lại: "Tôi sẽ định cư ở đây, đợi đến khi cậu tốt nghiệp nếu vẫn còn hứng thú với tôi thì chúng ta sống chung đi."

Ninh Căn ngẩn ra, lại cau mày nói: "Chị lại dễ dàng lừa bịp tôi đúng không?"

Thi Thanh buông tay cậu ra, thuận thế trượt lên cổ tay, đến khuỷu tay, sườn cổ, cuối cùng đặt lên gương mặt cậu xoa bóp nói: "Không lừa cậu,

mỗi khi được nghỉ cậu cũng có thể tới đây, có lẽ tôi sẽ ở chỗ này thêm nửa năm nữa."

"Thật sao?" "Đương nhiên."

Ninh Căn đè mạnh lên người cô, ánh mắt rực sáng nói: "Bây giờ tôi muốn bắn vào trong người chị."

“Không được, tôi mệt lắm.” Thi Thanh lắc đầu từ chối.

Ninh Cẩn đột nhiên bị đề nghị của cô bao phủ lấy, đã chẳng nhớ giận dữ nữa, khi nghe thấy cô nói mệt còn nằm xuống bên cạnh cô luôn, túm lấy tay cô, chẳng hề mang bất cứ dự vọng nào, chỉ đơn thuần là túm lấy.

“Chị nói hiện giờ không được, không phải nói không thể bắn vào trong người chị, đúng không?”

“Đều không được.” Thi Thanh trả lời.

“Tôi muốn kết hôn với chị.” Ninh Cẩn nói tiếp.

“Cũng không được.” Thi Thanh kéo chăn đắp kín đầu, chuẩn bị ngủ nướng một giấc.

“Vậy thì tôi còn có thể làm gì?” Thậm chí Ninh Cẩn đã bắt đầu giả vờ đáng thương, giọng nói còn kèm theo chút ầm ỨC.

“Tôi.”

Sắc mặt Ninh Cẩn đờ đẫn, sau đó nghiêng người đưa một cánh tay xoa bóp lấy bụng cô, cậu còn che giấu nói: “Tôi xoa bóp cho chị thoải mái chút.”

Xoa mãi xoa mãi đã xoa tới trên ngực cô, vờ vò hai bầu vú* thịt, động tác của khe khẽ chậm chạp, cũng khá là giống với mát xa, quả thực khiến Thi Thanh có cảm giác được thả lỏng.

Chương 21

Động tác của cậu rất nhẹ nhàng, so với xoa bóp càng giống như vuốt ve hơn, đôi tay bóp lấy hai v* thịt của cô, hai đùi cạ lên đùi

cô, một chiếc đùi chống lên giữa hai chân cô, cạ qua cạ lại

trên đó, thi thoảng đầu gối chạm vào vùng riêng tư ướt đẫm, đó là sức lực xoa bóp nhẹ nhàng sẽ khiến cô cảm thấy thoải

mái, nhưng không khiến cô mệt mỏi.

Cô mang trong mình tâm tình hưởng thụ đáp lại từng đợt vuốt ve của cậu, xoa bóp lên cơ bắp ở vùng eo của cậu, nửa năm không gặp cơ bắp của cậu đã lớn hơn một chút, trong vóc dáng cũng đẹp hơn rồi, tối qua cô bị đè quá đột ngột nên không nhìn kỹ, hiện giờ nhìn lại, chẳng hiểu sao trong lòng Thi Thanh lại cảm thấy phờ phợt.

Đàn ông thấy phụ nữ trước lời sau vênh sẽ nhìn thêm mấy lần, phụ nữ nhìn đàn ông vai rộng eo hẹp, cơ bắp mướt mắt sẽ rung động không ngớt.

Ánh mắt của cô dừng trên người cậu, hai tay sờ soạng trên người

cậu, sờ cơ thịt và nếp gấp giữa cơ thịt với nhau, cho dù là một phần được tấm chăn che mắt cũng có thể bổ não được.

Lần đầu tiên trong đời cô có khái niệm đẹp trai.

Cậu không dừng trên bầu v* của cô quá lâu, thực sự giống như thợ

mát xa chân chính, xoa bóp men theo đường cong cơ thể cô xuống dưới, xoa

bóp khiến bắp thịt đau cứng của cô mềm đi một chút. “Úm~”

Thi Thanh chẳng hề ngại ngùng khi phô bày ra cảm giác của mình, điều này khiến Ninh Căn mừng húm, vậy nên cậu càng kiên nhẫn hơn, xoa bóp xong mặt trên, lại lật người cô qua, để cô nằm sấp xuống, sau đó xoa bóp phần lưng cho cô, lúc này cậu đã kéo tấm chăn ra, ngồi quỳ bên trên hông cô, hai bàn tay du đưa khắp bờ lưng cô.

Tư thế này khiến Thi Thanh hơi thất thần

một chút, cô không khỏi quay đầu lại nói: “Không được vào từ phía sau đâu đấy.”

Thế có nghĩa là cho phép cậu làm một nháy buổi sáng rồi. “Ừ.”

Ninh Căn cười khúc khích ngậm lấy môi cô, lại thuận thế hôn xuống dưới, trượt qua cằm, sườn cổ, rồi đến xương bả vai, xương

cánh bướm, hai bên sườn và thịt mềm nơi bờ eo, tiếp đó cậu không ngừng hôn xuống dưới,, thân dưới của cậu cũng đang

lùi về sau, chày thịt cứng như đá kia thuận thế trượt vào giữa hai chân cô, ma sát qua lại giữa hai chân dang rộng ấy, chỉ ma

sát nhẹ nhàng đã cứng ngắc lên rồi, cô có thể cảm nhận được sự tồn tại của vật kia giữa hai chân mình vô cùng mạnh mẽ hệt như kẹp một cây gậy th*o to bụi vậy. Rõ ràng là đã từng giã nhau rồi, nhưng lúc này tâm tình thả lỏng, bỗng nhiên cô lại không thể tưởng tượng

nổi chiếc chày thịt to tướng kia làm thế nào để nhét được vào trong cơ thể cô.

Thi Thanh muốn làm rõ sự tò mò này, cô quay đầu nói: “Tôi muốn ch*ch.”

Hai mắt Ninh Căn sáng rực như đèn pha ô tô, phối hợp lật người cô lại, đang chuẩn bị sờ soạng bên dưới của cô, thì cô lại chống người dựa vào tường, cúi đầu nhìn nơi riêng tư của hai người: “Tôi muốn nhìn thấy nó vào từng chút một.”

Bỗng chốc gương mặt Ninh Căn đỏ phừng lên, bản thân cậu thường xuyên nhìn chày thịt của mình ra vào khe thịt đáng yêu

kia như thế nào, nhưng cậu chưa

từng để Thi Thanh nhìn thấy, chỉ nghĩ đến dáng vẻ cô nhìn chày thịt của mình thôi, ruột gan cậu đã rực lên như lửa cháy.

Phản ứng này của cậu khiến Thi Thanh thấy rất hài, vẻ mặt

cô hứng thú bưng bưng, dứt khoát chủ động đưa tay bắt lấy cây gậy th*t kia, nhưng ánh mắt lại nhìn chăm chăm vào cậu:

“Sao hả? Không muốn ch*ch à?”

“Không...Không phải không muốn...” Lúc nói chuyện Ninh Căn lại lắp bắp.

Thi Thanh xoa cây chày thịt kia, nhưng lại

cố ý không nhắm chuẩn vào khe thịt của mình, chỉ khẽ khàng xoa bóp, cô hỏi: “Thế cậu đang đợi gì đó?”

Gương mặt Ninh Căn đỏ ửng lên, cậu cắn răng hít sâu một hơi, cố gắng lờ đi ánh mắt nóng cháy của cô, nhắm chuẩn chày thịt vào khe

huyệt nhỏ kia, lúc đầu kh*c cắm vào trong khe thịt, thịt mềm của khe huyết bị nhét vào trong một chút, cảnh tượng này Ninh Cẩn càng nhìn càng thấy thích, có thể nào cũng không chán nổi.

Bàn tay bắt lấy chày thịt của cậu bỗng dùng sức thêm chút, Ninh Cẩn rít một hơi, nhìn cô, hỏi: "Sao thế? Không thoải mái à?"

"Không, ở góc độ này tôi không nhìn thấy toàn bộ, tôi muốn nhìn thấy hết cơ." Thi Thanh nói rồi nhìn quanh bốn phía, sau đó cô hơi ngả người ra, với chiếc hộp phấn mắt trên bàn lại, sau khi mở ra thì mượn mặt gương ở bên trong, nhắm chuẩn vào nơi giao thoa giữa chày thịt và khe huyết, cô vừa nhìn đã không khỏi thốt lên: "Bị căng ra to như thế này

cơ à."

Đây là lời nói kháy gì thế.

Mặt Ninh Cẩn càng đỏ hơn, về phương diện xấu hổ này, cậu đúng

là không thể so bì với Thi Thanh được, dường như cô chẳng có giới hạn nào.

Dưới sự ra hiệu của Thi Thanh, Ninh Cẩn tiếp tục đẩy chày thịt về phía trước, thịt ở khe huyết bị nhét vào hết như lõm xuống, bàn tay của cậu cũng run lên, chỉ nghĩ đến việc Thi Thanh đang nhìn chăm

cậu đã không chịu nổi rồi.

Điều này lại mang tới cơn kích thích khác biệt tới cho cậu, bỗng dưng khiến cậu rất muốn biểu hiện cho tốt, vậy nên khi chày thịt

cắm vào xong cậu định bắt đầu cầm rút, kết quả cậu lại nghe thấy giọng của Thi Thanh:

“Vẫn còn chưa vào hết đó.”

Chương 22

Chưa vào hết hoàn toàn đây chủ yếu là do vấn đề tư thế, cậu hơi nhích sửa lại tư thế một chút, để cho hai chân cô gác lên đùi

cậu, khiến cơ thể cô hơi ưỡn về phía sau, lúc này chày thịt mới đâm vào lút cán.

“Ừ...” Lối đi của Thi Thanh thít chặt lại, bao bọc lấy chày thịt của cậu, giọng nói của cô đã hơi bay bổng lên rồi: “Vào hết rồi đó, tôi giỏi quá đi mất.”

Ninh Căn nhìn gương mặt vui vẻ của cô, cũng vui theo. “Còn có giỏi hơn nữa kia.” Cậu bắt đầu cầm rút chày thịt của

mình, mảnh thịt của khe huyết bị nhét vào cũng ra vào theo, ánh mắt của Thi Thanh càng sáng hơn, dù sao đây cũng là lần đầu tiên

cô có thể nhìn thấy rõ ràng bản thân và Ninh Căn tiếp xúc khoảng cách âm với nhau, cô cảm thấy thực sự thú vị, sau khi cơ thể được xoa bóp đầy đủ mệt mỏi tan đi khá nhiều, lúc này

bị kích thích như thế, cơ thể cô tạm thời quên đi cảm giác nhức

mỏi, thay vào đó là khoái cảm và khát vọng. Cô nhìn qua gương thấy mình vô thức ưỡn vùng háng lên phối hợp với động tác cầm rút của cậu, cảm giác đó kỳ diệu vô cùng.

Chỉ là chưa thấy kỳ diệu được lâu, Ninh Căn đã tăng tốc lên, bàn tay cô cũng không vững nữa, tấm gương kia rơi lên giường, cô chống

tay xuống đệm, dưới từng cú nắn mạnh của cậu sau lưng cô liên tục cọ vào vách tường, vốn dĩ vách tường có hơi lạnh lẽo nhưng cọ tới cọ lui lại có chút nhiệt độ rồi.

Lúc Ninh Cẩn cầm rút chày thịt của mình, vẫn không quên lấy chiếc gối kê vào sau lưng cô, để cô có thể dựa vào gối, nhưng bầu v* trước mặt liên tục đong đưa xóc nảy khiến cậu muốn bóp nó vô cùng, vừa

rồi không dám dùng sức xoa bóp sợ cô càng đau hơn, nhưng lúc

này khoái cảm đã chiếm thế thượng phong, cậu không khách sáo nữa, bắt lấy hai luồng nhũ th*т kia vừa nắn bóp vừa dùng sức thọc vào

lối đi vừa chặt vừa mềm kia, Thi Thanh bị từng đợt khoái cảm kích thích ưỡn ngực lên, ngửa đầu về phía

sau, há miệng thở gấp, nơi khoe môi bật ra tiếng rên rĩ đứt quãng. “Nhẹ thôi, nhẹ thôi....Đau....”

Tay cậu với lấy bầu nhũ th*т của cô, theo đó là cảm giác khoái cảm kích thích trên dưới khiến cô rất thoải mái, nhưng quả thực là cậu già mạnh quá, lúc kẹp lấy đầu v* của cô dùng sức rất

mạnh, khiến đầu v* cô đau nhói lên.

Ninh Cẩn ấn lên mu bàn tay của cô, điều khiển bàn tay cô đi xoa bóp bầu v* của chính mình, cậu nhìn chăm chăm vào cảnh đẹp trước

ngực và tiếng rên rĩ không dứt của cô, càng nhìn càng vô thức dùng sức hơn, ước gì có thể giã nát cô thành từng mảnh vụn, dục vọng

ngược đãi vừa mới loi nhoi lên, đã bị lối đi của cô kẹp mất luôn. “Ừ.”

Ninh Cẩn sững tới nỗi gập cả eo lên rên một tiếng.

Lúc cong eo xuống cậu dứt khoát không thẳng lên nữa, mà ngậm

lấy đầu v* mà cô cảm thấy đau đớn kia, vừa bú mút, vừa tiếp tục nắc hông.

“Ư, ư, a~”

Cơ thể Thi Thanh uốn éo không ngừng, không cần biết là bao nhiêu lần khoái cảm luôn chiếm ưu thế, khiến cô thất thần.

Chẳng biết qua bao lâu, cổ họng của cô bắt đầu hơi đau, đó là cảm giác hít thở thiếu mất ô-xy, hiện giờ thời gian đối với cô mà nói đã không còn là khái niệm rõ ràng nữa, nhưng cô biết bản thân mình sắp không trụ nổi nữa. Mà Ninh Cẩn dường như cũng rõ ràng tình trạng cơ thể cô, trong lúc lồi đi của cô thít chặt một lần nữa, cậu xoay người cô lại, lồng ngực dán sát lên tấm lưng cô, nói khế bên tai cô: “Hiện giờ có thể dùng động tác này rồi chứ?”

“Không...” Thi Thanh vẫn chưa nói ra lời, đã bị cậu ngậm chặt lấy bờ môi, cậu dùng đầu lưỡi với thái độ cứng rắn xuyên thọc vào trong

miệng cô, quấn quýt lấy đầu lưỡi của cô, khiến cô không thể nào nói ra lời nữa.

Sau đó cô đã cảm thấy một bộ phận nào đó trên cơ thể mình bị đụng vào một cái, chỉ là một cú khiến cả cơ thể cô căng chặt

lại, trong khoảnh khắc đó cô đã hoàn toàn mất đi lý trí, đại não trắng xóa, còn không đợi cô phản ứng lại, nơi đó lại bị thúc vào từng cú, mỗi một lần đều dùng sức hơn lần trước, chút lý trí còn sót lại của cô cũng bay sạch, thân thể ngã vào một hố lửa nóng, cả người như nóng chảy ra.

“hu hu hu...”

Tiếng rên rĩ của cô bắt đầu biến thành tiếng xin tha, không thể nào nói ra nổi một câu.

Chày thịt liên tục ra vào ma sát với lõi đi, càng nhanh càng nóng, cơ nóng rục hết như bốc lửa khiến cậu càng tăng tốc lên, càng ra sức hơn, âm thanh phạch phạch phạch vang không ngớt

tai, trong phòng chỉ còn lại tiếng hô hấp nặng nề và tiếng

cơ thể va vào nhau phạch phạch, cùng với tiếng khóc hu hu nơi kẽ răng của Thi Thanh.

Lần này Ninh Cẩn bắt trong cơ thể cô, hơn nữa không hề rút ra luôn, mà nằm bò trên người cô, để mặc cho cô đẩy mình cũng nằm như cá chết không buông tay.

“Tôi...” Thi Thanh phát hiện mình không nói ra tiếng nữa, nhưng cô vẫn muốn đứng dậy.

“Đừng nhúc nhích.” Giọng nói của Ninh Cẩn mang theo cảm giác dỗ dành, “Ngoan một chút, đợi thêm một lát.”

“Đợi....Đợi gì chứ?” Thi Thanh nhăn mày, gương mặt ửng hồng sau cơn sóng triều trông giống như đang làm nũng, “Tôi đã bảo cậu không được bắn bên trong rồi, cậu còn thế này...Tôi không đấm cậu là may lắm

rồi đấy.”

“Chị đấm tôi đi.” Ninh Cẩn vùi mặt cọ vào hõm cổ của cô, giọng nói mềm nhũn xương, “Chúng ta kết hôn sinh con nhé.”

“Không muốn.” “Không muốn cái nào.” “Không muốn hết.”

Ninh Cẩn hừ hừ hai tiếng, nói: “VẬt tôi không cho chị đứng dậy nữa.”

“Không đứng dậy cũng được.” Thi Thanh chẳng hề bận tâm, “Hiện giờ có một thứ gọi là thuốc tránh thai.”

“Không được uống.” Ninh Cẩn cấn lên d*ì tai cô một phát, tức hừ hừ nói, “Tôi không muốn chị uống.”

“Cậu có quản nổi tôi đâu.” Thi Thanh cười khẩy.

Quả thực trên phương diện này Ninh Cẩn không quản nổi cô, nhưng lúc này hai người đều đang được nghỉ, có thời gian cả ngày, mà hai

người vẫn còn trần truồng nằm trên giường, thân mật dán

sát vào nhau không một kẽ hở, tinh lực của chàng trai lại vô cùng. Cậu không quản nổi cô, nhưng cậu ch*ch được cô.

Hậu quả của việc Thi Thanh nói cho sướng mồm chính là bị cậu dùng tư thế phía sau giã cho mấy lần, từ buổi sáng đến

buổi chiều, Thi Thanh vừa đói vừa mệt, cổ họng còn đau

nữa, cơ thể đau nhức, điều này khiến cho một người không bao giờ biết nổi giận, tính tình ổn định như cô, lúc này cũng không nhịn nổi mà điên lên.

Lúc được hầu hạ tắm rửa cô vẫn không quên quở trách cậu: “Tôi đã nói rồi....Khụ khụ....Không được dùng tư thế phía sau....Khụ khụ....”

Ninh Cẩn đau lòng nhìn cô, véo lấy má cô: “Muốn mắg tôi thì ngày mai hãy mắg, giờ đừng nói gì nữa, đợi lát nữa tôi ra ngoài

mua chút thuốc cho chị.”

Thi Thanh lờm cậu một cái, quả thực là không nói ra lời

nữa, cơ thể cô còn đang run rẩy đây này, nhất là phản ứng nơi âm đạ* mãnh liệt nhất, hết như bị đập liên tục một ngày

một đêm vậy, cô lại quên hết tức giận, giờ chỉ muốn ngủ một giấc thôi.

Vì quá đói, cô không thể nào ngủ nổi, nằm trên ga giường và tắm chân được thay mới, nghe tiếng máy giặt xoay chuyển, bỗng nhiên cô thấy lòng mình tĩnh lặng

lạ thường, nếu như cơ thể có thể bình tĩnh lại được một chút thì tốt rồi.

Ninh Căn vẫn mua thuốc tránh thai cho cô, và đảm bảo về sau

nếu không được sự cho phép của cô, cậu sẽ không bao giờ bắn bên trong cô nữa.

Ăn cơm uống thuốc xong, hai người nằm trên giường trò chuyện với nhau.

Chuyện Thi Thanh không còn kháng cự cậu nữa, chẳng bao lâu đã khiến cậu nói ra hết tất cả mọi chuyện từ hồi bé tí đến giờ, cuộc sống của người này vô cùng đơn giản, từ nhỏ đến lớn đều là trò ngoan, chỉ thích học hành hoặc thi thoảng chơi game, hút thuốc

cũng chỉ là hứng thú nhất thời, không hề nghiện ngập, lâu lâu mới làm một điều, tác phong sinh hoạt cực kỳ tốt.

Nói mãi Ninh Căn mới ngớ ra: “Sao cứ nói về tôi vậy, tôi cũng muốn nghe chị nói.”

“Có gì hay mà nói, chỉ là học hành học hành thôi, sau đó trưởng thành, ra ngoài làm việc, gánh nợ trả góp nhà ở còng lưng.” Thi

Thanh nói.

Nhìn có vẻ thực sự là không có chút khe hở nào.

Ninh Cẩn lại dùng đủ các thể loại truy hỏi, cô không thể nào cứ dùng học hành để qua quýt xong chuyện được.

“Tại sao chị lại phòng bị tôi như vậy? Không thể nói với tôi

sao?” Ninh Cẩn lại bắt đầu cọ cô rồi, dường như cậu đã phát hiện chỉ cần làm nũng với cô, cô sẽ mềm lòng vậy.

“Chẳng có gì hay mà nói cả.” Giọng điệu của Thi Thanh hơi bất lực.

“Có chuyện gì không muốn nhớ lại hay sao?” Ánh mắt Ninh Cẩn nhìn cô hơi dè dặt, hết như một con chó nhỏ mới mọc lông vậy.

“Vậy thì không, quả thực là không có gì hay để nói cả, chỉ là cuộc sống thường ngày nhàm chán tầm thường thôi.”

Thi Thanh tỉ mỉ nhớ lại, cảm thấy đúng là cuộc đời của mình thực

sự chẳng có chỗ nào đáng nói, chẳng qua cô vẫn để lộ ra chút thông tin của mình cho cậu nghe: “Quên mất không nói, tôi là cô nhi, cho

nên không có người nhà, cũng không có hứng thú với bạn

bè gì cả, không có việc gì làm thì cơ bản đều ở nhà chơi game, thế nên tôi không lừa cậu chút nào đâu, quả thực là chẳng có gì hay để nói cả.”

Đáp lại cô là một cái hôn, dịu dàng liếm láp, hết như vố về cô vậy.

Cậu đang cảm thấy khi cô nói những chuyện này sẽ buồn bã khó chịu sao?

Đáng yêu thật.

Thi Thanh mỉm cười đáp lại cái hôn của cậu.

Chương 23

Sau khi Thi Thanh và Ninh Căn chính thức ở bên nhau, cuộc sống trừ có thêm một người luôn gửi tin nhắn cho cô ra thì chẳng

có nhiều thay đổi, à, còn có một chuyện là tiện cho cô, trước kia cô từ chối người theo đuổi luôn nói mình có bạn trai

rồi, nhưng chẳng thể nào lấy được tấm ảnh nào ra, hiện giờ có thể lấy ra rồi.

Đối với chuyện này Ninh Căn cực kỳ ủng hộ, mà thi thoảng còn gửi cho cô đủ các loại ảnh tự sướng của mình, kỹ thuật tự sướng của cậu cũng tăng lên theo thời gian.

Cuối tuần cậu sẽ tới bên này của Thi Thanh, thi thoảng cô không tăng ca cũng sẽ tới chỗ cậu để qua đêm, lợi ích của việc hai thành phố cách nhau rất gần cũng thể hiện ra.

Tư thế mà hai người mở khóa được ngày càng nhiều lên, cơ thể cũng rất ăn khớp với nhau, cơ bản chỉ cần một động

tác đã có thể hiểu được đối phương muốn gì, như thế cũng khiến cuộc sống của họ ngày càng vui vẻ hơn.

Có lẽ từng làm và chưa từng làm thực sự sẽ có chút khác biệt, cơ thể của hai người càng ngày càng trở nên thành thực, so với sự non nớt lúc

ban đầu mà nói đã tăng thêm chút sức hút khác nữa.

Tròn một năm ở bên nhau, Ninh Căn bắt đầu chuẩn bị công việc thực tập, cậu còn cố ý về nhà thực tập, bởi vì như thế sẽ gần Thi Thanh hơn.

Hôm quay về, cậu đã sớm ở nhà đợi Thi Thanh rồi.

Căn nhà mà Thi Thanh mua đã trang hoàng

xong, có thể vào ở được, hôm chuyển vào, Thi Thanh còn cố ý mời cậu tới ăn bữa cơm, sau đó giã nhau một trận đã đời.

Cậu cũng đã có được chìa khóa nhà Thi Thanh.

Căn nhà mà cô mua có hơi hẻo lánh, xung quanh có thể nói là heo

hút chẳng có mấy người, lần đầu tiên Ninh Căn tới đã có một cảm giác: Nơi này nguy hiểm quá đi mất.

Thi Thanh lại nghĩ rằng: tầm nhìn rộng rãi hơn, yên tĩnh.

Từ trong nhà nhìn ra ngoài là một mảnh đất hoang phế kéo dài đến tận chân trời, mà nơi xa là những tòa nhà cao tầng thẳng tắp, tầm nhìn

này không ngăn ánh nắng, Thi Thanh thấy như này rất tốt, tuy xung quanh không phồn hoa náo nhiệt, nhưng trị an ở nơi

này khá ổn, xung quanh nhiều nhất chỉ xảy ra chút chuyện

trộm vặt, cơ bản đều chưa có sự việc mang tính chất nguy hiểm xảy ra, thực sự là có thể nói dân phong thuần phác.

Thi Thanh vừa về tới nhà đã thấy cậu đang nấu cơm trong bếp.

Cô đi tới ôm lấy eo cậu, khẽ cọ lên người cậu, mệt mỏi trên người

dường như đã tan bớt đi nhiều rồi.

“Chị về rồi à.” Ninh Cẩn không chạm vào cô, trên tay cậu toàn là mùi khói dầu, sẽ bám dính lên người cô mất, “Cơm sắp xong rồi, chị mau đi rửa tay rồi ngồi nghỉ một lát, xong ngay đây.”

“Được.” Mỗi khi tan làm, Thi Thanh sẽ mang về mặt bình tĩnh lạnh lùng, dường như là một người không buồn chẳng vui, nhưng hành động của cô trước nay

luôn chủ động nhanh nhạy, gương mặt cô lạnh tanh hân một cái lên má Ninh Cẩn xong, cô xoay người đi ra khỏi phòng bếp luôn.

Có những lúc Ninh Cẩn

cảm thấy Thi Thanh rất thích cậu, không chỉ vì ở bên cậu

cô có thể ngủ ngon, còn vì con người của cậu khiến cô rất thích.

Thế nhưng có lúc gương mặt cô lạnh tanh, lại khiến cậu nghĩ rằng mình nghĩ nhiều rồi, tuy nói dưa hấu xanh cũng có thể đã khát, nhưng cậu vẫn muốn càng nhiều hơn, cảm giác thiếu hụt tình yêu thường xuyên khiến cậu buồn rầu, cậu khát vọng tình yêu của cô, chiến thắng cả về cơ thể của cô, nhưng cậu chỉ có thể thông qua khát vọng

cơ thể cô để thỏa mãn cảm giác thiếu hụt nơi đáy lòng mình.

Ăn cơm xong, hai người trẻ tuổi mấy ngày không gặp lại lẫn vào một chỗ với nhau, Thi Thanh có một thói quen, mỗi lần ăn xong đều sẽ dùng nước súc miệng để súc, con người

cô nhìn thì lạnh nhạt, nhưng khẩu vị rất nặng, thích hút thuốc uống rượu, ngay cả nước súc miệng cũng là loại cay nồng lên.

Ninh Cẩn không thể nào thích ứng nổi mức độ cay đó, sau này cậu

dứt khoát một một loại thanh mát hơn một chút, còn về mỗi lần hai người hôn nhau đều sẽ ngửi thấy mùi nước súc miệng

của đối phương, ngược lại sẽ cảm thấy có phần mới mẻ.

Hết như hai người ôm ấp hòa vào cơ thể của đối phương, vuốt ve, hôn hít, có lúc Thi Thanh chủ động sẽ cho cậu ảo giác rằng cô rất yêu cậu.

Chẳng bao lâu quần áo của hai người đã ném đầy trên mặt đất, hai người trần truồng quấn chặt vào nhau, mới đầu chỉ là ôm

hôn vuốt ve, nhưng cho dù chỉ là như vậy cũng đã vô cùng cháy bỏng rồi.

Cơ thể nhanh chóng nóng lên, trong đầu Ninh Cẩn nghĩ lại là chuyện khác: Kết hôn.

Khi cậu đưa chày thịt của mình cắm vào trong âm đạo* của

cô, dục vọng đối với việc kết hôn không ngừng bành trướng trong đầu cậu, che lấp hết toàn bộ khoái cảm.

Ninh Cẩn chẳng hiếm khi nhắc đến chuyện kết hôn, trong bất cứ ngày lễ nào chuẩn bị bất ngờ cho cô, cậu sẽ nhắc đến một câu, Thi Thanh vẫn mang thái độ từ chối như thường.

Cậu hưng hăng chọc lên mẩu thịt mềm kia của cô hai phát, khiến

cô hét ầm lên, lúc này cậu mới hỏi: “Tại sao chị lại không đồng ý lời cầu hôn của anh, hả?”

“Ừ, khụ khụ....”

Ánh mắt Thi Thanh nhìn cậu đã mê li đi, nhưng còn mang theo mấy phần tình ý, ánh mắt này luôn khiến cậu chìm say vào.

“Cậu trẻ quá...”

Cuối cùng cô cũng nói ra suy nghĩ trong lòng mình. “Anh trưởng thành rồi.” Ninh Cẩn không cam lòng nói.

“Vẫn còn chưa tới độ tuổi kết hôn theo pháp luật quy định đâu.” Giọng nói của cô mang theo ý cười, con người Thi Thanh chỗ nào cũng

tốt, chỉ là lúc trào phúng người khác cực kỳ có tinh thần, thi thoảng sẽ khiến người ta nổi giận.

Trong lòng Ninh Cẩn dâng lên ngọn lửa không tên, nhưng lại bị một loại vui mừng che mất, cậu không ngừng động tác cắn rút, rồi lại cúi người dán sát vào lưng cô, hôn lên tai cô, hỏi:

“Vậy đợi đến khi anh đến tuổi, thì chị sẽ đồng ý đúng không?”

“Cũng....Cũng không được....” Nơi sâu thẳm giữa hai chân cô cho tới hiện tại cũng không thể nào khiến cô hoàn

toàn thích ứng được, dường như không cần biết có giã như nào cũng không thể nào thích ứng nổi, mỗi lần đều sẽ mang tới cho cô kích thích cực kỳ mãnh liệt, khiến cả người cô mềm oặt

xuống, thậm chí ngay cả hô hấp cũng trở nên đứt đoạn gấp gáp, lúc này cô bị cảm giác đó giày vò không chịu nổi, nhưng vẫn phải phân tâm

trả lời câu hỏi của Ninh Cẩn, điều này sắp giày vò cô phát điên rồi. “Ừm...A, ừm, Đợi, đợi lát nữa lại nói....”

“Không muốn.” Ninh Cẩn hung hăng đâm cô mấy phát, khiến cô phút chốc khiến cô mất hôn.

Ninh Căn ý thức được như thế này không ổn, cậu thả chậm tốc độ, không còn đụng vào mẩu thịt mềm đó nữa: “Anh muốn biết ngay bây giờ.”

Hai đùi Thi Thanh run lên, sau đó hơi thở gấp gáp dần dần bình ổn, cô nói: “Đổi tư thế đi...”

Ninh Căn thấy được, vậy nên xoay người cô lại, để lưng cô dựa lên gối đầu, cho gương mặt cô đối diện với cậu, mẩu thịt mềm kia luôn cọ xát với chày thịt, nhưng không vì thay đổi động tác

mà không thể chạm tới, cậu cũng chẳng vội, bây giờ mới

là bắt đầu thôi, nếu không vì bức hỏi cô, thậm chí cậu sẽ không dùng tư thế phía sau ngay từ khi bắt đầu.

“Cậu còn muốn biết gì, gì nữa...”

Cơ thể của Thi Thanh đón nhận từng cú va chạm chậm chạp của

cậu, hai v* lắc lư đung đưa không ngừng trước mặt cậu, điều này ngăn cản suy nghĩ của cậu, vậy nên cậu bắt lấy đôi v* không ngừng nhảy loạn kia, vừa bóp vừa hỏi: “Nếu như anh đến tuổi rồi, chị có bằng lòng kết hôn với anh không?”

“Tương lại có rất nhiều ưm...”

Thi Thanh đè nén tiếng rên rỉ từ sâu trong đáy lòng: “Môi trường sống hiện giờ của cậu còn rất....Ừ....Rất đơn giản...”

Ninh Căn cúi người xuống ngậm lấy đôi môi cô, trong lúc lấy hơi vội nói: “Có lẽ anh không đơn thuần như chị nghĩ đâu, đương nhiên hiện giờ quả thực anh chưa cảm nhận được áp lực cuộc sống, nhưng điều này không có nghĩa là cái gì anh cũng không hiểu, nói cho cùng thì môi trường sống của anh sẽ khiến anh nhìn thấy đủ các loại

người....Thi Thanh, không phải anh chưa từng nhìn thấy người con gái nào đẹp hơn chị, cũng không phải chưa đối diện với cảm

đổ, nhưng những thứ đó đối với anh chẳng quan trọng, cũng chẳng sao cả, anh chỉ muốn chị thôi, chị đừng cân nhắc quá nhiều vì anh nữa.”

“Chuyện của tương lại....A!” Thi Thanh còn muốn tiếp tục thuyết phục đối phương, nhưng bỗng nhiên cậu lại tăng tốc, hết như cố ý đè ép lời cô định nói xuống vậy.

Tốc độ chày thịt ma sát vào lối đi càng ngày càng nhanh hơn, tới cuối cùng Thi Thanh còn bắt đầu không cảm giác được động tác cầm rút nữa, mà chỉ có thể cảm nhận được khoái cảm nơi sâu thẳm bên

trong đang bao trùm lên cơ thể cô, đó không phải là cảm giác tê dại toàn thân khi mẩu thịt mềm kia bị chọc vào, mà là một loại tê dại giống như được an ủi vọt ra khắp người, khoái cảm càng thêm tê dại càng thêm được an ủi, cảm giác này khiến cô thấy rất thoải

mái, cô không hề keo kiệt đáp lại, thậm chí cô còn học được cách khen ngợi để cậu dùng sức hơn.

“A~ A~ Sướng qua đi....”

Đúng như dự đoán Ninh Căn được cổ vũ, càng gắng sức hơn nữa.

Chỉ là tán thưởng cũng cần dùng sức, Thi Thanh bị giã cho thần

hồn điên đảo, nhanh chóng mất hết sức, giọng nói của cô cũng bắt đầu yếu đi, mặc cho hô hấp nặng nề của ai mà liên tục tán thưởng khen ngợi hai ba mươi phút đồng hồ cũng đau ră họng, càng đừng nói bình thường lúc làm việc Thi Thanh đã luôn phải nói chuyện, vốn dĩ cổ họng đã được sử dụng hết công suất, nhưng cho dù cô khàn đi, cũng là loại khàn mềm mại, ngọt lịm hút người như bột đậu

nghiền.

Tới lúc sắp xong, cậu lại xoay người cô qua, cậu luôn thích dùng tư thế này để kết thúc. Cho dù là thi thoảng vì quá mức

mãnh liệt khiến Thi Thanh cảm thấy phần nộ, nhưng cậu vẫn kiên trì dùng nó.

Cảm giác tê ngứa nhanh chóng bị cảm giác thỏa mãn

biến thành tê dại quá mức, khiến cả người Thi Thanh như bị điện giật, từng đợt sóng triều tiếp nối nhau, cảm giác điện giật cao hơn tê ngứa hơn tràn ra khắp cơ thể cô, khiến cô vừa sung

sướng vừa đau khổ, cuối cùng trong khoảnh khắc phát tiết cuối cùng cảm giác tê ngứa đè nén đã lâu kia đã được thỏa mãn trong một lần, khoái cảm mãnh liệt quá mức như thế này, suýt thì khiến cô chuột rút, may

mà chỉ run rẩy mấy cái, sau đó dư âm của khoái cảm vẫn đang cuộn trào lên.

Ninh Căn nằm xuống bên cạnh cô, nhân lúc cô mất hồn lại nói: “Chúng ta đã phù hợp với nhau thế này, không kết hôn không được đâu.”

Thi Thanh chỉ thở dài một hơi, lần này cô không còn khuyên cậu nữa, mà chỉ nói: “Tôi rất thích cậu.”

Hai mắt Ninh Căn sáng rực lên: “Thật sao.”

“Phải, so với cậu tưởng tượng thì còn thích hơn nhiều

lắm.” Ánh mắt Thi Thanh nhìn cậu đã dịu dàng rất nhiều, “Đối với tôi mà nói, được cậu thích là một chuyện rất hạnh phúc.”

Ninh Căn ừ hử hai tiếng, ánh mắt sáng như sao nhìn cô, dường như đang cổ vũ cô nói tiếp đi.

Thi thoảng cậu cũng sẽ có một mặt cực kỳ trưởng thành ngẫu nhiên, nhưng đa số cậu sẽ giống như một thiếu niên

ngây thơ, Thi Thanh nghĩ đến những thứ này đều là cậu.

Khi làm việc cô là người luôn treo nụ cười tốt tính trên mặt, lúc ở một mình thì làm gì cũng chẳng có sức, những thứ này đều là cô, con

người không thể chỉ có một mặt, nhưng đã số những lúc chỉ phơi bày ra một mặt mà thôi.

Cô vuốt ve gương mặt của cậu, ánh mắt càng trở nên dịu dàng hơn: “Trước kia tôi luôn cảm thấy cuộc đời này nhạt nhẽo vô vị, cố gắng gì đó, cũng chẳng qua vì muốn để nửa đời sau sống thoải mái

hơn chút, vì lúc ăn được món muốn ăn, mua được thứ muốn mua không cần phải chờ đợi, không cần phải do dự, nhưng thực ra cũng chẳng

có mấy cảm giác, chỉ dùng nó để giết thời gian. Nhưng cậu sẽ khiến tôi cảm giác bất đồng, thời gian tôi ở bên cậu không phải dùng để giết thời gian, mà vì thích cậu mới ở bên cạnh cậu, tôi cũng sẽ không cảm thấy tương lai vô cùng nhàm chán nữa.”

Ninh Căn không khỏi ôm chặt lấy cô, ôm hết cả người cô vào trong vòng tay mình, cậu bị cảm giác vui sướng không gì sánh kịp này bao trùm lấy, thậm chí cảm giác này còn chiến thắng cả cảm giác

lên đỉnh, nó là dư vị lâu đời như vậy, không tồn tại khả năng mệt mỏi, hết như mầm xanh mới nhú được ánh nắng mặt trời bao bọc lấy.

Thế nhưng câu tiếp theo cô nghe thấy cậu nói:

“Thế nhưng sau này cậu đi làm rồi, thế giới quan các thứ sẽ xảy ra biến hóa, tôi cũng sẽ không nói gì, điều này rất

bình thường, nếu như cậu không còn thích tôi nữa, tốt nhất nên nói thẳng với tôi, tôi không thích tình cảm do dự dính ngấy. Tục

ngữ có câu đau dài không bằng đau ngắn, để chúng ta đều có thể tự do sống tiếp, mà không phải miễn cưỡng lẫn nhau mới là tốt nhất.”

Ninh Cẩn không đưa ra đảm bảo, chỉ nâng mặt cô lên, hôn lấy cô.

Ngôn ngữ vào giờ phút này chẳng còn bất cứ sức mạnh nào, điều duy nhất là khiến giờ phút tương lai kia gần kề, mới đủ để chứng minh chân tình của cậu.

Sau hôm này, cuối cùng Ninh Cẩn cũng không thi thoảng đột kích muốn nói về chuyện kết hôn với cô nữa. Hai người tiến vào chế độ vợ chồng già, Ninh Cẩn thực tập rất bận rộn, thường xuyên ở lại công ty, công việc của Thi Thanh cũng rất bận, thường xuyên nửa đêm

mới về tới nhà, nhưng chào buổi sáng chúc ngủ ngon của hai người không thiếu được, chỉ là thời gian ở cùng với nhau còn không nhiều bằng trước kia.

Cho dù là vậy bọn họ cũng không nhân dịp nghỉ ngơi làm nhiều hơn, mà bàn bạc với nhau, trải qua cuộc sống dưỡng sinh.

Bọn họ đều muốn làm, nhưng đến tuổi rồi, ít nhiều cũng sẽ tự kiểm chế, biết được điều gì mới là quan

trọng nhất, ví dụ như sức khỏe cơ thể, vốn dĩ đã mệt mỏi, thường xuyên thức khuya, nếu như không điều dưỡng cơ thể, vậy chẳng

phải càng tồi tệ hơn sao?

Vì vậy không cần biết có bận rộn cỡ nào hai người cũng bớt chút thời gian đi tập gym, thi thoảng cũng chạy bộ dọc theo con sông

cạnh nhà Thi Thanh, có ô-xy hay không đều làm, làn da

của Thi Thanh rất trắng, nhưng ít nhiều cũng cảm thấy bên trong

có hơi ngột ngạt, trải qua một khoảng thời gian ăn uống điều độ và tập gym, sắc mặt cô đã trở nên hồng hào hơn nhiều, trông còn trẻ tuổi hơn so với trước kia, nhìn càng xinh đẹp hơn.

Ninh Căn dựa vào cổ găng của bản thân đã khiến mình nhiều thêm vô số tình địch.

Thế nhưng thấy cơ thể của Thi Thanh tốt lên nhiều, cậu vẫn

rất vui vẻ, hơn nữa cô bắt đầu cai rượu cai thuốc, điểm này càng khiến cậu vui hơn.

Lúc Thi Thanh cai thuốc, khát vọng hôn hít càng mãnh liệt gấp nhiều lần, điểm này khiến Ninh Căn mừng quẩn cả đi lại, dù gì thì trước kia cô chủ động, nhưng còn phải xem tâm tình, chỉ thi thoảng hứng lên

mới chủ động một chút, hiện giờ vừa gặp mặt đã tới luôn mấy phát khiến cậu rất sướng.

Thái độ của bố mẹ đối với bọn họ đều rất rõ ràng, mẹ cậu

là người chính là người cố ý kia, cho tới giờ mẹ cậu vẫn tưởng rằng hai người có thể ở bên nhau là do bà dắt mũi, vì vậy cũng chẳng

hiếm khi khoe khoang năng lực mai mối của mình rất mạnh.

Tự nhiên bọn họ sẽ không vạch trần, dù gì thì hai người mới bắt đầu, cũng chẳng phải là chuyện vẻ vang gì, vậy thì không bằng để nó trở thành bí mật nho nhỏ giữa hai người đi.

Mùa hè của một năm nữa trôi đi.

Tối ngày bọn họ gặp nhau, Thi Thanh chuẩn bị quà sinh nhật cho cậu.

Phải, hôm đó chính là sinh nhật của cậu, vậy nên nó đã khiến cậu mạnh dạn hơn, hết như tặng cho mình một món quà.

Khi biết được chuyện này, phản ứng đầu tiên của Thi Thanh là cười, hơn nữa còn khen cậu đáng yêu, dường như cậu không thích được khen đáng yêu cho lắm, vậy nên cậu cứng rắn giả Thi Thanh đến khi cô khóc

mới thôi.

Lấy ơn báo oán đúng là rất quá đáng.

Chương 24

Thường ngày những món quà lớn nhỏ cũng chẳng hiếm

tặng, đối với việc chọn quà Thi Thanh đã gặp phải chứng khó lựa chọn, cô bỗng nảy ra một ý, nghĩ đến một việc mà cậu vẫn luôn muốn làm, vậy nên cô mua một bộ nội y tình thú, điều chỉnh ngày nghỉ, tới nhà cậu thật sớm.

Thằng nhãi này đúng là lắm tiền, tuy Thi Thanh không có khái

niệm quá cao về tiền bạc, nhưng cũng có thể cảm giác được, bản thân mình phấn đấu mấy năm ròng mới trả được tiền cọc nhà, còn

kèm theo khoản trả góp mấy chục năm mà cậu đã sở hữu tận mấy căn nhà, còn toàn là ở thành phố tuyến một.

May mà dục vọng vật chất của Thi Thanh không cao, cho nên cũng chẳng quan tâm tới mấy thứ này lắm, nếu không chắc chắn cô sẽ có chút cảm giác chênh lệch.

So với nơi ở của Ninh Căn, thì cô càng thích nhà của mình hơn, vì cô đã coi phòng sách là phòng ngủ, phòng

sách khá là nhỏ, phù hợp với sở thích của cô, mà phòng ngủ chính lại sửa thành phòng khách. Phạm vi hoạt động của cô cũng chẳng

lớn, cơ bản là chỉ ở trong phòng khách, phòng ngủ và phòng sách, những căn phòng khác cô không thường ra vào lắm, nhìn từ góc độ này, con người của cô quả thực là nhát nhẽo vô vị, đơn điệu đáng

sợ.

Sự xuất hiện của Ninh Căn coi như đã thay đổi một số thói quen của cô, ví dụ như Ninh Căn thích nơi rộng rãi, vậy nên cô đã rời

rộng phòng khách ra, sau đó lại chuyển bớt đi nhiều đồ đạc, cơ bản đều rất lớn mà dường như cậu cũng thích những thứ to lớn, nhà cậu

cũng vậy. Riêng ghế sofa cũng có thể nằm lên đó mà lăn lộn, vì thế hai người thường coi đó là giường mà giã nhau.

Căn phòng cậu chơi game cũng rất

lớn, Thi Thanh thích chơi ở trong phòng sách hơn, tiện thể thay đổi công việc và giải trí, với cô mà nói cố ý thay đổi

gian phòng để làm việc, điều đó thực sự quá phiền, thế nhưng

một khi đến nhà Ninh Căn, cô không thể không thay đổi thói quen của mình, cho nên cô thường hiếm khi tới.

Chủ yếu là nhà cậu quá lớn, ban ngày rất chói

mắt, cô càng không thích hơn, cô thích những nơi có ánh sáng tầm tối.

Thi thoảng cô lại nhớ về căn nhà trọ ngày xưa của

mình, giường, tủ và bàn đã lấp đầy cả không gian, thậm chí không cần đi mấy bước đã có thể đạt tới mấy địa điểm, tuy chật hẹp nhưng rất tiện.

Nhưng mà Ninh Căn có hơi nghiện mua sắm, thường xuyên

mua những thứ chẳng biết là đồ gì, cũng cần nơi để đặt, cho nên lúc mua nhà cô đã chọn có nhiều phòng một chút là đúng rồi, cô thích

môi trường nhỏ hẹp, nhưng không hề thích trong môi trường nhỏ hẹp

mà nhét quá nhiều đồ, chỉ để những thứ đồ cần thiết là đủ.

Nếu không phải Ninh Căn thích những thứ cô mua kia, thậm chí cô đã nghĩ đến chuyện

ném đi, những đồ đó trừ bỏ có giá trị thương thức ra, thì chỉ là thứ đồ bỏ đi chiếm diện tích.

Ninh Căn mang cơ thể ngập mùi rượu về, cậu vừa tham gia một cuộc xã giao, tuy đã rất kiềm chế, nhưng vẫn uống hơi nhiều chút, lúc này trong đầu đương choáng váng, nhìn thấy người như tự động phủ thêm một lớp sương mờ.

Vì Thi Thanh không thích cậu uống rượu, nên cậu không tới chỗ cô mà quay về nhà mình.

Cậu định ngủ hai tiếng đồng hồ, sau đó dậy tắm rửa rồi chạy

tới chỗ Thi Thanh sau, giờ mới chập tối không bao lâu, chắc có thể kịp gặp cô trước lúc sang ngày mới. Nhưng cậu không ngờ vừa vào

cửa đã nhìn thấy một người phụ nữ nằm trên

sô pha, là người phụ nữ mặc bộ đồ lót tình thú, cậu hoàn toàn không hề nghĩ tới Thi Thanh, cậu rất muốn cô mặc, nhưng nhắc tới một lần đã bị cô từ chối, sau đó cậu cũng không nhắc tới nữa.

Chuyện Thi Thanh không thích, chưa bao giờ cô làm.

Ninh Căn đã muốn báo cảnh sát rồi, cậu lại nghi ngờ bản thân mình say quá, sinh ra ảo giác, vừa đi qua đã thấy gương mặt của Thi Thanh, đối phương còn với tay về phía cậu.

Nhưng ngay từ ban đầu cậu vẫn tin rằng mình sinh ra ảo

giác, vì vậy không vội vàng nhào lên, chỉ sợ ảo tưởng này lập tức tan biến mất.

Dáng vẻ cô mặc đồ lót tình thú đúng là tuyệt vời.

Áo lót bằng chất ren trắng nửa che đi bầu vú của cô, bên dưới là một lớp ren che đi vòng eo thon nhỏ, có thể xuyên qua lớp ren nhìn thấy chiếc rốn lõm lõm và đường nét vùng bụng, xuống dưới nữa là quần lót, chất liệu của quần lót dày hơn một chút, che kín hết vùng âm đạo*, ngược lại sẽ tạo ra không gian tưởng tượng nhiều hơn, thậm chí cô còn đeo tất lưới màu trắng, loại dài, từ đùi non cho tới gót chân, cả cơ thể bằng lớp ren màu trắng phối hợp với cơn say mộng lung của cậu, khiến

cô hết như một thiên sứ, ngây thơ trong sáng nhưng lại

mang theo vài phần tình dục khác thường, khí chất mâu thuẫn này khiến cô càng mê người hơn.

Ninh Căn đánh giá cô từ trên xuống dưới, hết như muốn khắc sâu dáng vẻ này của cô vào trong đầu, mà ảo giác này không

hệ bị động như cậu tưởng, thậm chí còn chủ động nhõm người về phía cậu, kéo lấy tay cậu....Xúc cảm này còn khá là chân thật.

Ảo giác của cậu đã nghiêm trọng tới mức độ này rồi sao? Lẽ nào là uống say quá, đã đi ngủ và nằm mơ rồi?

Dường như cậu không chống cự nổi, mặc cho đối phương kéo tay mình đi, cậu thuận thế ngồi trên sofa, Thi Thanh mặc bộ đồ lót bằng

ren trắng bò lên đùi cậu, nơi riêng tư của hai người chạm vào nhau, lồng ngực của cô lắc lư ngay trước mặt cậu, nhìn gần, cậu có thể

nhìn thấy vải ren hằn lên nhũ th*т của cô, có lẽ là do áo lót bị nhỏ, cho nên mới

hơi chật, đã hằn lên một vết đỏ rồi. "Cậu còn đợi gì nữa? Không muốn hả?"

Giọng nói này dường như vang vọng từ nơi xa tới, cậu ngẩn người trả lời: "Không....Anh muốn mà...."

Tuy là giấc mộng, nhưng có thể giã nhau một trận với Thi Thanh như thế này cũng tốt lắm rồi.

Cậu chẳng hề do dự nâng cặp v* kia lên, xúc cảm xoa bóp ngập tràn nơi lòng bàn tay, trong giấc mơ mà còn chân thật thế này.

Cậu cúi đầu xuống hôn lên v* thịt của cô cách một lớp ren mỏng, hôn lướt xuống bên dưới, hôn tới hôn lui, dường như đều hôn sạch từng góc ngách trên v* của cô, sau đó cậu mới ngậm lấy đầu v* đang dựng đứng kia lên, liếm láp cách một lớp vải dệt, đầu v* mềm mại nhanh chóng cứng ngắc, thậm chí còn mang theo hương chanh, ngay cả mùi cũng

có luôn nè.....

Ninh Căn bắt đầu nghi ngờ liệu mình có cần thuốc hay không.

Nhưng lúc này mềm mại đang trong

ngực, cậu đã không thể suy nghĩ gì nhiều nữa, bàn tay mềm mại của người phụ nữ đặt vuốt ve lên đầu, lưng của cậu, đó là động tác

mà Thi Thanh thích làm, những thứ này khiến cậu cảm thấy chân thật vô cùng.

Dường như cậu đã nghiệm hôn lên đầu v* cô rồi, liếm láp không ngừng. Thi Thanh có thể cảm nhận được đầu v* mình đang bị chơi

đùa cách một lớp vải, cảm giác tê ngứa mang tới sự bất mãn, cảm giác

gãi không đúng chỗ ngứa, khiến cả người cô khó lòng nhẫn

nại, mà tên nhãi này hiển nhiên là say rồi, nói không chừng còn không biết mình làm gì đâu, cô dứt khoát kéo lớp vải ren kia lên, vải ren mỏng

hắn lên đường cong bên dưới nhũ th*т, ngược lại khiến bầu v* của

cô nhô lên cao hơn to lớn, vốn dĩ nó đã rất lồi rồi, lúc này sắp nhấn chìm luôn gương mặt của Ninh Cẩn vào đó.

Thi Thanh chủ động ưỡn ngực, khiến bầu v* của mình càng vào sâu trong miệng cậu, bắt lấy bàn tay đang bóp lấy v* cô của cậu, dùng sức bóp lấy, cuối cùng cảm giác gãi không đúng chỗ ngứa ấy cũng được

an ủi, thay vào đó là cảm giác thoải mái càng mãnh liệt hơn, cô khẽ rên lên:

“Rốt cuộc cậu uống bao nhiêu thế?”

Ninh Cẩn không ngờ Thi Thanh trong giấc

mơ, còn chủ động thế này, cô không chỉ làm ra một loạt động

tác, mà hông cô còn không ngừng đong đưa, cọ lên dương v*t của

cậu, cảm giác quen thuộc ấy bành trướng khiến nó nhanh chóng phồng lên, cậu cứng rồi.

Chày thịt cứng ngắc kia bị đè dưới âm môi mềm mại giữa hai chân cô, tiếp theo đó là quần lót ướt đầm

của đối phương, sự ướt át đó nhanh chóng thấm lên quần cậu, trào vào bên trong dính ướt dương v*т của cậu, khiến nó nóng hơn cứng hơn.

Thực ra cậu muốn thô bạo một chút, thi thoảng cũng có xúc động như này, nhưng cân nhắc tới việc

có lẽ Thi Thanh sẽ không thích, cậu vẫn luôn kiềm chế.

Trừ bỏ cái lần đầu tiên hai người gặp lại sau khi cô bỏ đi, vì quá mức tức giận phần nộ nên cậu mới thô bạo một chút, bình thường đều

sẽ khống chế bản thân, nhiều nhất là tới phút cuối, trong lúc Thi Thanh đương mất hồn, cậu mới hơi giải phóng

một chút, cậu thương tiếc Thi Thanh hơn cả bản thân cô. Nhưng cậu sẽ không nói với Thi Thanh những điều này, càng sẽ không

nói khát vọng mà cậu giấu giếm nơi sâu đáy lòng cho cô biết.

Cô nói không sai, quả thực môi trường sống sẽ làm thay đổi một con người, cậu đã muốn hung hăng giã cô hơn trước, ít nhiều mang theo cảm giác bạo ngược, nhưng cậu có tự tin rằng mình sẽ đè nén được

cả đời, đây chỉ là một loại khát vọng, một loại

sở thích mà thôi, không nhất thiết phải vì nó mà khiến Thi Thanh ghét mình.

Chỉ cần để Thi Thanh luôn cảm thấy cậu là một chàng trai ngây thơ chân thật, để cô luôn thích bản thân mình thế này

là được, như vậy là tốt rồi.

Đây cũng giải thích vì sao sau khi say rượu cậu không muốn

gặp Thi Thanh, vì cậu không muốn để cô trông thấy một mặt khác của mình.

Mà hôm nay cậu bị cơn say vây lấy, lại cảm thấy trước mặt là một giấc mộng, đột nhiên sinh ra một luồng khát vọng.

.....Muốn ch*ch cô khóc.

Dục vọng phập phồng nơi lồng ngực phút chốc bủa vây lấy cậu, cậu không còn do dự nữa, mà bắt lấy bả vai của cô, ấn lên

sô pha, Thi Thanh đột nhiên bị ấn ngã xuống, cả người ngơ ngác, màn kịch dạo đầu còn chưa làm đủ mà, tuy đã đủ khiến dương v*t

cắm vào không có trở ngại, nhưng cô vẫn muốn được hôn hít nhiều thêm kia, hiện giờ cô rất thích cảm giác được Ninh Cẩn

hôn, cô có thể cảm nhận được đối phương yêu thích không buông tay, cảm giác được người mình thích thích lại thật sự rất tuyệt.

Chưa đợi cô kịp phản ứng lại, miệng của cô đã bị kéo lên cao, hai chân bị tách ra, khe thịt giữa hai chân bị căng ra, không hề có dự báo hay mớm lời, không có bất cứ dấu hiệu nào, đó là cú nắc vừa nhanh vừa mãnh liệt khác thường.

“Ư....A!”

Mẫu thịt nhạy cảm nhất kia nhanh chóng bị tấn công, cả người cô run lên, một giây sau là những cú nhấp như mưa rền gió dữ, hai tay cậu nắm chặt lấy miệng cô, cho dù là vậy nhưng cô vẫn bị thọc bay về phía trước một chút, vẫn chưa kịp dịch về phía trước cô đã bị kéo lại, lúc

bị kéo lại, cây chày thịt kia đã nặng nề thọc vào giữa hai chân

cô, dương v*t sau khi cọ xát càng thô to hơn, dường như khiến lỗi đi

của cô bị căng nứt ra, có lẽ là do chỗ có hại của việc vận động, sau khi

trải qua vận động lỗi đi của cô càng trở nên thít chặt hơn, khiến cảm giác kích thích kia trở nên mãnh liệt hơn.

“Cậu làm gì đó....Ừ, a,a....”

Cậu không hề cho cô bất cứ thời gian nghỉ hoặc nào cả, cầm rút một trận, tốc độ nhanh hơn bình thường nhiều, sức lực cũng mãnh liệt hơn ngày thường, điều này Thi Thanh thực sự chưa từng

cảm nhận được, khó khăn lắm cô mới thích ứng được với

tư thế này, đã bị một trận giã mãnh liệt hơn ập tới, mới mấy phút đồng hồ mà người đã đỡ ra, trong đầu toàn là “Sắp chết rồi” “Không chịu nổi

nữa” nhưng cô còn không nói ra lời, chỉ còn lại tiếng thở như thoi thóp vang vọng khắp căn phòng.

Ngay tại lúc cô nghi ngờ mình sắp điên mất, cuối cùng đối phương cũng bắn rồi, bắn hết trong cơ thể cô, khi cơ thể cô mềm oặt xuống

trong đầu chỉ có một suy nghĩ: Rốt cuộc thằng nhãi này đã uống bao nhiêu rượu vậy?!

Ninh Căn nằm vật xuống bên cạnh cô, hai bàn tay còn không thành thật bóp véo trên người cô, lúc nào cũng bóp vào chỗ thịt buồn của

cô, cô mệt sắp toi rồi, nhưng vẫn phải lúi xuống phía dưới vì cơn buồn ngứa này, cô nhanh chóng bị ép vào một góc, sau khi không trốn được nữa lại bị bóp véo một trận.

“Đẹp thật đó.” Ánh mắt cậu nóng cháy nhìn đôi mắt và gò má đỏ ửng của cô, hôn lên nước mắt sinh lý nơi khóe mắt cô, sau đó trượt

xuống dưới cắn lên người cô, cô muốn từ chối, nhưng phản kháng chẳng

có tí sức nào, phần ngực và eo bị cắn mấy vết vừa xanh vừa tím, vùng đùi còn đỡ, cùm lắm là hơi đau, nhưng

ngực và eo thì khó chịu chết đi được, đầu v* vốn đã nhạy cảm, còn

bị cắn mấy phát sưng đỏ luôn. Nhất là vùng eo cô, chỗ đó vừa đau vừa tê.

Cô giãy giụa một trận không có hiệu quả, tới lúc khôi phục được một chút cô định vào phòng vệ sinh lấy chậu nước lạnh hắt cho cậu

tỉnh lại, kết quả chống nửa người lên lại bị tóm lấy, cảm giác được dị vật cắm vào giữa hai chân, gương mặt cô xanh ngắt.

Lưng cậu dựa lên thành ghế sofa, kéo cô đến trên đùi mình, lồng ngực dính sát vào lưng cô, sau đó là trượt dọc theo làn da nhẵn mịn

xuống, dương v*t của cậu vững vàng đâm vào lõi đi của cô.

Chương 25

Hai tay cậu luồn qua khe cánh tay của cô bắt lấy bầu vú* vừa đau vừa ngứa kia, ép chặt cô vào trong lòng mình, sau đó duy trì tư thế này

bắt đầu cảm rút một trận, khắp người Thi Thanh vừa đau vừa ngứa vừa nóng vừa tê, nửa thân dưới

có thể nhúc nhích kia không chỉ đông đưa, cô còn hòng muốn thoát khỏi sự tấn công của chày thịt kia, nhưng có thể nào

cũng không thoát được, mỗi lần chỉ còn một chút xíu, chày thịt lại cắm sâu vào trong người cô, cơ thể đáng chết này đã nhanh chóng bị khoái cảm chi phối, ngay cả cảm giác đau đớn cũng yếu đi nhiều, cô lại

bắt đầu đông đưa cơ thể, lần này cô muốn giảm bớt cảm giác tê dại mãnh liệt tăng vọt kia, nhưng mỗi lần lên đỉnh Thi Thanh thực sự không còn chút sức nào nữa.

Cánh tay cô bị kẹp tê cả lên, đừng nhắc tới chuyện bị cắn, lối đi bị cắm vào nữa, cơn tê dại này đã tới cực hạn nhưng

dường như cậu vẫn chưa tận hưởng.

Thi Thanh không ngờ cậu say rượu lại có thể điên

cuồng thế này, cô cứ tưởng rằng hai lần là đã đủ nhiều rồi, đều đã qua hai tiếng đồng hồ, chắc cậu cũng nên tỉnh rượu rồi, hoặc là một

rồi. Nhưng có đâu, cô lại bị ấn lên bàn trà giã một trận nữa, sau khi làm xong cô còn bị đưa vào trong bồn tắm đập một lần, cô đã bị đâm cho khóc rồi, cậu còn nói đáng về cô khó rất đẹp, cực kỳ gợi đòn.

Cuối cùng cô cũng không biết mình ngất đi hay là ngủ mất nữa. Cô chỉ biết lúc tỉnh lại, khắp người đau đớn, địu má nó đau quá.

Mà cô vẫn còn bị ôm chặt, dường như đối phương đã coi

cô thành gối ôm. Cô thử nhúc nhích, nhưng chẳng thể nào giãy nổi, còn khiến hai chân cậu kẹp chặt hơn.

Thi Thanh: "..."

Tại sao thằng chó này say rượu mà còn có mặt mũi ngủ say như thế? "Dậy đi!"

Một tiếng hét to, khiến Ninh Cẩn giật mình thảng thốt, khi cậu nhìn thấy gương mặt sị ra kia của Thi Thanh, cậu hoang mang, ngây ra

rõ lâu, ký ức ngày hôm qua mới vọt lên đầu. Thế mà không phải là mơ?!

Chết mẹ rồi.

Ninh Cẩn ngồi phắt dậy, kéo tấm chăn che kín hai người ra, sau đó cậu nhìn thấy trên người Thi Thanh toàn là vết

xanh tím đỏ, mức độ dày đặc có thể nói là như ngược đãi rồi, nhất là đầu v* hồng phấn non mềm kia, lúc này đã sưng húp cả lên.

Bỗng chốc Ninh Cẩn cảm thấy rằng miệng mình chua lôm, cậu dè dặt hỏi: "Đây không phải là mơ à?"

"Cậu còn tưởng là mơ?" Thi Thanh chống người dậy, làm ra động tác

khoanh tay dưới ngực, động tác này khiến bầu v* của cô cộm lên trên, nhìn rất to, mà đầu v* sưng đỏ kia càng chói, nó là sự hiện

diện cho việc rốt cuộc tối qua cô đã bị ngược đãi như thế nào.

“Anh xin lỗi.” Ninh Cẩn đổi thành tư thế ngồi quỳ, đầu rục xuống, giọng điệu đáng thương, “Anh còn tưởng năm

mơ thấy chị, lúc đó mới....Sau này sẽ không thế nữa đâu, chị đừng giận nhé được không?” Nói xong cậu

ngẩng đầu nhìn Thi Thanh, ánh mắt kia đáng thương chết đi được.

Thi Thanh: “Thế nhưng tối qua cậu không như này đâu, không ngờ cậu lại thích kiểu này đây.”

Ninh Cẩn mím chặt môi, nhất thời không tìm được đáp án chuẩn xác, tóm lại là cậu cảm thấy sắp chết rồi.

“Tôi đói rồi.” Thi Thanh nói.

“Anh đi nấu cơm cho chị ngay đây!” Ninh Cẩn vội vàng chạy đi.

Cậu nấu cơm xong bưng vào trong phòng cho cô ăn, cô còn chưa

mặc quần áo, Ninh Cẩn nhỏ giọng nói: “Chị mặc quần áo đi, nếu không anh lại....”

“Không mặc, sẽ cọ đến chỗ đau.” Thi Thanh hằm hừ nói, “Hôm nay cậu đừng động vào tôi đấy, nếu không tôi không biết bản thân

mình sẽ làm ra chuyện gì đâu.”

Diễn hình cho nhìn nhưng không cho ăn.

Ninh Cẩn đau khổ ừ một tiếng, thấy sau khi cô ăn xong tâm trạng

đã khá hơn chút, lại bắt đầu thương xót hỏi: “Có phải rất đau không, muốn bôi chút thuốc không?”

“Muốn.” Thi Thanh gật đầu, không cách nào, nó đau thật.

Cậu lấy tuýp thuốc đưa cho Thi Thanh, Thi Thanh bôi ngay trước mặt cậu, khung cảnh quá đổi kiều diễm, khiến dương v*t vốn đã khô nóng

cứng bật dậy luôn, nhưng giờ cậu không

dám đụng vào Thi Thanh, chỉ đành chạy vào phòng vệ sinh dùng tay giải quyết.

Cả một ngày nay, Ninh Căn dùng đủ các

cách để dỗ Thi Thanh, Thi Thanh không nói gì, chỉ trần truồng đi qua đi lại trước mặt cậu, khiến cậu phải chạy vào phòng vệ sinh mấy lần, cuối cùng Thi Thanh phát hiện như này quá dễ dãi cho

cậu, cô không cho phép cậu vào phòng vệ sinh nữa, vì vậy dưới ánh mắt của Thi Thanh Ninh Căn chỉ có thể đỏ mặt tuốt lấy dương v*t, hô hấp nặng nề của cậu vang vọng trong căn phòng yên tĩnh, Thi Thanh không nói một lời nhìn chăm chăm, khẩn trương quá mức khiến cậu bắn sớm hơn một chút, mặt càng đỏ hơn: “Đây...Đây chỉ là ngoài ý muốn thôi.”

“Hừ.” Thi Thanh phì cười một tiếng.

Ninh Căn sắp khóc đến nơi rồi: “Chị đừng như vậy.”

Thi Thanh lại làm ra động tác khoanh tay dưới ngực quen thuộc, hất cằm lên hỏi: “Nếu cậu đã thích làm như vậy, tại sao không nói cho tôi biết?”

“Anh sợ chị không thích.”

“Tôi từng nói rồi, cậu muốn thì phải nói với tôi, đều có thể bàn bạc với nhau.” Thi Thanh lại hừ thêm một tiếng.

“Vậy giờ anh nói còn kịp không?” “Hừ.”

Ninh Cẩn sầm khổ, dứt khoát đi tới trước mặt cô, quỳ rạp dưới chân cô, ngẩng đầu lên nhìn cô nói: “Đừng giận

nữa được không, chị muốn phạt anh thế nào cũng được hết, đừng tức giận hại thân.”

“Chỉ cậu miệng ngọt.” Thi Thanh buông tay ra sờ lên cằm cậu, nở nụ cười mang ý xấu nói “Giờ tôi đang thèm ch*ch, cậu còn được không?”

Ninh Cẩn đã cứng cứng mềm mềm, bắn liên tục mấy lần: “...”

Cuối cùng cậu cũng hiểu được rồi, đây là tuyệt chiêu cuối cùng của Thi Thanh.

Cậu không nói một lời, cúi đầu tách chân cô ra, vạch khu rùng rậm, ngón tay trượt qua âm môi của cô, xoa bóp mấy cái, khe huyết đã rỉ ra dòng nước trong suốt, cậu cúi đầu dùng răng khế cắn lên âm để mềm mại kia.

“Ừ...”

Bỗng nhiên Thi Thanh bật cười, ấn đầu cậu lại: “Tôi nói đùa đấy...”

Chương 26

Ninh Căn ngẩng đầu lên nhìn cô, từ dưới nhìn lên trên đường cong của cô rất đẹp, cuộn sóng nhấp nhô, đường cong của cơ thể con người

là đẹp nhất đặc biệt nhất, cậu không thể không

cảm thán, chỉ là cậu không biểu hiện ra, mà dùng ánh mắt hoang mang nhìn cô:

“Chẳng phải chị muốn sao?”

Bỗng chốc Thi Thanh cạn lời, không ngờ cô lại bê đá đập vào chân mình.

Lúc Ninh Căn dùng ánh mắt ngây thơ nhìn cô, tay cũng chẳng dừng lại, sờ mó khắp trên đùi cô, nắn bóp, thuận theo đường cong bên dưới mà trượt vào giữa hai chân cô, vuốt ve âm để cũng

gần như đã sưng đỏ kia lên.

Nhìn đến đây, bỗng Ninh Căn lại cảm thấy mình được

rời, cơ thể dường như đã tiến vào trạng thái cực hạn, nơi đó không có mệt mỏi và buồn chán, chỉ có sức lực và dục vọng vô cùng.

Thi Thanh còn định tìm cớ gì đó để gạt qua, bờ môi của cậu đã dừng ngay trên âm môi nóng bừng tê dại của cô, liếm mút ướt át êm ái làm dịu đi cảm giác đau đớn, Thi Thanh hết như người bị

nghiện, cho

dù đã mệt không chịu nổi, cho dù biết như thế này

sẽ càng thêm đau, nhưng lúc này cô lại bất giác trầm mê vào

trong đó, bàn tay ấn lên đầu cậu biến thành vuốt ve, mặc cho cậu hôn lên cơ thể mình, như chuồn chuồn đập nước từ vùng kín lên trên, tiến thẳng tới bầu vú* của cô, cậu vừa dịu dàng liếm láp vừa

cắm chày thịt đã cứng vào trong cơ thể cô, bên trên vẫn là liếm mút dịu nhẹ, mà bên dưới đã là những cú nắc mạnh mẽ, hành vi

mâu thuẫn thế này lại có thể xuất hiện trên cùng một

người. Dường như trên dưới cậu bị hai người kiểm soát, cảm giác

kỳ quặc này khiến Thi Thanh chìm vào trong đó, cô phối hợp với động tác của cậu, ưỡn ngực đẩy hông lên, mặc cho đối phương công kích vào mình.

“Phụt phụt phụt...”

Tiếng nước chát chúa dần vang lên, hết như nhạc nền cho tiếng thở dốc.

Giọng nói của cô càng khàn hơn, nhưng cũng càng nhẹ hơn, cô thực

sự không dám dùng sức để rên nữa, cổ họng sẽ đau, thực sự không phát ra nổi âm thanh.

Gương mặt cô càng đỏ lên, Ninh Căn nhìn thấy cô như vậy càng cay ác hơn.

“Anh có thể bắn vào bên trong không?” Ninh Căn đỡ lấy eo cô, khiến cô luôn đối diện với tư thế va chạm này.

“Hôm nay...có thể....Ừ~”

Dáng vẻ Thi Thanh nhìn cậu hết như phiến lá đang đưa sắp rơi xuống, mang theo mấy phần mê li mất hồn.

Được sự đồng ý của cô dường như đã mở ra cánh cửa của thế giới mới, Ninh Căn cảm thấy chày thịt của mình được bao bọc

dường như đã có ý thức độc lập hưng phấn nóng rực lên, cơ thể của

cô hết như đốm lửa đốt cháy cậu, cậu mất đi lý trí, điên cuồng tấn công cơ thể cô, hết như đang thăm dò liệu cô có bằng lòng

hay không, nếu như cô nói không vậy thì coi như cậu thất bại rồi.

Thi Thanh bị sức sống tràn trề vô hạn này của cậu làm cho

kinh ngạc, khoái cảm mãnh liệt quá mức và cảm giác đau đớn xa lạ nào đó gột rửa khắp cơ thể cô, cô cũng cảm thấy

ngạc nhiên vì sự cho phép của mình, nhưng trên người cậu, cô luôn sẽ đưa ra quyết định hứng thú nhất thời thay đổi cuộc sống của mình.

Dường như cô đã quen với chiều lệ này rồi, cô chẳng

hề có ý nghĩ từ chối, càng nhiều hơn là cảm giác đang đưa giữa sung sướng và đau đớn, cảm giác mâu thuẫn lần này này lại

kích thích khiến đại não của cô mất hồn, khiến cô chỉ có thể dựa vào việc bắt được bờ vai cậu mới cảm thấy ở trên thế gian này vẫn còn có nơi cho cô dừng chân.

Những cú đập ngày càng mãnh liệt, hai cơ thể va chạm vào nhau vang lên tiếng phạch phạch vang mạnh hơn, cuối cùng tới mức độ

gần như ma sát ra tia lửa, hai người đều vui sướng đến đỉnh điểm, hai tiếng than thở mãn vang lên rồi cùng nhau hạ xuống, bọn họ sóng vai nhau nằm trên

sô pha, ngắm nhìn chiếc lá bị gió thổi bay ngoài cửa sổ.

Bồng Thi Thanh bật cười: “May mà nơi này là vườn riêng, nếu không sẽ bị ối người vây xem đấy.”

“Vậy sau này chị ở đây luôn được không?” Ninh Căn hỏi. “Không được.” Thi Thanh xua tay.

Ninh Căn sờ lên bụng cô: “Nếu chị mang thai thì liệu có kết hôn với anh không?”

“Không biết được.”

“Lần này đừng uống thuốc tránh thai được không?” “Được.”

Hai người nằm đó hơn mười phút mới đi tắm, có mang thai hay không Thi Thanh không để bụng lắm, đối với cô mà nói tự mình nuôi nấng một đứa trẻ không khó khăn gì, hơn nữa kỹ thuật phá thai lại tiên tiến như vậy, nếu phát hiện ra sớm

làm phẫu thuật cũng không tổn thương lắm, thực sự chẳng có gì phải lo, nhưng nếu có thật, có lẽ cô sẽ không lỡ phá nó đi.

Chuyện này phải xem vận may thôi.

Mấy tháng sau kinh nguyệt của Thi Thanh cuối cùng cũng tới, điều này khiến Ninh Căn thất vọng không thôi, nhưng điều khiến cậu cảm thấy vui mừng không phải

có hay không, ví dụ như thi thoảng Thi Thanh cho phép cậu bắn vào trong, cũng cho phép cậu tiến hành một số cách làm tình thô bạo hơn.

Cùng với việc cô bằng lòng đính hôn với cậu, nhưng kết hôn vẫn còn xa vời.

Tóm lại, tương lai vẫn ngập tràn hi vọng.

- -----oOo-----

Nội dung từ **Chương 1** đến **Chương 26**

Truyện được tải từ [DTV EBOOK](#)

Userscript được viết bởi: lelinhtinh